

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 4 augusti 2020
(OR. en)

**Interinstitutionellt ärende:
2016/0365(COD)**

**10340/20
ADD 1**

**EF 197
ECOFIN 755
CODEC 739**

I/A-PUNKTSNOT

---

från: Rådets generalsekretariat

till: Permanent Representatives Committee (Part 2)

Föreg. dok. nr: 9397/20

Komm. dok. nr: COM(2016) 856 final

Ärende: Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om en ram för återhämtning och resolution av centrala motparter och om ändring av förordningarna (EU) nr 1095/2010, (EU) nr 648/2012 och (EU) 2015/2365 samt direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU och (EU) 2017/1132

— *Politisk överenskommelse*

För delegationerna bifogas en konsoliderad version av den text som rådet och parlamentet enats om för det ovannämnda lagstiftningsförslaget.

2016/0365 (COD)

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

av den

om en ram för återhämtning och resolution av centrala motparter och om ändring av förordningarna (EU) nr 1095/2010, (EU) nr 648/2012 och (EU) 2015/2365 samt direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU och (EU) 2017/1132

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,¹
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,²
med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande,³
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Finansiella marknader har en avgörande betydelse för hur väl moderna ekonomier fungerar. Ju mer integrerade de är, desto större blir potentialen för en effektiv tilldelning av ekonomiska resurser, vilket potentiellt gynnar det ekonomiska resultatet. För att man ska få den inre marknaden för finansiella tjänster att fungera bättre är det dock viktigt att införa förfaranden för att hantera effekterna av marknadsturbulens och säkerställa att hela den

---

¹ EUT C , , s. .

² EUT C , , s. .

³ EUT C , , s. .

finansiella marknaden inte destabiliseras och att tillväxtutsikterna i ekonomin som helhet inte skadas om ett finansinstitut eller en finansiell marknadsinfrastruktur som är verksam på denna marknad befinner sig i finansiellt nödläge eller är på väg att falla.

- (2) Centrala motparter är en viktig del av de globala finansiella marknaderna. De träder in mellan deltagare och agerar som köpare till varje säljare och säljare till varje köpare, och spelar en central roll i behandlingen av finansiella transaktioner och hanteringen av exponeringar mot olika risker som ingår i dessa transaktioner. De centrala motparterna centraliserar hanteringen av motparternas transaktioner och positioner, och de fullgör de skyldigheter som följer av transaktionerna och kräver tillräckliga säkerheter från sina medlemmar som marginal och som bidrag till obeståndsfonder.
- (3) Integrationen av unionens finansiella marknader har inneburit att centrala motparter har utvecklats från att i första hand betjäna inhemska behov och marknader till att mer allmänt utgöra viktiga knutpunkter på unionens finansiella marknader. Centrala motparter som är auktoriserade i unionen idag clearar flera produktklasser, allt från börsnoterade och OTC-handlade finansiella derivat och råvaruderivat till börshandlade aktier, obligationer och andra produkter såsom repor. De tillhandahåller sina tjänster över nationsgränserna till ett brett spektrum av finansinstitut och andra institut i hela unionen. Samtidigt som vissa centrala motparter som är auktoriserade i unionen fortsätter att inrikta sig på inhemska marknader, är de alla systemviktiga åtminstone på sina hemmamarknader.

- (4) Eftersom en betydande andel av de finansiella riskerna i unionens finansiella system behandlas av och är koncentrerad hos centrala motparter för clearingmedlemmars och deras kunders räkning, är det avgörande att det sker en effektiv reglering och kraftfull tillsyn av centrala motparter. Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012⁴, som trädde i kraft i augusti 2012, ska centrala motparter iaktta strikta krav på försiktighet, organisation och uppförande. Behöriga myndigheter har till uppgift att utöva fullständig tillsyn över deras verksamhet och arbeta tillsammans inom tillsynskollegier som sammanför berörda myndigheter för de särskilda uppgifter som de har tilldelats. I enlighet med åtaganden som G20-ledarna har ingått sedan den finansiella krisen krävs också enligt förordning (EU) nr 648/2012 att standardiserade OTC-derivat ska clearas centralt av en central motpart. När kravet på central clearing av OTC-derivat börjar gälla kommer sannolikt volymen och omfattningen av den affärsverksamhet som utförs av centrala motparter att öka, vilket i sin tur kan skapa ytterligare utmaningar för de centrala motparternas riskhanteringsstrategier.
- (5) Förordning (EU) nr 648/2012 har bidragit till att de centrala motparterna och de finansiella marknaderna som helhet har fått ökad förmåga att stå emot en lång rad risker som behandlas av och är koncentrerad hos centrala motparter. Inget system med regler och praxis kan dock förhindra situationer där befintliga resurser är otillräckliga för att hantera de risker som uppstår hos den centrala motparten, inbegripet att en eller flera clearingmedlemmar hamnar på obestånd. I en situation där finansinstitut står inför allvarligt nödlidande eller nära förestående fallissemang bör finansinstituten i princip vara föremål för normala insolvensförfaranden. Som finanskrisen har visat kan dock, särskilt under en tid av långvarig ekonomisk instabilitet och osäkerhet, sådana förfaranden leda till en störning av funktioner som är av kritisk betydelse för ekonomin och därigenom äventyra den finansiella stabiliteten. Normala insolvensförfaranden för företag säkerställer inte alltid tillräckligt snabba ingrepp och prioriterar inte alltid på lämpligt sätt fortsatt fungerande kritiska funktioner inom finansinstitut i syfte att bevara den finansiella stabiliteten. För att förhindra dessa negativa konsekvenser vid normala insolvensförfaranden är det nödvändigt att inrätta en särskild resolutionsram för centrala motparter.

---

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

- (6) Krisen har också belyst bristen på lämpliga verktyg för att upprätthålla kritiska funktioner hos fallerande finansinstitut. Den påvisade dessutom bristen på ramar som kan möjliggöra samarbete och samordning mellan myndigheter, särskilt när dessa är belägna i olika medlemsstater eller jurisdiktioner, med målet att säkerställa genomförandet av snabba och beslutsamma åtgärder. Utan sådana verktyg och i brist på samarbets- och samordningsramar tvingades medlemsstaterna att rädda finansinstitut genom att använda skattebetalarnas pengar för att motverka spridningseffekter och minska paniken. Medan centrala motparter inte var direkta mottagare av extraordinärt offentligt finansiellt stöd under krisen skyddades de från de effekter som banker som underlåter att fullgöra sina förpliktelser annars skulle ha haft på dem. En återhämtnings- och resolutionsram för centrala motparter kompletterar den ram för resolution av banker som antogs enligt direktiv 2014/59/EU och är därför nödvändig för att förhindra ett beroende av skattebetalarnas pengar i händelse av en oordnad konkurs. En sådan ram skulle också omfatta möjligheten att centrala motparter försätts i resolution av andra skäl än obestånd hos en eller flera av deras clearingmedlemmar.
- (7) Målet för en trovärdig återhämtnings- och resolutionsram är att i största möjliga mån säkerställa att centrala motparter vidtar åtgärder för att återhämta sig från finansiellt nödlidande, upprätthålla kritiska funktioner hos en central motpart som håller på att falla, eller sannolikt kommer att falla, medan den återstående verksamheten avvecklas genom normala insolvensförfaranden, och upprätthålla den finansiella stabiliteten samt undvika betydande negativa effekter på det finansiella systemet och dess förmåga att tjäna den reala ekonomin, samtidigt som man minimerar de kostnader som en central motparts fallissemang kan få för skattebetalarna. Ramen för återhämtning och resolution stärker ytterligare de centrala motparternas och myndigheternas beredskap att mildra den finansiella stressen och ger myndigheterna ytterligare inblick i de centrala motparternas förberedelser för stressscenarier. Den ger också myndigheterna befogenheter att förbereda en eventuell resolution av en central motpart och hantera en central motparts avtagande hälsa på ett samordnat sätt, vilket i sin tur bidrar till väl fungerande finansiella marknader.

- (8) För närvarande finns det inga harmoniserade bestämmelser om återhämtning och resolution av centrala motparter i unionen. Vissa medlemsstater har redan godkänt ändringar av lagstiftningen som kräver att centrala motparter ska utarbeta återhämtningsplaner och som inför mekanismer för resolution av fallerande centrala motparter. I medlemsstaterna finns det dessutom betydande materiella och formella skillnader mellan lagar och andra författningar som reglerar centrala motparters insolvens. Avsaknaden av gemensamma villkor, befogenheter och förfaranden för återhämtning och resolution av centrala motparter kommer sannolikt att utgöra ett hinder för en väl fungerande inre marknad samt hindra samarbete mellan nationella myndigheter vid hantering av en central motparts fallissemang och vid tillämpning av lämpliga mekanismer för förlustfördelning på clearingmedlemmarna, både i unionen och globalt. Detta är särskilt fallet när olika tillvägagångssätt medför att nationella myndigheter inte har samma nivå av kontroll eller samma möjligheter att försätta centrala motparter i resolution. Dessa skillnader i återhämtnings- och resolutionsordningar kan påverka centrala motparter, clearingmedlemmar och deras kunder olika i olika medlemsstater och potentiellt leda till snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden. Avsaknad av gemensamma regler och verktyg för hur man skulle hantera en central motparts nödläge eller fallissemang kan påverka clearingmedlemmarnas och deras kunders val att cleara och de centrala motparternas val av etableringsort, och därigenom hindra centrala motparter från att till fullo dra nytta av de grundläggande friheterna på den inre marknaden. Detta skulle i sin tur kunna avskräcka clearingmedlemmarna och deras kunder från att få tillgång till centrala motparter över gränserna på den inre marknaden och hindra ytterligare integration på Europas kapitalmarknader. Gemensamma regler för återhämtning och resolution i alla medlemsstater krävs därför för att säkerställa att centrala motparter inte vid utövandet av sina friheter på den inre marknaden begränsas av medlemsstaternas och deras myndigheters finansiella kapacitet att hantera centrala motparters fallissemang.
- (9) Den översyn av regelverket för banker och andra finansinstitut som har ägt rum i krisens kölvatten och särskilt förstärkningen av bankernas kapital- och likviditetsbuffertar, bättre verktyg för makrotillsynspolitik och omfattande regler om återhämtning och resolution av banker har minskat sannolikheten för framtida kriser och ökat alla finansinstituts och marknadsinfrastrukturers, inbegripet centrala motparters, förmåga att stå emot ekonomisk stress, oavsett om denna orsakas av systemstörningar eller av händelser som är specifika för enskilda institut. Sedan den 1 januari 2015 har en återhämtnings- och resolutionsordning för banker tillämpats i alla medlemsstater i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU⁵.

---

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

- (10) På grundval av tillvägagångssättet för återhämtning och resolution av banker bör behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter vara förberedda och ha lämpliga verktyg till sitt förfogande för att hantera situationer som inbegriper centrala motparters fallissemang. Men på grund av deras olika funktioner och affärsmodeller är de inneboende riskerna i banker och centrala motparter olika. Specifika verktyg och befogenheter behövs därför vid scenarier som omfattar centrala motparters fallissemang som orsakas antingen av att den centrala motpartens clearingmedlemmar fallerar eller av att det inträffar en icke-obeståndshändelse.
- (11) Det är nödvändigt att använda en förordning i syfte att komplettera och bygga vidare på det tillvägagångssätt som fastställs i förordning (EU) nr 648/2012, som föreskriver enhetliga tillsynskrav för centrala motparter. Att föreskriva återhämtnings- och resolutionskrav i ett direktiv skulle kunna skapa motsägelser genom antagandet av potentiellt olika nationella lagstiftningar på ett område som annars regleras i direkt tillämplig unionsrätt och alltmer kännetecknas av gränsöverskridande tillhandahållande av de centrala motparternas tjänster. Det är därför lämpligt att också anta enhetliga och direkt tillämpliga regler om återhämtning och resolution av centrala motparter.
- (12) För att säkerställa överensstämmelse med gällande unionslagstiftning på området för finansiella tjänster och största möjliga finansiella stabilitet i unionen bör återhämtnings- och resolutionsordningen tillämpas på alla centrala motparter som omfattas av tillsynskraven i förordning (EU) nr 648/2012, oavsett om de har bankkrotröj eller inte. Även om det kan finnas skillnader i fråga om riskprofil i samband med alternativa företagsstrukturer behandlar denna förordning centrala motparter som oberoende enheter inom en koncernstruktur eller marknadsstruktur. Eftersom centrala motparter är fristående enheter som måste uppfylla alla krav enligt denna förordning och enligt förordning (EU) nr 648/2012 oberoende av moderföretag eller andra koncernenheter, behöver den koncern i vilken en central motpart kan ingå inte omfattas av denna förordning. Koncerndimensionen, inbegripet bland annat den centrala motpartens operativa, personliga och finansiella förbindelser med koncernenheter, bör dock beaktas i den centrala motpartens planer för återhämtning och resolution i den mån denna dimension kan påverka återhämtningen eller resolutionen av den centrala motparten eller i den mån återhämtnings- och resolutionsåtgärderna kan ha en inverkan på andra koncernenheter.

- (13) För att säkerställa att resolutionsåtgärder vidtas snabbt och effektivt och i linje med resolutionsmålen bör medlemsstaterna utse offentliga administrativa myndigheter eller myndigheter med förvaltningsbefogenheter att utföra resolutionsfunktionerna och resolutionsuppgifterna, inbegripet eventuella resolutionsmyndigheter. Medlemsstaterna bör också säkerställa att tillräckliga resurser tilldelas dessa resolutionsmyndigheter. I medlemsstater där en central motpart är etablerad bör lämpliga strukturarrangemang inrättas för att separera funktionerna avseende resolution av centrala motparter från andra funktioner, i synnerhet om den myndighet som ansvarar för tillsynen över centrala motparter, eller tillsynen över kreditinstitut eller värdepappersföretag som är clearingmedlemmar i en central motpart, utses till resolutionsmyndighet, för att undvika eventuella intressekonflikter och risk för återhållsam reglering. I sådana fall bör beslutsprocessens oberoende säkerställas utan att beslutsfattandet hindras från att konvergera på högsta nivå.
- (14) Med tanke på vilka konsekvenser en central motparts fallissemanng och efterföljande åtgärder kan få för en medlemsstats finansiella system och ekonomi samt det eventuella slutliga behovet av att använda offentliga medel för att lösa en kris, bör finansministerierna eller andra berörda ministerier i medlemsstaterna i enlighet med nationella demokratiska förfaranden kunna besluta om användningen av offentliga medel som en sista utväg och bör följaktligen redan på ett tidigt stadium involveras i återhämtnings- och resolutionsförfarandet. Därför, med avseende på användningen av offentliga medel som en sista utväg, bör denna förordning inte påverka behörighetsfördelningen mellan berörda ministerier eller regeringen och resolutionsmyndigheten i enlighet med medlemsstaternas rättssystem.
- (15) Eftersom centrala motparter ofta tillhandahåller tjänster inom hela unionen kräver effektiv återhämtning och resolution ett samarbete mellan behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter inom tillsyns- och resolutionskollegier, framför allt i de förberedande faserna av återhämtning och resolution. Detta innefattar att bedöma återhämtningsplaner som utvecklats av den centrala motparten, att bidra till och uppnå ett gemensamt beslut om resolutionsplaner som utarbetats av den centrala motpartens resolutionsmyndighet, och att hantera eventuella hinder för en central motparts möjlighet till resolution.

- (16) Vid resolution av centrala motparter bör en avvägning göras mellan, å ena sidan, behovet av förfaranden som tar hänsyn till situationens brådskande karaktär och som möjliggör effektiva, rättvisa och snabba lösningar, och, å andra sidan, behovet av att skydda den finansiella stabiliteten i alla de medlemsstater där den centrala motparten tillhandahåller tjänster. De myndigheter vars behörighetsområden skulle påverkas av en central motparts fallissemang bör dela med sig av sina synpunkter i resolutionskollegiet för att uppnå dessa mål. Detta bör i synnerhet inbegripa utbyte av information om förberedelsen av clearingmedlemmar och, i förekommande fall, kunder vad gäller den eventuella obeståndshanteringen, återhämtnings- och resolutionsåtgärderna samt tillsynsbehandlingen av relaterade exponeringar mot den centrala motparten. Myndigheterna i de medlemsstater vars finansiella stabilitet kan påverkas av den centrala motpartens fallissemang bör kunna delta i resolutionskollegiet på grundval av sin bedömning av vilken inverkan resolutionen av den centrala motparten kan ha på respektive medlemsstats finansiella stabilitet. Medlemsstaterna bör ha möjlighet att i resolutionskollegiet företrädas av clearingmedlemmarnas behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter. De medlemsstater som inte företräds av clearingmedlemmarnas myndigheter bör kunna delta genom att välja om den behöriga myndigheten för clearingmedlemmarnas kunder eller resolutionsmyndigheten för clearingmedlemmarnas kunder ska delta i kollegiet. Myndigheterna bör tillhandahålla den centrala motpartens resolutionsmyndighet en lämplig motivering till sitt deltagande, på grundval av sin analys av den negativa inverkan som resolutionen av den centrala motparten kan ha på den berörda medlemsstaten. För att säkerställa ett regelbundet utbyte av åsikter och samverkan med berörda myndigheter i tredjeland bör dessa, i tillämpliga fall, inbjudas att delta i resolutionskollegier som observatörer. Myndigheterna bör alltid ta hänsyn till effekten av deras beslut på den finansiella stabiliteten i de medlemsstater där den centrala motpartens verksamhet är kritisk eller viktig för de lokala finansiella marknaderna, inklusive där clearingmedlemmar och, om relevant information finns tillgänglig, deras kunder är belägna och där anknutna handelsplatser och finansmarknadsinfrastrukturer, inklusive samverkande centrala motparter, är etablerade.
- (18) För att på ett effektivt och proportionerligt sätt hantera en central motparts potentiella fallissemang, bör myndigheterna ta hänsyn till ett antal faktorer när de utövar sina återhämtnings- och resolutionsbefogenheter såsom arten av den centrala motpartens verksamhet, ägarstruktur, juridiska och organisatoriska struktur, riskprofil, storlek, rättsliga ställning, utbytbarhet och grad av sammanlänkning med det finansiella systemet. Myndigheterna bör också ta hänsyn till huruvida dess fallissemang och därpå följande avveckling under normala insolvensförfaranden sannolikt skulle ha en betydande negativ påverkan på de finansiella marknaderna, andra finansinstitut eller ekonomin i stort.

- (19) För att effektivt hantera fallerande centrala motparter bör myndigheterna ha befogenhet att ålägga centrala motparter förberedande åtgärder. En minimistandard bör fastställas vad gäller innehåll och information som ska ingå i återhämtningsplanerna för att säkerställa att alla centrala motparter i unionen har tillräckligt detaljerade planer för återhämtning om de drabbas av finansiella nödlägen. Dessa planer bör beakta ett lämpligt urval av scenarier som omfattar både systembetingade och för den centrala motparten specifika stressituationer som kan äventyra dess bärkraft, samtidigt som hänsyn tas till de potentiella effekterna av spridning under en kris, både inhemskt och gränsöverskridande. Scenarierna bör vara strängare än de som används vid regelbundna stresstester i enlighet med artikel 49 i förordning (EU) nr 648/2012, men samtidigt vara rimliga. Planerna bör täcka ett stort antal scenarier, inbegripet scenarier som uppstår genom obeståndshändelser, icke-obeståndshändelser och en kombination av båda, och bör inbegripa övergripande arrangemang för återställande av en avstämd bankbok och för en fullständig fördelning av de förluster som följer av att en clearingmedlem har hamnat på obestånd samt lämplig absorptionsförmåga för alla andra typer av förluster. Återhämtningsplaner bör skilja mellan olika typer av icke-obeståndshändelser. Återhämtningsplanen bör ingå i den centrala motpartens verksamhetsregler som avtalats med clearingmedlemmarna. Dessa regler bör vidare innehålla bestämmelser för att säkerställa att de återhämtningsåtgärder som beskrivs i planen går att verkställa i alla scenarier. Återhämtningsplaner bör inte förutsätta tillgång till extraordinärt offentligt finansiellt stöd eller utsätta skattebetalarna för förlustrisker.
- (20) Centrala motparter bör åläggas att utarbeta och regelbundet se över och uppdatera sina återhämtningsplaner. Återhämtningsfasen bör i detta sammanhang inledas när det föreligger en betydande försämring av den centrala motpartens finansiella situation eller risk för åsidosättande av dess kapital- och tillsynskrav enligt förordning (EU) nr 648/2012, vilket skulle kunna leda till en överträdelse av dess auktoriseringskrav som skulle motivera ett upphävande av dess auktorisation i enlighet med förordning (EU) nr 648/2012. Detta bör anges i förhållande till en ram för kvalitativa eller kvantitativa indikatorer som ingår i återhämtningsplanen.

(20a) För att skapa sunda incitament på förhand och sörja för en rättvis fördelning av förlusterna bör återhämtningsplaner säkerställa att användningen av återhämtningsverktyg innebär en balanserad fördelning av förluster mellan centrala motparter, clearingmedlemmar och, i tillämpliga fall, deras kunder. Den allmänna principen är att förluster i samband med återhämtning bör fördelas mellan centrala motparter, clearingmedlemmar och, i tillämpliga fall, deras kunder som ett led i deras ansvar för den risk som överförs till den centrala motparten och deras förmåga att kontrollera och styra dessa risker. Återhämtningsplanerna bör säkerställa att den centrala motpartens kapital exponeras för förluster som uppstår genom både obeståndshändelser och icke-obeståndshändelser, innan förluster fördelas till clearingmedlemmar. I syfte att ge incitament för en korrekt riskhantering och för att ytterligare minska förlustriskerna för skattebetalarna bör den centrala motparten, som en återhämtningsåtgärd innan man tillgriper andra återhämtningsåtgärder som kräver finansiella bidrag från clearingmedlemmar, använda en andel av sina förfinansierade avsatta egna medel, som avses i artikel 43 i förordning (EU) nr 648/2012 och som kan omfatta allt kapital som de förfogar över utöver dess minimikapitalkrav, för att uppfylla det tröskelvärde för anmälan som avses i den delegerade akt som antagits på grundval av artikel 16.3 i förordning (EU) nr 648/2012. Detta ytterligare belopp av förfinansierade avsatta egna medel, som skiljer sig från de förfinansierade egna medel som avses i artikel 45.4 i förordning (EU) nr 648/2012, bör inte vara lägre än 10 % och inte högre än 25 % av de riskbaserade kapitalkrav som beräknas i enlighet med artikel 16.2 i förordning (EU) nr 648/2012, oavsett om dessa krav är lägre eller högre än det startkapital som avses i artikel 16.1 i den förordningen.

Kravet på minsta avtalsenliga åtagande för infordran av medel vid återhämtning bör varken påverka den centrala motpartens rätt att i sina regler införa högre avtalsenliga åtaganden för infordringar av medel vid återhämtning eller den centrala motpartens riskhantering.

(21) Den centrala motparten bör lämna in sin återhämtningsplan till den behöriga myndigheten, som utan onödigt dröjsmål bör översända planen till tillsynskollegiet, som inrättats i enlighet med förordning (EU) nr 648/2012, för en fullständig bedömning som ska uppnås genom gemensamt beslut av kollegiet. Bedömningen bör omfatta huruvida planen är fullständig och om den inom rimlig tid torde kunna återställa den centrala motpartens bärkraft, också under perioder av allvarlig finansiell stress.

- (22) Återhämtningsplaner bör på ett heltäckande sätt redogöra för de åtgärder som den centrala motparten planerar att vidta för att hantera eventuella icke avstämde utestående skyldigheter, förlust utan täckning, likviditetsbrist eller otillräcklig kapitalbas samt insatser för att fylla på alla uttömda förfinansierade finansiella medel och likviditetsarrangemang för att återställa den centrala motpartens bärkraft och dess fortsatta förmåga att uppfylla kraven för auktorisering. Resolutionsmyndighetens befogenhet att tillämpa infordran av medel vid resolution bör varken påverka den centrala motpartens rätt att i sina regler införa infordringar av medel vid återhämtning som är högre än det minsta obligatoriska avtalsenliga åtagande som anges i denna förordning, eller den centrala motpartens riskhantering.
- (22b) Återhämtningsplanerna bör också ta hänsyn till cyberattacker som skulle kunna leda till en betydande försämring av den centrala motpartens finansiella situation eller till risk för brott mot försiktighetskraven enligt förordning (EU) nr 648/2012.
- (23) Centrala motparter bör säkerställa att deras återhämtningsplan är icke-diskriminerande och balanserad i fråga om dess konsekvenser och de incitament den ger upphov till. Återhämtningsåtgärdernas effekter på clearingmedlemmar och, om relevant information finns tillgänglig, deras kunder och på unionens eller en av dess medlemsstaters finansiella system i allmänhet bör vara proportionella. I enlighet med förordning (EU) nr 648/2012 bör centrala motparter särskilt säkerställa att deras clearingmedlemmar har begränsad exponering gentemot den centrala motparten. Centrala motparter bör säkerställa att alla berörda parter involveras i utarbetandet av återhämtningsplanen genom deras deltagande i den centrala motpartens riskkommitté, allt efter omständigheterna, och genom att på lämpligt sätt rådfrågas. Eftersom åsikterna kan förväntas skilja sig åt mellan berörda parter, bör centrala motparter fastställa tydliga förfaranden för att hantera de berörda parternas olika åsikter samt eventuella intressekonflikter mellan dessa parter och den centrala motparten.

- (23a) Återvinnings- och avvecklingsåtgärder kan indirekt påverka kunder och indirekta kunder som inte är borgenärer till den centrala motparten, i den mån kostnaderna för återhämtning och resolution har överförts till dessa kunder och indirekta kunder enligt tillämpliga kontraktsarrangemang. Effekterna av en central motparts återhämtnings- och resolutionsscenario på kunder och indirekta kunder bör därför också hanteras genom samma kontraktsarrangemang med clearingmedlemmarna och kunder som tillhandahåller clearingtjänster. Detta kan uppnås genom att säkerställa att dessa kontraktsarrangemang – om de gör det möjligt för clearingmedlemmar att överföra de negativa konsekvenserna av resolutionsverktygen till sina kunder – även omfattar, på en likvärdig och proportionell grund, kundernas rätt till eventuell ersättning som clearingmedlemmarna mottar från den centrala motparten, eller eventuella likvida tillgångar av en sådan ersättning eller eventuella intäkter som de får till följd av ett krav enligt principen om ”inte sämre villkor för borgenär”, i den mån dessa gäller kundpositioner. Sådana bestämmelser bör även gälla kontraktsarrangemang mellan kunder och indirekta kunder som erbjuder sina kunder indirekta clearingtjänster.
- (24) Med hänsyn till den globala karaktären hos de marknader som betjänas av centrala motparter bör den centrala motpartens verksamhetsregler, för att säkerställa en central motparts förmåga att vid behov tillämpa återhämtningsalternativ på kontrakt eller tillgångar som omfattas av lagstiftningen i ett tredjeland eller på enheter som är baserade i tredjeländer, inbegripa avtalsgrundade bestämmelser för detta ändamål.
- (25) Om en central motpart inte lägger fram en lämplig återhämtningsplan bör de behöriga myndigheterna kunna kräva att den centrala motparten vidtar åtgärder som är nödvändiga för att avhjälpa planens väsentliga brister i syfte att stärka den centrala motpartens affärsverksamhet och säkerställa att den centrala motparten kan fördela förluster, återställa sitt kapital och, i förekommande fall, på nytt stämna av sin bankbok i händelse av fallissemang. Denna befogenhet bör göra det möjligt för behöriga myndigheter att vidta förebyggande åtgärder i den mån det är nödvändigt för att avhjälpa eventuella brister och därmed uppfylla målen om finansiell stabilitet.
- (25a) I de sällsynta fall då det föreligger värderingsavdrag från vinster på tilläggssäkerhet efter en icke-obeståndshändelse och om återhämtningen är framgångsrik, bör den behöriga myndigheten kunna kräva att den centrala motparten kompenserar sina clearingmedlemmar i proportion till deras förlust som överstiger deras avtalsenliga åtaganden, genom kontantbetalningar eller, när så är lämpligt, kunna begära att den centrala motparten utfärdar äganderättsinstrument i den centrala motpartens framtida vinster.

- (26) Resolutionsplanering är ett väsentligt led i en effektiv resolution. Dessa planer bör utarbetas av den centrala motpartens resolutionsmyndighet och godkännas gemensamt i resolutionskollegiet. Planerna bör täcka ett stort antal scenarier och göra åtskillnad mellan scenarier som uppstår genom obeståndshändelser, icke-obeståndshändelser och en kombination av båda samt mellan olika typer av icke-obeståndshändelser. Myndigheterna bör ha all nödvändig information för att identifiera kritiska funktioner och säkerställa att dessa kan upprätthållas. Innehållet i en resolutionsplan bör dock vara lämpligt med avseende på den centrala motpartens verksamhet och de typer av produkter som den clearar och grunda sig på bland annat den information som den centrala motparten har lämnat. För att underlätta verkställigheten av infordran av medel vid resolution och av minskningen av eventuella vinstbelopp som ska betalas till en clearingmedlem som inte är på obestånd under en resolution, bör den centrala motpartens verksamhetsregler innehålla en hänvisning till resolutionsmyndighetens befogenhet att kräva en sådan infordran av medel vid resolution och en sådan minskning. Vid behov bör den centrala motpartens verksamhetsregler, som avtalas med clearingmedlemmar, innehålla bestämmelser som säkerställer att andra resolutionsåtgärder kan verkställas av resolutionsmyndigheter.
- (27) Resolutionsmyndigheterna bör, på grundval av en bedömning av möjligheten till resolution, ha befogenhet att direkt eller indirekt genom de behöriga myndigheterna kräva ändringar av en central motparts rättsliga eller operativa struktur och organisation, vidta åtgärder som är nödvändiga och proportionerliga för att minska eller undanröja väsentliga hinder för användningen av resolutionsverktyg och säkerställa berörda enheters möjlighet till resolution. Med beaktande av att de koncerner som centrala motparter tillhör har skiftande strukturer, att det finns strukturskillnader jämfört med bankkoncerner, och att olika regelverk gäller för enskilda enheter inom sådana koncerner, bör den centrala motpartens resolutionsmyndighet – i samråd med den centrala motpartens behöriga myndighet – kunna bedöma om verkställandet av ändringar av den rättsliga eller operativa strukturen hos den centrala motparten, eller en koncernenhet som den direkt eller indirekt kontrollerar, innebär ändringar i strukturerna i den koncern som den centrala motparten tillhör som kan föranleda rättsliga åtgärder eller frågor om verkställbarhet, beroende på vilka specifika rättsliga omständigheter som gäller. När resolutionsmyndigheten bedömer hur sådana hinder för resolution ska avlägsnas bör den kunna föreslå en annan uppsättning resolutionsåtgärder som kräver ändringar i koncernens rättsliga eller operativa strukturer, om användningen av sådana alternativa åtgärder skulle avlägsna hindren för resolution på ett likvärdigt sätt.

- (28) Resolutionsplaner och bedömningar av möjligheten till resolution utgör områden där den dagliga tillsynen underordnas behovet av att skynda på och säkerställa snabba omstruktureringsåtgärder för att säkra en central motparts kritiska funktioner och bevara den finansiella stabiliteten. I enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010 bör Esma ha en medlarroll i händelse av oenighet mellan olika medlemmar i resolutionskollegiet om beslut som ska fattas angående den centrala motpartens resolutionsplan, bedömningen av den centrala motpartens möjlighet till resolution och beslutet att avlägsna eventuella hinder för den. Denna bindande medling genom Esma bör dock utarbetas för övervägande av Esmas interna kommitté med tanke på att Esmas medlemmar har befogenheter att säkerställa finansiell stabilitet och övervaka clearingmedlemmar i flera medlemsstater. Vissa behöriga myndigheter enligt förordningen om Europeiska bankmyndigheten bör inbjudas att delta som observatörer i Esmas interna kommitté mot bakgrund av att dessa myndigheter utför liknande uppgifter enligt direktiv 2014/59/EU. Denna bindande medling bör inte förhindra icke-bindande medling i enlighet med artikel 31 i förordning (EU) nr 1095/2010 i andra fall. I enlighet med artikel 38 i den förordningen får sådan bindande medling inte inkräkta på medlemsstaternas finanspolitiska ansvarsområden.
- (29) Det kan visa sig vara nödvändigt att i den centrala motpartens återhämtningsplan fastställa villkor enligt vilka eventuellt avtalsenligt bindande avtal om finansiellt stöd, garantier eller andra former av operativt stöd från ett moderföretag eller en annan koncernenhet till en central motpart inom samma koncern skulle utlösas. Transparens om sådana arrangemang skulle minska riskerna för likviditeten och solvensen i den koncernenhet som ger stöd till en central motpart som befinner sig i finansiellt nödläge. Därför bör alla sådana ändringar av dessa arrangemang som påverkar kvaliteten på och karaktären av detta stöd från koncernen anses vara väsentliga förändringar som föranleder en översyn av resolutionsplanen.
- (30) Med tanke på hur känslig informationen i återhämtnings- och resolutionsplanerna är bör dessa planer vara föremål för lämpliga bestämmelser om konfidentialitet.
- (31) De behöriga myndigheterna bör översända återhämtningsplanerna och eventuella ändringar av dessa till de berörda resolutionsmyndigheterna, som i sin tur bör översända resolutionsplanerna och eventuella ändringar av dessa till de behöriga myndigheterna, så att samtliga berörda myndigheter ständigt är fullt informerade.

- (32) För att bevara den finansiella stabiliteten är det nödvändigt att behöriga myndigheter kan åtgärda en central motparts försämrade finansiella och ekonomiska situation innan den centrala motparten når en punkt där myndigheterna inte har något annat alternativ än att försätta den i resolution eller få den centrala motparten att ändra kurs om dess åtgärder kan vara skadliga för den övergripande finansiella stabiliteten. Därför bör behöriga myndigheter ges befogenheter att ingripa tidigt för att undvika eller minimera de negativa effekter för den finansiella stabiliteten, eller med hänsyn till kundernas intresse, som kan uppstå till följd av att den centrala motparten genomför vissa åtgärder. Befogenheter att ingripa tidigt bör tilldelas behöriga myndigheter utöver de befogenheter som föreskrivs i medlemsstaternas nationella lagstiftning eller enligt förordning (EU) nr 648/2012 för andra omständigheter än de som anses vara tidigt ingripande. Rätten att ingripa tidigt ska omfatta befogenheten att i största möjliga utsträckning utan att utlösa en obeståndshändelse begränsa eller förbjuda all ersättning för eget kapital och instrument som behandlas som eget kapital, inklusive utdelningar och återköp från den centrala motpartens sida, och den får begränsa, förbjuda eller frysa alla betalningar av rörlig ersättning enligt vad som fastställs i den centrala motpartens lönepolitik enligt artikel 26.5 i förordning (EU) nr 648/2012, av diskretionära pensionsförmåner eller avgångsvederlag till företagsledningen enligt vad som fastställs i förordning (EU) nr 648/2012.
- (32a) Inom ramen för befogenheter för tidigt ingripande, och i enlighet med relevanta bestämmelser i nationell lagstiftning, får den behöriga myndigheten utse en tillfällig förvaltare, antingen för att ersätta eller tillfälligt arbeta med den centrala motpartens styrelse och verkställande ledning. Den tillfälliga förvaltarens uppgift bör vara att utöva de befogenheter som den tilldelats, med förbehåll för eventuella villkor som den åläggs vid utnämningen, i syfte att främja lösningar för att åtgärda den centrala motpartens finansiella situation. Tillsättandet av den tillfälliga förvaltarens får dock inte på otillbörligt sätt inkräkta på aktieägarnas eller ägarnas rättigheter eller avvika från formella förfarandekrav som fastställs i unionens eller medlemsstaternas bolagsrätt och bör följa unionens eller medlemsstaternas internationella skyldigheter när det gäller investeringsskydd.

- (33) Under återhämtningsfasen och fasen med tidigt ingripande bör aktieägarna behålla sina rättigheter fullt ut. De förlorar dessa rättigheter när den centrala motparten väl har försatts i resolution. Under återhämtningen bör all ersättning för eget kapital och instrument som behandlas som eget kapital, inklusive utdelningar och återköp från den centrala motpartens sida, i största möjliga utsträckning begränsas eller förbjudas utan att utlösa en obeståndshändelse. En central motparts andelsinnehavare bör vid en resolution absorbera förluster först, vilket bör ske på ett sätt som minimerar risken för rättsliga åtgärder från deras sida i händelse av att dessa förluster är större än de förluster som de hade åsamkats vid normala insolvensförfaranden (principen ”inte sämre villkor för borgenär”). En resolutionsmyndighet bör kunna avvika från principen ”inte sämre villkor för borgenär” när den tillämpar ett nedskrivnings- och konverteringsverktyg. En aktieägare eller en borgenär som åsamkas större förluster än denne skulle ha åsamkats vid normala insolvensförfaranden skulle dock vara berättigad till utbetalning av mellanskillnaden.
- (34) Resolutionsramen bör sörja för att en central motpart försätts i resolution inom rimlig tid, innan den är insolvent. En central motpart bör anses fallera eller sannolikt komma att fallera när den inte uppfyller eller inom den närmaste framtiden sannolikt inte kommer att uppfylla kraven för fortsatt auktorisering, när dess återhämtning inte har lyckats återställa dess bärkraft, när den centrala motparten inte kan eller sannolikt inte kommer att kunna tillhandahålla en kritiskt funktion, när en central motparts tillgångar understiger eller inom den närmaste framtiden sannolikt kommer att understiga dess åtaganden, när den centrala motparten är eller inom den närmaste framtiden sannolikt kommer att vara oförmögen att betala sina skulder när de förfaller till betalning eller när den centrala motparten kräver extraordinärt offentligt finansiellt stöd. Det faktum att en central motpart inte uppfyller alla krav för auktorisering bör i sig inte motivera att den försätts i resolution.
- (35) Tillhandahållande av ett akut likviditetsstöd från en centralbank, när ett sådant stöd är tillgängligt, bör inte vara ett villkor som visar att en central motpart är eller inom den närmaste framtiden kommer att bli oförmögen att betala sina åtaganden när de förfaller till betalning. För att bevara den finansiella stabiliteten, bland annat vid systembetingad likviditetsbrist, bör statliga garantier för centralbankens likviditetsfaciliteter eller statliga garantier för nyemitterade åtaganden för att avhjälpa en allvarlig störning i en medlemsstats ekonomi inte utlösa resolution, förutsatt att ett antal villkor är uppfyllda.

- (35a) Medlemmarna i ECBS, andra organ i medlemsstaterna som fyller likartade funktioner, andra offentliga unionsorgan som har i uppdrag att förvalta eller deltar i förvaltningen av statsskulden, Banken för internationell betalningsutjämning samt andra enheter som förtecknas i artikel 1.4 och 1.5 i förordning (EU) nr 648/2012 kan handla i egenskap av clearingmedlem i samband med sin verksamhet. De verktyg för fördelning av förluster som avses i centrala motparters återhämtningsplan bör inte tillämpas på dessa enheter. På liknande sätt bör resolutionsmyndigheterna inte använda verktyg för fördelning av förluster med avseende på dessa enheter, i syfte att undvika exponering av offentliga medel.
- (36) Om en central motpart uppfyller villkoren för resolution bör den centrala motpartens resolutionsmyndighet förfoga över en harmoniserad uppsättning verktyg och befogenheter för resolution. Dessa bör göra det möjligt för resolutionsmyndigheten att hantera scenarier som uppstår genom både obeståndshändelser och icke-obeståndshändelser eller genom en kombination av båda. Användningen bör regleras av allmänna villkor, mål och allmänna principer. Särskilt bör användningen av sådana verktyg eller befogenheter inte inkräkta på en effektiv resolution av gränsöverskridande koncerner.
- (37) De primära resolutionsmålen bör vara att säkerställa kritiska funktioners kontinuitet, undvika negativa effekter på den finansiella stabiliteten och skydda offentliga medel.
- (38) De kritiska funktionerna hos en fallerande central motpart bör upprätthållas – även om de, i tillämpliga fall, omstruktureras med förändringar av ledningen – genom användning av resolutionsverktyg och i största möjliga utsträckning med användning av privata medel och utan att man förlitar sig på extraordinärt offentligt finansiellt stöd. Detta mål kan uppnås genom fördelning av utestående förluster och återställande av den centrala motparten till en avstämd bankbok med hjälp av verktygen för fördelning av förluster eller positioner i händelse av förluster som orsakas av obestånd eller, när det rör sig om förluster som inte orsakas av obestånd, genom nedskrivning och konvertering till aktiekapital av åtaganden utan säkerhet för att absorbera förluster och rekapitalisera den centrala motparten. För att förhindra att statliga stabiliseringsverktyg måste användas bör resolutionsmyndigheten kunna använda infordran av medel vid resolution även efter en icke-obeståndshändelse. En central motpart eller en särskild clearingtjänst kan även säljas till eller slås samman med en solvent tredje part som är central motpart och som är i stånd att genomföra och förvalta de överlåtna clearingverksamheterna. I linje med målet att upprätthålla kritiska funktioner i den centrala motparten och innan de åtgärder som beskrivs ovan vidtas, bör resolutionsmyndigheten generellt verkställa alla befintliga och utestående avtalsenliga skyldigheter gentemot den centrala motparten i linje med hur de skulle tas i anspråk enligt dess verksamhetsregler, inbegripet i synnerhet alla avtalsenliga skyldigheter för clearingmedlemmar att uppfylla infordran av medel vid återhämtning eller ta på sig positioner från clearingmedlemmar på obestånd, antingen genom en auktion eller något

annat överenskommet sätt i den centrala motpartens verksamhetsregler, samt eventuella befintliga och utestående avtalsenliga skyldigheter för parter som gjort åtaganden, men som inte är clearingmedlemmar, vad gäller alla former av finansiellt stöd.

- (39) Det krävs skyndsamma och beslutsamma åtgärder för att upprätthålla marknadsförtroendet och minimera spridningseffekterna. Om villkoren för resolution är uppfyllda bör den centrala motpartens resolutionsmyndighet utan dröjsmål vidta lämpliga och samordnade resolutionsåtgärder i allmänhetens intresse. En central motparts fallissemang kan inträffa under omständigheter som kräver en omedelbar reaktion från den berörda resolutionsmyndighetens sida. Myndigheten bör därför kunna vidta resolutionsåtgärder utan att det påverkar den centrala motpartens utövande av återhämtningsåtgärder eller utan att ålägga en skyldighet att först använda befogenheterna för tidigt ingripande.
- (40) Den centrala motpartens resolutionsmyndighet bör, när den vidtar resolutionsåtgärder, beakta och följa de åtgärder som anges i de resolutionsplaner som utvecklats inom resolutionskollegiet, såvida resolutionsmyndigheten inte, med beaktande av omständigheterna i fallet, gör bedömningen att resolutionsmålen kommer att uppnås effektivare genom att man vidtar åtgärder som inte anges i resolutionsplanerna. Resolutionsmyndigheten bör beakta de allmänna principerna för beslutsfattande, bland annat behovet att balansera den centrala motpartens olika intressenters intressen och att säkerställa transparens gentemot och deltagande av myndigheterna i de medlemsstater där det föreslagna beslutet eller den föreslagna åtgärden kan få konsekvenser för den finansiella stabiliteten eller skattemedlen. I synnerhet bör resolutionsmyndigheten underrätta resolutionskollegiet om de planerade resolutionsåtgärderna, även i fall där dessa åtgärder avviker från resolutionsplanen.

- (41) Inskränkandet av äganderätten bör stå i proportion till riskerna för den finansiella stabiliteten. Resolutionsverktyg bör därför bara tillämpas på de centrala motparter som uppfyller villkoren för resolution, och i synnerhet om det är nödvändigt för att fullfölja målet om finansiell stabilitet i allmänhetens intresse. Verktyg och befogenheter för resolution kan inkräkta på aktieägares, borgenärers och clearingmedlemmars rättigheter samt, i förekommande fall, clearingmedlemmarnas kunders rättigheter. Resolutionsåtgärder bör därför bara vidtas om det är nödvändigt för allmänintresset, och varje ingrepp i dessa rättigheter bör vara förenligt med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan).
- (42) Berörda aktieägare, clearingmedlemmar och den centrala motpartens andra borgenärer bör inte åsamkas större förluster än vad de skulle ha åsamkats om resolutionsmyndigheten inte hade vidtagit resolutionsåtgärder avseende den centrala motparten och de i stället hade varit föremål för alla tillämpliga utestående skyldigheter enligt den centrala motpartens regler vid obestånd eller andra kontraktsarrangemang i dess verksamhetsregler och den centrala motparten hade avvecklats under normala insolvensförfaranden. Om delar av tillgångarna hos en central motpart i resolution överförs till en privat köpare eller en central motpart som fungerar som broinstitut (nedan kallad broinstitut), bör den del som finns kvar av den centrala motparten avvecklas genom normala insolvensförfaranden.
- (43) För att säkra aktieägares, clearingmedlemmars och andra borgenärers rättigheter bör tydliga skyldigheter fastställas för värderingen av tillgångar och åtaganden hos den centrala motparten och en värdering av hur aktieägare, clearingmedlemmar och andra borgenärer skulle ha behandlats om resolutionsmyndigheten inte hade vidtagit resolutionsåtgärder. I detta sammanhang bör man jämföra den behandling som aktieägare, clearingmedlemmar och andra borgenärer faktiskt har fått vid resolution och hur de skulle ha behandlats om resolutionsmyndigheten inte hade vidtagit resolutionsåtgärder avseende den centrala motparten och de i stället hade varit föremål för eventuella utestående skyldigheter enligt den centrala motpartens återhämtningsplan eller andra arrangemang i dess verksamhetsregler och den centrala motparten hade avvecklats under normala insolvensförfaranden. Eftersom användningen av infordran av medel vid resolution, som bör ingå i den centrala motpartens regelbok, är reserverad för resolutionsmyndigheten vid resolution och denna infordran inte kan användas av den centrala motparten, eller av en förvaltare eller likvidator vid insolvens, bör den inte ingå i den behandling som aktieägare, clearingmedlemmar och andra borgenärer skulle ha fått om resolutionsmyndigheten inte hade vidtagit resolutionsåtgärder. Allt utnyttjande av befogenheten att minska de eventuella vinstbelopp som en resolutionsmyndighet ska betala till en clearingmedlem som inte är på obestånd, som överskrider avtalsenliga gränser för en sådan minskning, bör inte heller ingå i den behandling som aktieägare, clearingmedlemmar och andra borgenärer skulle ha fått om resolutionsmyndigheten inte hade vidtagit resolutionsåtgärder. Om aktieägare,

clearingmedlemmar och andra borgenärer har erhållit mindre betalning eller ersättning för sina fordringar än de skulle ha fått om resolutionsmyndigheten inte hade vidtagit resolutionsåtgärder avseende den centrala motparten och de i stället hade varit föremål för eventuella utestående skyldigheter enligt den centrala motpartens regler vid obestånd eller andra kontraktsarrangemang i dess verksamhetsregler och den centrala motparten hade avvecklats under normala insolvensförfaranden, bör de vara berättigade till utbetalning av mellanskillnaden. Kunder bör endast inbegripas i den jämförelsen och bör endast vara berättigade till utbetalning av eventuell mellanskillnad om det finns avtalsenlig grund för en direkt fordran från kunderna gentemot den centrala motparten som gör dem till borgenärer till den centrala motparten. Endast i sådana fall kan resolutionsmyndigheten kontrollera den direkta inverkan av sina åtgärder. Det bör vara möjligt att bestrida den jämförelsen separat från resolutionsbeslutet. Medlemsstaterna bör ha frihet att besluta om förfarandet för hur utbetalning av eventuell mellanskillnad ska ske till aktieägare, clearingmedlemmar och andra borgenärer.

- (43a) Vid användning av det verktyg för fördelning av förluster som möjliggör en minskning av värdet av eventuella vinster som ska betalas av den centrala motparten till clearingmedlemmar som inte är på obestånd bör resolutionsmyndigheten stödja sig på en behandling av tilläggssäkerhet i enlighet med den centrala motpartens kontostruktur, minskningen av värdet av eventuella vinster som ska betalas av den centrala motparten till clearingmedlemmar som inte är på obestånd, i tillämpliga fall, samt principen om ”inte sämre villkor för borgenär”.
- (44) För att säkerställa en effektiv resolution bör värderingsprocessen så noggrant som möjligt fastställa eventuella förluster som behöver fördelas för att den centrala motparten ska återställa en avstämd bankbok med utestående positioner och uppfylla löpande betalningsförpliktelser. Värderingen av tillgångar och åtaganden i fallerande centrala motparter bör baseras på rättvisa, försiktiga och realistiska antaganden vid tidpunkten då resolutionsverktygen används. Värdet på åtagandena bör dock inte påverkas av värderingen av den centrala motpartens finansiella ställning. Det bör vara möjligt för resolutionsmyndigheterna att, i brådskande fall, skyndsamt värdera tillgångar eller åtaganden i en fallerande central motpart. Den värderingen bör vara preliminär och tillämpas till dess att en oberoende värdering görs.

(45) Efter det att den centrala motparten har försatts i resolution bör resolutionsmyndigheten verkställa alla utestående avtalsenliga skyldigheter som anges i den centrala motpartens verksamhetsregler, inklusive utestående återhämtningsåtgärder, såvida inte utövandet av en annan befogenhet eller användningen av ett annat verktyg för resolution är lämpligare för att mildra negativa effekter på den finansiella stabiliteten eller för att inom rimlig tid säkra de kritiska funktionerna i den centrala motparten. Resolutionsmyndigheten bör ha rätt, men inte skyldighet, att verkställa dessa avtalsenliga skyldigheter också efter resolution om skälen till att inte verkställa dem inte längre föreligger. För att clearingmedlemmar och andra berörda parter ska kunna förbereda sig för verkställandet bör resolutionsmyndigheten underrätta berörda clearingmedlemmar och andra parter före sitt beslut att verkställa kvarstående skyldigheter. Denna frist för förhandsanmälan bör vara tre till sex månader. Resolutionsmyndigheten bör, i samråd med de behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna för de berörda clearingmedlemmarna och alla andra parter som omfattas av befintliga och utestående skyldigheter, fastställa huruvida skälen till att inte verkställa de avtalsenliga skyldigheterna inte längre föreligger och huruvida de kvarstående skyldigheterna ska verkställas. Om skälen fortfarande föreligger bör resolutionsmyndigheten avstå från att verkställa dessa skyldigheter. Intäkterna från det försenade verkställandet av utestående avtalsenliga skyldigheter bör användas för att återvinna eventuella offentliga medel som har använts för att betala fordringar grundade på principen om ”inte sämre villkor för borgenär” som härrör från resolutionsmyndighetens beslut att inte verkställa dessa skyldigheter eller från tillämpningen av ett statligt stabiliseringsverktyg. Resolutionsmyndigheten bör använda denna befogenhet till försenat verkställande endast i den mån detta inte strider mot principen om ”inte sämre villkor för borgenär” med avseende på den berörda part som blir föremål för det försenade verkställandet. I händelse av förluster som orsakas av obestånd bör resolutionsmyndigheten återställa den centrala motparten till en avstämd bankbok och fördela utestående förluster med hjälp av verktygen för fördelning av förluster eller positioner. I händelse av förluster som inte orsakas av obestånd bör förlusterna absorberas av lagstadgade kapitalbasinstrument och fördelas på aktieägare upp till deras kapacitet antingen genom indragning eller överföring av äganderättsinstrument eller genom kraftig utspädning. Om dessa instrument inte är tillräckliga bör resolutionsmyndigheterna ha befogenhet att skriva ned skulder och åtaganden utan säkerhet, i enlighet med deras rangordning enligt gällande nationell insolvenslagstiftning, och använda verktyget för fördelning av förluster, i den mån som krävs, utan att äventyra den övergripande finansiella stabiliteten.

- (46) Om, efter det att förluster har absorberats och i tillämpliga fall den centrala motparten har återställts till en avstämd bankbok och den centrala motpartens förfinansierade medel är uttömda, bör resolutionsmyndigheten säkerställa att dessa resurser återställs till de nivåer som krävs för att uppfylla tillsynsmässiga krav, endera genom fortsatt användning av verktygen i den centrala motpartens verksamhetsregler eller genom andra åtgärder. Resolutionsmyndigheterna bör i synnerhet ha möjlighet att ersätta clearingmedlemmar som inte är på obestånd och som skulle ha haft rätt till betalning enligt principen om ”inte sämre villkor för borgenär” för användningen av verktyg för fördelning av förluster utöver dem som clearingmedlemmar skulle ha burit inom ramen för sina skyldigheter enligt den centrala motpartens verksamhetsregler med äganderättsinstrument, skuldinstrument eller instrument som erkänner en fordran på den centrala motpartens framtida vinster. Resolutionsmyndigheten kan t.ex. beakta den centrala motpartens finansiella sundhet, kvaliteten på de instrument som är tillgängliga för ersättning och principen om ”inte sämre villkor för borgenär” när de bedömer ersättningsbeloppet och typen av ersättning. För att en lämplig incitamentsstruktur ska upprätthållas bör en sådan ersättning avspegla i vilken utsträckning en clearingmedlem har stöttat den centrala motpartens återhämtning och därför också ta hänsyn till clearingmedlemmarnas utestående avtalsenliga skyldigheter gentemot den centrala motparten. En sådan ersättning bör räknas av från all rätt till betalning enligt principen ”inte sämre villkor för borgenär”.
- (47) Resolutionsmyndigheterna bör också säkerställa att kostnaderna för den centrala motpartens resolution minimeras och att borgenärer med samma förmånsrätt behandlas likvärdigt. Resolutionsmyndigheten får vidta en resolutionsåtgärd som avviker från principen om likabehandling av borgenärer om det motiveras av allmänintresset att uppnå resolutionsmålen och står i proportion till den risk som hanteras. Om rekonstruktionsmyndigheten vidtar en sådan åtgärd bör den inte diskriminera någon på grundval av nationalitet.
- (48) Resolutionen av en central motpart bör inte medföra extraordinärt offentligt finansiellt stöd. De utestående återhämtningsverktygen och resolutionsverktygen, särskilt nedskrivningsverktyget, bör i största möjliga utsträckning användas innan eller samtidigt som eventuella offentliga kapitaltillskott eller motsvarande extraordinärt offentligt finansiellt stöd ges till en central motpart. Användningen av extraordinärt offentligt finansiellt stöd för att bistå vid resolution av fallerande institut måste vara en sista utväg, vara tidsbegränsad och vara förenlig med relevanta regler om statligt stöd.

- (49) En effektiv resolutionsordning bör minimera de kostnader som drabbar skattebetalarna för resolutionen av en fallerande central motpart. Den bör säkerställa att centrala motparter kan försättas i resolution, utan att den finansiella stabiliteten äventyras. Nedskrivningsverktyget och verktygen för fördelning av förluster och positioner bör uppfylla det målet genom att säkerställa att aktieägare och motparter som finns bland borgenärerna i den fallerande centrala motparten lider relevanta förluster och bär en lämplig del av de kostnader som uppstår till följd av den centrala motpartens fallissemang. Nedskrivningsverktyget och verktygen för fördelning av förluster och positioner ger därmed aktieägare och motparter till centrala motparter starkare incitament att övervaka hälsan hos en central motpart under normala förhållanden i enlighet med rekommendationerna från rådet för finansiell stabilitet (FSB)⁶.
- (50) För att säkerställa att resolutionsmyndigheterna ges tillräcklig flexibilitet att fördela förluster och positioner till motparter under en rad olika omständigheter, är det lämpligt att dessa myndigheter kan använda verktygen för fördelning av förluster och positioner såväl när syftet är att bevara kritiska clearingtjänster i en central motpart under resolution som i samband med överföringen av kritiska tjänster till ett broinstitut eller en tredje part, varefter den del som finns kvar av den centrala motparten upphör att drivas och avvecklas.
- (51) Om verktygen för fördelning av positioner och förluster används med målet att återställa bärkraften i den fallerande centrala motparten, i syfte att möjliggöra fortsatt drift enligt fortlevnadsprincipen, bör ett utbyte av ledningen ingå i resolutionen, utom när det anses lämpligt och nödvändigt att behålla ledningen för att uppnå resolutionsmålen och en därpå följande omstrukturering av den centrala motparten och dess verksamhet på ett sätt som hanterar orsakerna till dess fallissemang. Den omstruktureringen bör åstadkommas genom en plan för omorganisation av affärsverksamheten, som bör vara förenlig med den omstruktureringsplan som den centrala motparten är skyldig att lämna enligt reglerna om statligt stöd.

---

⁶ http://www.fsb.org/wp-content/uploads/r_141015.pdf

- (52) Verktøyen for fordelning av positioner og forluster bør användas i syfte att på nytt stämma av den centrala motpartens bankbok, hejda eventuella ytterligare forluster och utverka ytterligare medel for att hjälpa till att rekapitalisera den centrala motparten och fylla på dess förfinansierade medel. För att säkerställa att de är effektiva och når sina mål bör de kunna tillämpas på så många av de kontrakt som möjligt som ger upphov till åtaganden utan säkerhet eller som skapar en bankbok som inte är avstämd för den fallerande centrala motparten. De bör ges möjlighet att auktionera ut försumliga gäldenärens positioner bland resterande clearingmedlemmar, som efter det att resolutionsförfarandet inletts med tvång fördelas i den mån frivilliga arrangemang som ingår som en del av återhämtningsplanen inte är uttömda, helt eller delvis säga upp kontrakten för clearingmedlemmar som hamnat på obestånd och berörda clearingtjänster eller tillgångsklasser och den centrala motpartens övriga kontrakt, göra ytterligare värderingsavdrag av utgående betalningar av tilläggssäkerhet till sådana medlemmar och, i tillämpliga fall, deras kunder, utnyttja all utestående infordran av medel vid återhämtning som anges i återhämtningsplanerna, samt utnyttja ytterligare infordran av medel vid resolution och nedskrivning av kapital- och skuldinstrument som utfärdats av den centrala motparten eller andra åtaganden utan säkerhet och en konvertering av varje skuldinstrument till aktier. Detta inbegriper möjligheten att använda verktygen for fordelning av forluster for att bidra till återställandet av en avstämd bankbok genom att förse den centrala motparten med medel for att godta ett auktionsbud som gör det möjligt for den centrala motparten att fördela den försumliga gäldenärens positioner eller göra betalningar på uppsagda kontrakt.
- (53) Med vederbörlig hänsyn till effekterna på den finansiella stabiliteten och som en sista utväg bör resolutionsmyndigheterna, under vissa omständigheter, kunna undanta eller delvis undanta vissa kontrakt från positions- och förlustfordelning. I de fall där undantagen tillämpas får den exponerings- eller förlustnivå som tillämpas på andra kontrakt höjas for att ta hänsyn till sådana undantag, under förutsättning att principen om ”inte sämre villkor for borgenär” iakttas.
- (54) Om resolutionsverktygen har använts for att överföra en central motparts kritiska funktioner eller bärkraftiga verksamhet till en enhet med sunda finanser, exempelvis en privat köpare eller ett broinstitut, bör den del som finns kvar av den centrala motparten avvecklas, vilket bör ske inom en lämplig tidsram, med beaktande av behovet av att den fallerande centrala motparten tillhandahåller tjänster till eller bistår köparen eller broinstituttet for att möjliggöra fortsatt utförande av den verksamhet eller tillhandahållande av de tjänster som överförts till dessa.

- (55) Verktyget för försäljning av verksamhet bör ge myndigheterna möjlighet att sälja den centrala motparten eller delar av dess affärsverksamhet till en eller flera köpare, utan aktieägarnas medgivande. Vid användningen av verktyget för försäljning av verksamhet bör myndigheterna vidta åtgärder för att saluföra den centrala motparten eller en del av dess affärsverksamhet genom ett öppet, transparent och icke-diskriminerande förfarande, och samtidigt eftersträva högsta möjliga försäljningspris.
- (56) Eventuella nettointäkter från överföringen av tillgångarna eller åtagandena hos den centrala motparten i resolution vid användningen av verktyget för försäljning av verksamhet bör gynna den enhet som blivit föremål för avvecklingsförfarandena. Eventuella nettointäkter från överföringen av äganderättsinstrument, som utfärdats av den centrala motparten i resolution vid användningen av verktyget för försäljning av verksamhet, bör komma aktieägarna till godo. All eventuell ersättning som betalas av köparen bör också vara till förmån för alla clearingmedlemmar som inte är på obestånd och som har lidit förluster. Alla sådana nettointäkter eller tillgångar bör vara föremål för full återvinning av alla offentliga medel som tillhandahållits vid resolution. Intäkterna bör beräknas netto, efter avdrag för de kostnader som har uppstått genom den centrala motpartens fallissemang och genom resolutionsförfarandet.
- (57) För att i tid genomföra försäljningen av en verksamhet och skydda den finansiella stabiliteten bör bedömningen av köparen av ett kvalificerat innehav göras i så god tid att det inte försenar användningen av verktyget för försäljning av verksamhet. Den centrala motparten, köparen eller båda, beroende på effekterna av verktyget för försäljning av verksamhet och slaget av förvärv, bör kunna utöva eller behålla sin befintliga rätt till medlemskap och tillgång till betalnings- och avvecklingssystem och andra anknutna finansmarknadsinfrastrukturer och handelsplatser. Sådan rätt bör inte nekas, vare sig på grund av att de relevanta kriterierna för medlemskap eller deltagande inte har uppfyllts eller på grund av otillräckligt kreditbetyg. En köpare som inte uppfyller dessa kriterier kan utöva sådan rätt endast under en viss period som ska fastställas av resolutionsmyndigheten.

- (58) Det är sannolikt systemviktigt med information om saluföringen av en fallerande central motpart och om de förhandlingar med potentiella köpare som föregår användningen av verktyget för försäljning av verksamhet. För att säkerställa finansiell stabilitet är det viktigt att offentliggörandet av sådan information som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014⁷ får uppskjutas så länge som det krävs för att planera och organisera resolutionen av den centrala motparten i enlighet med de tidsfrister som medges enligt ordningen om marknadsmissbruk.
- (59) Liksom en central motpart som helt eller delvis ägs av en eller flera offentliga myndigheter eller kontrolleras av resolutionsmyndigheten, bör ett broinstitut ha som främsta syfte att säkerställa att väsentliga finansiella tjänster fortsätter att tillhandahållas till clearingmedlemmar och kunder till den centrala motpart som försatts i resolution och att väsentlig finansiell verksamhet fortsätter att utföras. Ett broinstitut bör drivas som en bärkraftig enhet enligt fortlevnadsprincipen (going concern) och antingen återintroduceras på marknaden när villkoren är lämpliga eller avvecklas om det inte längre är bärkraftigt.
- (60) Om andra alternativ inte finns att tillgå eller om de visar sig vara otillräckliga för att skydda finansiell stabilitet bör statens deltagande i form av stöd till eget kapital eller tillfälligt offentligt ägande vara möjligt, i enlighet med tillämpliga regler om statligt stöd, inklusive en omstrukturering av den centrala motpartens verksamhet. För att undvika moralisk risk bör sådant extraordinärt offentligt finansiellt stöd endast ges som en sista utväg och vara tillfälligt till sin natur, och bör alltid återvinnas under en lämplig tidsperiod. Eftersom det inte utgör något hinder för användningen av statliga stabiliseringsverktyg bör därför omfattande och trovärdiga arrangemang för återvinning av medel inrättas av medlemsstaterna. Användningen av statliga stabiliseringsverktyg påverkar inte en centralbanks uppgift vad gäller att eventuellt och med ensamrätt skönsmässigt besluta att tillhandahålla likvida medel till det finansiella systemet, även under perioder av stress.
- (61) För att säkerställa att en resolutionsmyndighet ges möjlighet att använda förlust- och positionsverktygen på kontrakt med enheter baserade i tredjeländer bör denna möjlighet införas i den centrala motpartens verksamhetsregler.

---

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordningen) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG (EUT L 173, 12.6.2014, s. 1).

- (62) Resolutionsmyndigheterna bör ha alla de nödvändiga rättsliga befogenheter, som i olika kombinationer kan utövas när resolutionsverktygen används. De bör omfatta befogenhet att överföra äganderättsinstrument, tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden i en fallerande central motpart till en annan enhet, såsom en annan central motpart eller ett broinstitut, befogenhet att skriva ned eller dra in äganderättsinstrument, eller skriva ned eller konvertera åtaganden i en fallerande central motpart, befogenhet att skriva ned tilläggssäkerhet, behörighet att verkställa eventuella utestående skyldigheter avseende tredje part i förhållande till den centrala motparten, inbegripet infordran av medel vid återhämtning, enligt den centrala motpartens verksamhetsregler, och tilldelning av positioner, befogenhet att utöva infordran av medel vid resolution, befogenhet att helt eller delvis säga upp den centrala motpartens kontrakt, befogenhet att ersätta ledningen samt befogenhet att införa ett tillfälligt moratorium för betalning av fordringar. Den centrala motparten, dess styrelseledamöter och verkställande ledning bör förbli ansvariga i överensstämmelse med medlemsstatens civil- eller straffrätt i fråga om deras ansvar för den centrala motpartens fallissemang.
- (63) Resolutionsramen bör inkludera formföreskrifter för att säkerställa att resolutionsåtgärder meddelas på korrekt sätt och offentliggörs. Eftersom information som resolutionsmyndigheter och deras yrkesmässiga rådgivare inhämtar under resolutionsförfarandet sannolikt är känslig, bör denna, innan resolutionsbeslutet offentliggörs, omfattas av en effektiv konfidentialitetsordning. Hänsyn måste tas till att information om innehåll och närmare uppgifter om återhämtnings- och resolutionsplaner och resultatet av eventuella bedömningar av dessa planer kan få långtgående effekter, särskilt för berörda företag. All information som tillhandahålls om ett beslut innan det fattas måste förutsättas få effekter på offentliga och privata intressen som berörs av åtgärden, oavsett om det gäller huruvida villkoren för resolution är uppfyllda, användningen av ett särskilt verktyg eller någon åtgärd under förfarandena. Information om att resolutionsmyndigheten undersöker en viss central motpart skulle kunna vara tillräcklig för att negativa följder skulle uppstå för den centrala motparten. Det är därför nödvändigt att säkerställa att det finns lämpliga mekanismer för att upprätthålla konfidentialiteten kring sådan information, såsom innehåll och närmare uppgifter i återhämtnings- och resolutionsplaner och resultatet av eventuella bedömningar som genomförts i det sammanhanget.

- (64) Resolutionsmyndigheter bör ha kompletterande befogenheter för att säkerställa att överföringen av äganderättsinstrument eller skuldinstrument, tillgångar, åtaganden, rättigheter och skyldigheter, inbegripet positioner och tillhörande marginalsäkerhet, effektivt genomförs. Befogenheterna bör, med förbehåll för skyddsåtgärder, inkludera befogenheten att avlägsna tredje parters rättigheter från de överförda instrumenten eller tillgångarna och befogenheten att verkställa kontrakt och tillgodose kontinuiteten i överenskommelser gentemot mottagaren av de överförda tillgångarna och äganderättsinstrumenten. Anställdas rätt att säga upp ett anställningsavtal bör dock inte påverkas. En parts rätt att säga upp ett kontrakt med en central motpart i resolution, eller med en koncernenhet i en sådan, av andra orsaker än att den fallerande centrala motparten är i resolution, bör inte heller påverkas. Resolutionsmyndigheterna bör ha den kompletterande befogenheten att kräva att den resterande delen av en central motpart som avvecklas enligt normala insolvensförfaranden tillhandahåller tjänster som är nödvändiga för att verksamheten ska kunna fortsätta i den centrala motpart till vilken tillgångar, kontrakt eller äganderättsinstrument har överförts genom användning av verktyget för försäljning av verksamhet eller broinstitutets verktyget.
- (64a) Eftersom det kan krävas att krishanteringsåtgärder vidtas akut på grund av allvarliga risker för den finansiella stabiliteten i medlemsstaten och unionen, bör den nationella lagstiftningen föreskriva skyndsamma förfaranden avseende en ansökan till en rättslig myndighet om förhandsgodkännande av en krishanteringsåtgärd och domstolens behandling av en sådan ansökan. Med tanke på kravet att en krishanteringsåtgärd måste vidtas brådskande bör domstolen ge sitt svar inom 24 timmar och medlemsstaterna bör säkerställa att den berörda myndigheten kan fatta sitt beslut omedelbart efter domstolens beslut. Detta påverkar inte de berörda parternas rätt att lämna en ansökan till domstolen om att upphäva ett beslut under en begränsad period efter det att resolutionsmyndigheten har vidtagit krishanteringsåtgärden.
- (65) I enlighet med artikel 47 i stadgan har de berörda parterna rätt till en rättvis rättegång och till ett effektivt rättsmedel mot åtgärder som berör dem. Därför ska beslut som fattas av resolutionsmyndigheterna kunna överklagas.

- (66) Resolutionsåtgärder som vidtas av nationella resolutionsmyndigheter kan kräva en ekonomisk bedömning och ett stort utrymme för skönsmässig bedömning. De nationella resolutionsmyndigheterna har specifikt utrustats med den sakkunnighet som behövs för att utföra dessa bedömningar och besluta om lämplig användning av utrymmet för skönsmässig bedömning. Det är därför viktigt att säkerställa att de ekonomiska bedömningar som görs i det sammanhanget av de nationella resolutionsmyndigheterna används som grund av de nationella domstolarna när de ser över de berörda krishanteringsåtgärderna. De bedömningarnas komplexa karaktär bör dock inte hindra nationella domstolar från att pröva huruvida de bevis resolutionsmyndigheten åberopar är materiellt riktiga, tillförlitliga och samstämmiga, huruvida dessa bevis utgör alla relevanta uppgifter som bör beaktas vid bedömningen av en komplicerad situation och om de styrker de slutsatser som dragits.
- (67) För att täcka synnerligen brådskande situationer, och eftersom uppskjutandet av ett beslut av resolutionsmyndigheterna skulle kunna hindra kritiska funktioners kontinuitet, är det nödvändigt att föreskriva att inlämnandet av en ansökan om omprövning inte automatiskt bör skjuta upp verkan av det beslut som ansökan gäller och att resolutionsmyndighetens beslut bör vara omedelbart verkställbart.
- (68) Där det behövs för att skydda tredje parter som i god tro har förvärvat tillgångar, kontrakt, rättigheter och åtaganden i den centrala motparten i resolution genom myndigheternas utövande av sina resolutionsbefogenheter och för att säkerställa stabiliteten på de finansiella marknaderna, bör rätten till omprövning inte påverka någon senare administrativ akt eller transaktion som ingåtts på grundval av ett upphävt beslut. Rättsverkningar vid ett felaktigt beslut bör därför i sådana fall begränsas till ersättning för den skada som de berörda personerna lidit.
- (69) Eftersom det kan krävas att resolutionsåtgärder vidtas akut på grund av allvarliga risker för den finansiella stabiliteten i medlemsstaten och unionen, bör den nationella lagstiftningen föreskriva skyndsamma förfaranden avseende en ansökan till en rättslig myndighet om förhandsgodkännande av en krishanteringsåtgärd och domstolens behandling av en sådan ansökan. Detta påverkar inte den rätt som de berörda parterna kan ha vad gäller att lämna en ansökan till domstolen om att upphäva ett beslut under en begränsad period efter det att resolutionsmyndigheten har vidtagit krishanteringsåtgärden.

- (70) För att uppnå en ändamålsenlig resolution och för att undvika behörighetskonflikter är det väsentligt att inga normala insolvensförfaranden inleds eller fortgår med avseende på den fallerande centrala motparten medan resolutionsmyndigheten utövar sina resolutionsbefogenheter eller använder resolutionsverktygen, utom på resolutionsmyndighetens initiativ eller med dess samtycke. Det är lämpligt och nödvändigt att, under en begränsad tidsperiod, uppskjuta vissa avtalsenliga skyldigheter för att ge resolutionsmyndigheten tid att faktiskt tillämpa resolutionsverktygen. Detta bör dock inte gälla skyldigheter för en fallerande central motpart gentemot system utformade i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG⁸, inbegripet andra centrala motparter och centralbanker. Genom direktiv 98/26/EG reduceras den risk som är förknippad med att delta i betalningssystem och system för värdepappersavveckling, i synnerhet genom att störningarna minskas i händelse av att en deltagare i systemet blir insolvent. För att säkerställa att dessa skydd tillämpas korrekt i krissituationer, samtidigt som lämplig säkerhet för operatörer av system för överföring av betalningar och värdepapper och andra marknadsdeltagare upprätthålls, bör en krisförebyggande åtgärd eller en resolutionsåtgärd inte anses utgöra insolvensförfaranden i den mening som avses i direktiv 98/26/EG, under förutsättning att väsentliga förpliktelser enligt kontraktet fortsätter att uppfyllas. Driften av ett system utformat i enlighet med direktiv 98/26/EG, eller den rätt till säkerhet som garanteras i det direktivet, bör inte undergrävas.
- (71) För att säkerställa att resolutionsmyndigheter, när de överför tillgångar och åtaganden till en köpare i den privata sektorn eller ett broinstitut, ges en tillräcklig tidsperiod för att identifiera kontrakt som behöver överföras, kan det vara lämpligt att införa proportionerliga inskränkningar av motparters rätt att slutavräkna, påskynda eller på annat sätt avsluta finansiella kontrakt innan överföringen görs. Sådana inskränkningar skulle vara nödvändiga för att myndigheterna ska kunna få en rättvisande bild av den fallerande centrala motpartens balansräkning, utan de förändringar av värden och omfattning som en utbredd användning av uppsägningsrättigheter skulle medföra. För att i så liten utsträckning som möjligt intervensera i motparters avtalsenliga rättigheter bör begränsningen av uppsägningsrättigheterna begränsas till kortast möjliga period och bara gälla med avseende på den krisförebyggande åtgärden eller resolutionsåtgärden, inbegripet en inträffad händelse med direkt koppling till användningen av en sådan åtgärd, medan uppsägningsrättigheter på grund av fallissemang, inklusive underlåtenhet att betala eller tillhandahålla marginalsäkerhet, kvarstår.

---

⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutlig avveckling i system för överföring och betalningar och värdepapper (EUT L 166, 11.6.98, s. 45).

- (72) För att bevara rättmätiga kapitalmarknadsarrangemang vid överföring av vissa, men inte alla, tillgångar, kontrakt, rättigheter och åtaganden i en fallerande central motpart, är det lämpligt att inkludera skyddsåtgärder för att, i tillämpliga fall, förhindra uppdelning av inbördes sammanlänkade åtaganden, rättigheter och kontrakt. En sådan begränsning av viss praxis i samband med inbördes sammanlänkade kontrakt och därtill hörande säkerhet bör utsträckas till att även gälla kontrakt med samma motpart som täcks av överenskommelser om säkerhet, finansiell säkerhet med överföring av äganderätt, kvittning, slutavräkning och strukturerad finansiering. Om skyddsåtgärden är tillämplig bör resolutionsmyndigheterna vara skyldiga att överföra alla kontrakt med koppling till varandra i ett skyddat arrangemang eller låta alla ligga kvar i den del som finns kvar av den fallerande centrala motparten. Skyddsåtgärderna bör säkerställa att behandlingen av exponeringar som täcks av ett nettningsavtal i enlighet med direktiv 2013/36/EU påverkas i minsta möjliga grad vid beräkning av lagstadgat kapital.
- (73) EU:s centrala motparter tillhandahåller tjänster till clearingmedlemmar och deras kunder som är belägna i tredjeländer, och tredjeländers centrala motparter tillhandahåller tjänster till clearingmedlemmar och deras kunder som är belägna i EU. En ändamålsenlig resolution av internationellt verksamma centrala motparter kräver samarbete mellan medlemsstaternas myndigheter och myndigheter i ett tredjeland. I detta syfte bör Esma ge vägledning om det relevanta innehållet i samarbetsarrangemang som ingås med myndigheter i tredjeländer. Samarbetsarrangemangen bör säkerställa effektiv planering, beslutsfattande och samordning vad gäller internationellt verksamma centrala motparter. Nationella resolutionsmyndigheter bör under vissa omständigheter erkänna och verkställa tredjeländers resolutionsförfaranden. Samarbete ska också ske med avseende på dotterföretag till EU:s eller tredjeländers centrala motparter och deras clearingmedlemmar och deras kunder.
- (73a) För att säkerställa att administrativa sanktioner tillämpas konsekvent i alla medlemsstater vid åsidosättande av bestämmelserna i denna förordning bör denna förordning innehålla en förteckning över de viktigaste administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som måste finnas tillgängliga för resolutionsmyndigheterna och de behöriga myndigheterna, bestämmelser om befogenheten att ålägga alla personer, såväl juridiska som fysiska, som är ansvariga för en överträdelse sådana sanktioner och andra administrativa åtgärder, en förteckning över de viktigaste kriterierna för fastställandet av nivån på och typen av sådana administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder, samt nivåer på administrativa sanktionsavgifter. Administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder bör fastställas med hänsyn till faktorer som identifierade finansiella fördelar till följd av överträdelsen, överträdelsens allvarlighetsgrad och varaktighet, försvårande eller förmildrande omständigheter samt vikten av att straffavgifterna får en avskräckande effekt och om lämpligt inkluderar en rabatt för samarbete med resolutionsmyndigheten eller den

behöriga myndigheten. Beslut om och offentliggörande av administrativa sanktioner bör respektera de grundläggande rättigheterna enligt stadgan.

- (74) För att säkerställa en konsekvent harmonisering och ett adekvat skydd för marknadsaktörer i hela unionen bör kommissionen ges befogenhet att anta förslag till tekniska standarder för tillsyn, utarbetade av Esma, genom delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010 för att specificera innehållet i de skriftliga arrangemangen och förfarandena för resolutionskollegiernas funktionssätt, metoden för att beräkna och upprätthålla det belopp av ytterligare förfinansierade avsatta egna medel som ska användas av den centrala motparten vid återhämtning och de förfaranden, om sådana egna medel inte är tillgängliga, som ska göra det möjligt för den centrala motparten att begära bidrag från clearingmedlemmar som inte är på obestånd och därefter återbetala sådana clearingmedlemmar, metoden för bedömning av återhämtningsplaner, innehållet i resolutionsplanerna, ordningsföljden för fördelning, maximiperioden och maximandelen avseende den centrala motpartens årliga vinst inom ramen för ersättningsmekanismen vid återhämtning, de inslag som är relevanta för utförandet av värderingar, metoden för att beräkna den buffert för ytterligare förluster som ska ingå i preliminära värderingar, de minimiuppgifter som bör ingå i en omorganisation av verksamheten, de kriterier som en omorganisationsplan för verksamheten ska uppfylla, metoden för slutlig värdering enligt principen om ”inte sämre villkor för borgenär” samt villkoren för att clearingmedlemmar ska kunna överföra ersättning till sina kunder.
- (75) Kommissionen bör kunna tillfälligt upphäva ett clearingkrav som inrättats i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 648/2012 efter en begäran från resolutionsmyndigheten för en central motpart i resolution eller dess behöriga myndighet, på eget initiativ eller på begäran av den behöriga myndighet som ansvarar för övervakningen av en clearingmedlem i en central motpart i resolution, och efter att ha erhållit ett icke-bindande yttrande från Esma, för en särskild typ av motpart eller för särskilda klasser av OTC-derivat som clearas av en central motpart som är i resolution. Beslut om tillfälligt upphävande av clearingskravet bör bara tas om det är nödvändigt för att bevara finansiell stabilitet och marknadens förtroende, särskilt för att undvika spridningseffekter och förhindra att motparter och investerare har höga och osäkra riskeponeringar gentemot en central motpart. Kommissionen bör fatta sitt beslut mot bakgrund av resolutionsmålen och av kriterierna i förordning (EU) nr 648/201

vad gäller OTC-derivat som ska omfattas av clearingkravet, avseende de OTC-derivat för vilka upphävande begärts. Esma bör ha möjlighet att begära att kommissionen tillfälligt upphäver handelsskyldigheten i förordning (EU) nr 600/2014⁹, om Esma anser att ett tillfälligt upphävande av clearingkravet innebär en väsentlig ändring av kriterierna för handelsskyldigheten. Upphävandet bör vara av tillfällig art, med möjlighet till förlängning. På samma sätt bör uppgiften för den centrala motpartens riskkommitté, såsom fastställs i artikel 28 i förordning (EU) nr 648/2012, stärkas för att ytterligare uppmuntra den centrala motparten att hantera sina risker försiktigt och förbättra sin resiliens. Riskkommitténs medlemmar bör ha möjlighet att underrätta den behöriga myndigheten om den centrala motparten inte följer riskkommitténs råd, och företrädare för clearingmedlemmar och kunder i riskkommittén bör kunna använda information som lämnats för att övervaka deras exponeringar mot en central motpart i enlighet med konfidentialitetsskyddet och utan att det påverkar tillämpningen av de begränsningar för informationsutbyte som fastställs i konkurrensrätten. Slutligen bör de centrala motparternas resolutionsmyndigheter också ges tillgång till all nödvändig information i transaktionsregister. Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 648/2012 och (EU) nr 2365/2015¹⁰ bör därför ändras i enlighet med detta.

(75aa) För att säkerställa ett korrekt genomförande av referensräntereformen från rådet för finansiell stabilitet är det nödvändigt att göra det klart för marknadsdeltagarna att transaktioner som ingåtts eller förnyats innan clearing- eller marginalkrav börjat tillämpas på OTC-derivattransaktioner som hänvisar till en referensränta (nedan kallade *äldre transaktioner*) inte kommer att omfattas av dessa krav om de förnyats enkom i syfte att genomföra eller förbereda genomförandet av referensräntereformen. Detta skulle också förhindra varje risk för att europeiska motparter till dessa äldre transaktioner är oförberedda när ett specifikt referensvärde ändras väsentligt eller upphör, vilket minskar den därmed sammanhängande oron för den finansiella stabiliteten. En sådan strategi ligger i linje med de internationella riktlinjerna från Baselkommittén och Internationella organisationen för värdepapperstillsyn (Iosco).

---

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 84).

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 av den 25 november 2015 om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning samt om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 337, 23.12.2015, s. 1).

- (75b) För att få en ändamålsenlig resolution av centrala motparter bör de skyddsåtgärder som föreskrivs i direktiv 2002/47/EG¹¹ inte gälla några restriktioner av verkställigheten av avtal om finansiellt säkerhetsställande eller av verkan av ett avtal om finansiell säkerhet och inte heller några slutavräknings- eller kvittningsbestämmelser som införs genom denna förordning.
- (75c) Direktiven 2017/1132¹², 2004/25/EG¹³ och 2007/36/EG¹⁴ innehåller regler om skydd av aktieägare i och borgenärer till centrala motparter som ingår i tillämpningsområdet för de direktiven. I en situation där resolutionsmyndigheterna behöver agera snabbt enligt denna förordning kan dessa regler hindra resolutionsmyndigheterna från att vidta ändamålsenliga resolutionsåtgärder och på ett ändamålsenligt sätt använda resolutionsverktyg och resolutionsbefogenheter. Undantagen enligt direktiv 2014/59/EU bör följaktligen utvidgas till att omfatta åtgärder som vidtas i enlighet med denna förordning. För att uppnå största möjliga rättssäkerhet för intressenter bör undantagen definieras tydligt och snävt och enbart kunna användas i det allmänna intresset och när villkoren för utlösande av resolution är uppfyllda.
- (75d) För att undvika dubbla kravuppsättningar bör direktiv 2014/59/EU och förordning (EU) nr 806/2014 ändras så att deras tillämpningsområden inte omfattar sådana enheter som också är auktoriserade i enlighet med förordning (EU) nr 648/2012.

---

¹¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG av den 6 juni 2002 om ställande av finansiell säkerhet (EGT L 168, 27.6.2002, s. 43).

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 av den 14 juni 2017 om vissa aspekter av bolagsrätt (EUT L 169, 30.6.2017, s. 46).

¹³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG av den 21 april 2004 om uppköpserbjudanden (EUT L 142, 30.4.2004, s. 12).

¹⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG av den 11 juli 2007 om utnyttjande av vissa av aktieägares rättigheter i börsnoterade företag (EUT L 184, 14.7.2007, s. 17).

- (75e) I artikel 54.2 i förordning (EU) nr 600/2014 föreskrivs en övergångsperiod under vilken artikel 35 och 36 i förordning (EU) nr 600/2014 inte ska gälla de centrala motparter eller handelsplatser som ansökt hos sin behöriga myndighet om att få utnyttja övergångsarrangemangen för börshandlade derivat. Den övergångsperiod under vilken en handelsplats eller en central motpart av sin nationella behöriga myndighet kan beviljas undantag från tillämpningen av artiklarna 35 och 36 i förordning (EU) nr 600/2014 avseende börshandlade derivat löpte ut den 3 juli 2020. De nuvarande marknadsförhållandena, med en hög grad av osäkerhet och volatilitet på grund av covid-19-pandemin, inverkar negativt på verksamheten vid centrala motparter och handelsplatser genom att de operativa riskerna ökar. Dessa ökade risker kan, i kombination med en begränsad kapacitet för bedömning av begäran om tillträde och för hantering av migreringen av transaktionsflöden, inverka negativt på marknadernas funktion och den finansiella stabiliteten. I förordning (EU) nr 600/2014 föreskrivs dessutom en ny ordning för börshandlade derivat vad gäller tillträde till kritiska marknadsinfrastrukturer, som syftar till att skapa jämvikt mellan den ökade konkurrensen bland sådana infrastrukturer och behovet av att bevara deras operativa integritet. Även om man genom förordning (EU) nr 600/2014 har försökt skapa en konkurrensutsatt marknad för finansiella infrastrukturer bör ekonomiska aktörer därför inte förvänta sig att befintliga regler och prioriteringar upprätthålls när de ekonomiska förhållandena förändras till följd just av en större ekonomisk kris. Detta gäller i synnerhet på ett område där interaktionen mellan kritiska marknadsinfrastrukturer, såsom infrastrukturer för handel och clearing, kräver en exceptionell operativ förmåga att stå emot en ogynnsam marknadsutveckling, eftersom varje fallissemang i dessa kritiska infrastrukturer utgör en risk för den finansiella stabiliteten. Som en följd av covid-19-pandemin har den dag då den nya ordningen med öppet tillträde för handelsplatser och centrala motparter som erbjuder handels- och clearingtjänster för börshandlade derivat börjar gälla skjutits upp ett år, till den 3 juli 2021.
- (76) För att säkerställa att centrala motparters resolutionsmyndigheter är representerade i alla relevanta forum och att säkerställa att Esma drar nytta av all sakkunskap som krävs för att utföra uppgifterna i samband med återhämtning och resolution av centrala motparter, bör förordning (EU) nr 1095/2010 ändras för att inkludera centrala motparters nationella resolutionsmyndigheter i begreppet behöriga myndigheter enligt den förordningen.
- (77) För att förbereda Esmas beslut vad gäller de uppgifter som den tilldelats, som inbegriper utarbetande av förslag till tekniska standarder för förhands- och efterhandsvärderingar och för resolutionskollegier och resolutionsplaner och av riktlinjer om villkoren för resolution och om bindande medling samt för att säkerställa ett omfattande deltagande av EBA och dess medlemmar i beredningen av dessa beslut, bör Esma skapa en intern resolutionskommitté med resolutionsmyndigheter som medlemmar. I tillämpliga fall bör de

behöriga myndigheter som anges i förordning (EU) nr 575/2013, inbegripet Europeiska centralbanken, och de resolutionsmyndigheter som anges i direktiv 2014/59/EU, inbegripet den gemensamma resolutionsnämnd som inrättats genom förordning (EU) nr 806/2014, inbjudas att delta som observatörer

- (77a) Esmas resolutionskommitté bör rådfrågas under utarbetandet av den begreppsmässiga ramen för bedömning av centrala motparters förmåga att stå emot negativ marknadsutveckling, när denna bedömning inbegriper den aggregerade effekten av centrala motparters återhämtnings- och resolutionsarrangemang på unionens finansiella stabilitet. I sådana fall bör Esmas resolutionskommitté rådfrågas även vid bedömningen av resultaten av sådana stresstester.
- (78) Denna förordning respekterar de grundläggande rättigheterna och iakttar de rättigheter, friheter och principer som erkänns i stadgan.
- (79) När behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter fattar beslut eller vidtar åtgärder inom ramen för denna förordning, bör de alltid dels ta vederbörlig hänsyn till vilka effekter deras beslut och åtgärder får för den finansiella stabiliteten i andra medlemsstater och för den ekonomiska situationen i andra medlemsstater, dels beakta betydelsen av olika clearingmedlemmar och, i den mån det finns information tillgänglig, av clearingmedlemmarnas kunder, för finanssektorn och ekonomin i den medlemsstat där clearingmedlemmen eller kunden i fråga är etablerad.
- (80) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att harmonisera regler och förfaranden för återhämtnings- och resolution av centrala motparter, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av hur centrala motparters fallissemang kan påverka hela unionen, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (81) Denna förordning bör inte börja tillämpas förrän [*Publikationsbyrån*: för in datumet 18 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] för att fastställa alla nödvändiga genomförandeåtgärder och ge centrala motparter och andra marknadsdeltagare möjlighet att vidta de åtgärder som krävs för att efterleva bestämmelserna. Kravet på centrala motparter att använda avsatta egna medel vid återhämtnings- och bestämmelserna om ersättning till clearingmedlemmar i det extraordinära fall då värderingsavdrag från vinster på tilläggssäkerhet tillämpas vid återhämtnings- är emellertid beroende av att lämpliga tekniska standarder för tillsyn har fastställts. Det är därför lämpligt att ytterligare förlänga tidsfristen

innan sådana bestämmelser börjar tillämpas till och med den [Publikationsbyrå: för in datumet 24 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande]. Dessutom bör vissa bestämmelser som gäller centrala motparters återhämtningsplaner och antagandet och översynen av återhämtningsplaner, inbegripet skyldigheten att lämna in en återhämtningsplan, tillämpas från och med ett tidigare datum eftersom alla centrala motparter redan har återhämtningsplaner, i enlighet med de principer för finansmarknadsinfrastrukturer som getts ut av Kommittén för betalnings- och marknadsinfrastruktur och Iosco. Centrala motparter som redan godkänts inom ramen för förordning (EU) nr 648/2012 bör vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att de kommer att kunna lämna in sina återhämtningsplaner till de behöriga myndigheterna senast den [Publikationsbyrå: inför datum 12 månader efter det att denna förordning har trätt i kraft]. De bestämmelser som gäller återhämtningsplaner bör tillämpas från och med den [Publikationsbyrå: inför datum 12 månader efter det att denna förordning har trätt i kraft]. Om resolutionsmyndigheten inte har rådfrågats om den centrala motpartens återhämtningsplan innan övriga bestämmelser i denna förordning börjar gälla, bör den behöriga myndigheten för den centrala motparten utan dröjsmål rådfråga resolutionsmyndigheten om den centrala motpartens återhämtningsplan. För att säkerställa rättssäkerhet för motparterna bör de ändringar av förordning (EU) nr 648/2012 som är avsedda att säkerställa ett korrekt genomförande av referensräntereformen från rådet för finansiell stabilitet gälla från och med dagen för denna förordnings ikraftträdande.

- (81a) För att säkerställa att ökade operativa risker till följd av tillämpningen av ordningen med öppet tillträde för börshandlade derivat inte äventyrar marknadernas funktion eller den finansiella stabiliteten och för att undvika diskontinuitet är det nödvändigt att retroaktivt tillämpa förlängningen av sådana övergångsperioder från och med den 4 juli 2020 till och med den 3 juli 2021.
- (81b) Förordningen bör säkerställa att de centrala motparterna har en tillräcklig förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet för att säkerställa en smidig och snabb förlustabsorbering och rekapitalisering med minimala effekter på den finansiella stabiliteten och samtidigt eftersträva att undvika följder för skattebetalarna. I överensstämmelse med de internationellt överenskomna principerna för effektiva resolutionsordningar för finansinstitut, som utarbetats av rådet för finansiell stabilitet (FSB)¹⁵, bör denna förordning säkerställa att andelsinnehavare i en central motpart i resolution absorberar förluster först, på ett sätt som minimerar risken för rättsliga åtgärder från andelsinnehavarna, i händelse av att deras förluster vid resolution är större än de förluster som de skulle ha åsamkats vid normala

---

¹⁵ *Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions*, oktober 2011

insolvensförfaranden (principen om ”inte sämre villkor för borgenär”). Den 15 november 2018 offentliggjorde FSB ett samrådsdokument om användningen av finansiella resurser till stöd för resolution av centrala motparter och om behandlingen av centrala motparters kapital i resolution¹⁶. På grundval av samrådssvaren på detta dokument och av kompletterande bedömningar, planerar FSB att i slutet av 2020 utfärda riktlinjer för hur eget kapital bör användas vid resolution av centrala motparter på ett sätt som minimerar risken för rättsliga åtgärder från andelsinnehavarna till följd av att principen om ”inte sämre villkor för borgenär” tillämpas. Efter offentliggörandet av dessa riktlinjer bör kommissionen se över tillämpningen av reglerna i denna förordning med avseende på nedskrivningen av eget kapital i resolution, varvid dessa internationellt överenskomna standarder ska beaktas. Utöver denna specifika översyn bör kommissionen se över tillämpningen av denna förordning efter fem år från dagen för dess ikraftträdande, och därvid bland annat beakta den internationella utvecklingen. Denna allmänna översyn bör omfatta åtminstone vissa kärnfrågor som rör återhämtning och resolution av centrala motparter, till exempel vilka finansiella resurser som resolutionsmyndigheterna har att tillgå för att täcka förluster som inte orsakas av obestånd och vilka av de centrala motparternas egna resurser som ska användas för återhämtningen och resolutionen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I SYFTE OCH DEFINITIONER

Artikel 1 Syfte

I denna förordning fastställs regler och förfaranden för återhämtning och resolution av centrala motparter som är auktoriserade i enlighet med förordning (EU) nr 648/2012 och regler för överenskommelser med tredjeländer i fråga om återhämtning och resolution av centrala motparter.

Artikel 2 Definitioner

---

¹⁶ *Financial resources to support CCP resolution and the treatment of CCP equity in resolution – Discussion paper for public consultation* <http://www.fsb.org/wp-content/uploads/P151118-2.pdf>

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *central motpart*: en central motpart enligt definitionen i artikel 2.1 i förordning (EU) nr 648/2012.
2. *resolutionskollegium*: ett kollegium som inrättats i enlighet med artikel 4.
3. *resolutionsmyndighet*: den myndighet som en medlemsstat har utsett i enlighet med artikel 3.
4. *resolutionsverktyg*: ett resolutionsverktyg som avses i artikel 27.1.
5. *resolutionsbefogenhet*: en befogenhet som avses i artiklarna 48–58.
6. *resolutionsmål*: de resolutionsmål som avses i artikel 21.
7. *behörig myndighet*: en myndighet som en medlemsstat har utsett i enlighet med artikel 22 i förordning (EU) nr 648/2012.
- 7a. *obeståndshändelse*: ett scenario i vilket den centrala motparten har förklarats vara på obestånd:
  - a) en eller flera clearingmedlemmar i enlighet med det förfarande som anges i artikel 48 i förordning (EU) nr 648/2012 eller
  - b) en eller flera samverkande centrala motparter i enlighet med relevanta kontraktsarrangemang eller med det förfarande som anges i artikel 52 i förordning (EU) nr 648/2012.
- 7b. *”icke-obeståndshändelse”*: ett scenario där förluster uppstår för en central motpart på grund av något annat än en obeståndshändelse, inbegripet men inte begränsat till näringsverksamhet, förvar och förvaltning, investering, rättsligt eller operativt fallissemang eller bedrägeri, inbegripet fallissemang till följd av cyberattacker.
8. *resolutionsplan*: en resolutionsplan för en central motpart som upprättats i enlighet med artikel 13.
9. *resolutionsåtgärd*: ett beslut att placera en central motpart i resolution i enlighet med artikel 22, tillämpningen av ett resolutionsverktyg eller utövandet av en eller flera resolutionsbefogenheter.

10. *clearingmedlem*: en clearingmedlem enligt definitionen i artikel 2.14 i förordning (EU) nr 648/2012.
11. *moderföretag*: ett moderföretag enligt definitionen i artikel 4.1.15 a i förordning (EU) nr 575/2013.
12. *central motpart i tredjeland*: en central motpart, vars huvudkontor är etablerat i ett tredjeland.
13. *kvittningsavtal*: ett avtal genom vilket två eller flera ömsesidiga fordringar eller skyldigheter som den centrala motparten i resolution och en motpart har kan kvittas mot varandra.
14. *finansmarknadsinfrastruktur*: en central motpart, en värdepapperscentral, ett transaktionsregister, ett betalningssystem eller ett annat system som en medlemsstat definierat och utsett i enlighet med artikel 2 a i direktiv 98/26/EG.
- 14a. *handelsplats*: en handelsplats enligt definitionen i artikel 2.4 i förordning (EU) nr 648/2012.
15. *kund*: en kund enligt definitionen i artikel 2.15 i förordning (EU) nr 648/2012.
- 15a. *andra systemviktiga institut*: andra systemviktiga institut som avses i artikel 131.3 i direktiv 2013/36/EU.
- 15b. *indirekt kund*: ett företag som har upprättat indirekta clearingarrangemang med en clearingmedlem i den mening som avses i artikel 4.3 andra stycket i förordning (EU) nr 648/2012.
16. *samverkande central motpart*: en central motpart med vilken en samverkansöverenskommelse har inrättats.
18. *återhämtningsplan*: en återhämtningsplan som utformas och upprätthålls av en central motpart i enlighet med artikel 9.

19. *styrelse*: den administrativa styrelse och/eller det tillsynsråd som inrättas i enlighet med artikel 27.2 i förordning (EU) nr 648/2012 och nationell bolagsrätt.
20. *tillsynskollegium*: det kollegium som avses i artikel 18.1 i förordning (EU) nr 648/2012.
21. *kapital*: kapital enligt definitionen i artikel 2.25 i förordning (EU) nr 648/2012.
22. *vattenfallsprincipen vid obestånd*: vattenfallsprincipen vid obestånd i enlighet med artikel 45 i förordning (EU) nr 648/2012.
23. *kritiska funktioner*: aktiviteter, tjänster eller transaktioner som tillhandahålls tredje parter utanför den centrala motparten, som om de upphörde sannolikt skulle leda till störningar av tjänster som är väsentliga för realekonomin eller störa den finansiella stabiliteten i en eller flera medlemsstater på grund av den centrala motpartens storlek, marknadsandel, externa och interna sammanlänkning, komplexitet eller gränsöverskridande verksamhet i en eller flera medlemsstater, särskilt med avseende på dessa aktiviteter, tjänsters eller transaktioners utbytbarhet.
24. *koncern*: en grupp enligt definitionen i artikel 2.16 i förordning (EU) nr 648/2012.
25. *anknuten finansmarknadsinfrastruktur*: en finansmarknadsinfrastruktur med vilken den centrala motparten har ingått kontraktsarrangemang, däribland samverkansöverenskommelser.
26. *extraordinärt offentligt finansiellt stöd*: statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget, eller något annat offentligt finansiellt stöd på överstatlig nivå som skulle utgöra statligt stöd om det gavs på nationell nivå, vilket ges för att bevara eller återställa bärkraften, likviditeten eller solvensen hos en central motpart.
27. *finansiella kontrakt*: de kontrakt och överenskommelser som anges i artikel 2.1.100 i direktiv 2014/59/EU.
28. *normala insolvensförfaranden*: kollektiva insolvensförfaranden som innebär total eller delvis avyttring av en gäldenärs tillgångar och tillsättande av en likvidator eller förvaltare och som normalt gäller för centrala motparter enligt nationell lagstiftning och antingen är specifika för dessa eller allmänt tillämpliga för alla fysiska eller juridiska personer.

29. *äganderättsinstrument*: aktier, andra instrument som ger äganderätt, instrument som kan konverteras till eller ge rätt att förvärva aktier eller andra äganderättsinstrument, samt instrument som utgör intressen i aktier eller andra äganderättsinstrument.
30. *utsett nationellt makrotillsynsorgan*: den myndighet som har anförtrotts genomförandet av den politik för makroprudentiell tillsyn som avses i rekommendation B1 i rekommendationen från Europeiska systemrisknämnden av den 22 december 2011 om de nationella myndigheternas mandat för makrotillsyn (ESRB/2011/3).
31. *obeståndsfond*: en obeståndsfond i enlighet med artikel 42 i förordning (EU) nr 648/2012.
32. *förfinansierade medel*: avser medel som innehas av och är fritt tillgängliga för den berörda juridiska personen.
33. *verkställande ledning*: den person eller de personer som effektivt leder den centrala motpartens affärsverksamhet samt arbetande styrelseledamot eller styrelseledamöter.
34. *transaktionsregister*: ett transaktionsregister enligt definitionen i artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och i artikel 3.1 i förordning (EU) 2015/2365¹⁷.
35. *unionens regler om statligt stöd*: den ram som fastställs genom artiklarna 107, 108 och 109 i EUF-fördraget samt förordningar och alla unionsrättsakter, inbegripet riktlinjer, meddelanden och tillkännagivanden, som utfärdats eller antagits med stöd av artikel 108.4 eller 109 i EUF-fördraget.
36. *skuldinstrument*: obligationer och andra former av överlåtbara skuldförbindelser utan säkerhet, instrument som skapar eller bekräftar en skuld samt instrument som ger rätt att förvärva skuldinstrument.
- 36a. *initialsäkerhet*: marginalsäkerhet som centrala motparter kräver för att täcka potentiell framtida exponering mot de clearingmedlemmar som ställer säkerheten och, i förekommande fall, centrala motparter med vilka det finns en samverkansöverenskommelse under tiden

---

¹⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 av den 25 november 2015 om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning samt om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 337, 23.12.2015, s. 1).

mellan det senaste uttaget av säkerheter och likvideringen av positioner när en clearingmedlem eller en icke-samverkande central motpart har hamnat på obestånd.

- 36b. *tilläggsäkerhet*: marginalsäkerhet som samlats in eller betalats ut för att återspegla aktuella exponeringar till följd av faktiska förändringar av marknadspriserna.
37. *infordran av medel vid resolution*: en begäran om likvida medel som ska tillhandahållas av clearingmedlemmarna till den centrala motparten, utöver förfinansierade medel, på basis av lagstadgade befogenheter som en resolutionsmyndighet har tillgång till i enlighet med artikel 31.
38. *infordran av medel vid återhämtning*: en begäran om likvida medel, som inte är en infordran av medel vid resolution, som ska tillhandahållas av den centrala motpartens clearingmedlemmar, utöver förfinansierade medel, på basis av kontraktsarrangemang som anges i den centrala motpartens verksamhetsregler.
39. *överföringsbefogenheter*: de befogenheter som specificeras i artikel 48.1 c eller d som avser överföring av aktier, andra äganderättsinstrument, skuldinstrument, tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden, eller en kombination av dessa från en central motpart i resolution till en mottagare.
40. *derivat*: ett derivat enligt definitionen i artikel 2.5 i förordning (EU) nr 648/2012.

41. *nettningsavtal*: ett arrangemang i enlighet med vilket ett antal fordringar eller skyldigheter kan omvandlas till en enda nettofordran, inklusive slutavräkningsavtal där fullgörandet av parternas skyldigheter påskyndas när en utlösande händelse inträffar (oavsett hur och var denna definieras) så att de ska fullgöras omedelbart eller avslutas, och i varje fall konverteras till eller ersätts av en enda nettofordran, inbegripet slutavräkningsklausuler enligt definitionen i artikel 2.1 n led i) i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG¹⁸ och nettning enligt definitionen i artikel 2 k i direktiv 98/26/EG.
42. *krisförebyggande åtgärd*: utövande av befogenheter som innebär ett krav på en central motpart att vidta åtgärder för att rätta till bristerna i sin återhämtningsplan i enlighet med artikel 10.8 och 10.9, utövande av befogenheter att åtgärda eller avlägsna hinder för möjligheten till resolution i enlighet med artikel 17 eller tillämpningen av en åtgärd för tidigt ingripande i enlighet med artikel 19.
43. *uppsägningsrätt*: rätten att säga upp ett kontrakt, rätten att påskynda, slutavräkna, kvitta eller netta skyldigheter eller liknande bestämmelser som upphäver, ändrar eller skjuter upp en avtalsparts skyldighet eller en bestämmelse som hindrar en skyldighet enligt kontraktet från att uppkomma som annars skulle uppkomma.
44. *avtal om finansiell äganderättsöverföring*: avtal om finansiell äganderättsöverföring enligt definitionen i artikel 2.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG.
45. *säkerställd obligation*: en säkerställd obligation enligt definitionen i artikel 3.1 i *Europaparlamentets* och rådets direktiv (EU) 2019/2162.
46. *tredjelandets resolutionsförfaranden*: en åtgärd enligt lagstiftningen i ett tredjeland som syftar till att hantera en *central* motparts fallissemang i tredjeland som är jämförbar, i termer av mål och förväntade resultat, med resolutionsåtgärderna i denna förordning.
47. *berörda nationella myndigheter*: resolutionsmyndigheter, behöriga myndigheter och behöriga ministerier som har utsetts enligt denna förordning eller enligt artikel 3 i direktiv 2014/59/EU eller andra *myndigheter* i medlemsstaterna som har befogenheter avseende tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden för centrala motparter i tredjeland som tillhandahåller clearingtjänster i deras jurisdiktion.

---

¹⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG av den 6 juni 2002 om ställande av finansiell säkerhet (EGT L 168, 27.6.2002, s. 43).

48. *berörd myndighet i tredjeland*: myndighet i tredjeland med ansvar för uppgifter som är jämförbara med *de* uppgifter som utförs av resolutionsmyndigheter eller behöriga myndigheter enligt denna förordning.

AVDELNING II

MYNDIGHETER, RESOLUTIONSKOLLEGIUM OCH FÖRFARANDE

Avsnitt I

Resolutionsmyndigheter, resolutionskollegier och deltagande av de europeiska tillsynsmyndigheterna

Artikel 3

Utseende av resolutionsmyndigheter och behöriga ministerier

1. Varje medlemsstat ska utse en eller flera resolutionsmyndigheter med befogenhet att tillämpa resolutionsverktygen och utöva de resolutionsbefogenheter som anges i denna förordning.

Resolutionsmyndigheterna ska vara nationella centralbanker, behöriga ministerier, offentliga förvaltningsmyndigheter eller andra myndigheter med förvaltningsbefogenheter.

2. Resolutionsmyndigheterna ska ha den sakkunskap, de resurser och den operativa kapacitet som krävs för att tillämpa resolutionsåtgärder och utöva sina befogenheter med den skyndsamhet och flexibilitet som krävs för att uppnå resolutionsmålen.
3. När en resolutionsmyndighet som utsetts enligt punkt 1 har fått andra funktioner ska det finnas lämpliga strukturarrangemang för att undvika intressekonflikter mellan de funktioner som getts till resolutionsmyndigheten enligt denna förordning samt alla andra funktioner som myndigheten anförtrotts. I synnerhet ska arrangemang inrättas för att säkerställa ett effektivt operativt oberoende – inbegripet separat personal, rapporteringsvägar och beslutsprocess inom den resolutionsmyndigheten – från alla uppgifter som resolutionsmyndigheten får utföra enligt artikel 22 i förordning (EU) nr 648/2012 som behörig myndighet för den centrala motparten samt de uppgifter som resolutionsmyndigheten får utföra som behörig myndighet för de clearingmedlemmar som avses i artikel 18.2 c i förordning (EU) nr 648/2012.

4. De krav som anges i tredje stycket ska inte hindra att rapporteringsvägar konvergerar på högsta nivå i en organisation som innefattar olika myndigheter eller att personal, enligt förutbestämda villkor, får delas upp mellan de olika funktioner som resolutionsmyndigheten anförtrotts för att klara av tillfällig hög arbetsbelastning, eller för att resolutionsmyndigheten ska kunna dra nytta av expertisen hos gemensam personal.
- 4a. Myndigheter som utövar tillsyns- och resolutionsfunktioner, enligt förordning (EU) nr 648/2012 och denna förordning, och personer som utövar de funktionerna på myndigheternas vägnar ska idka nära samarbete vid beredningen, planeringen och tillämpningen av resolutionsbeslut, både när resolutionsmyndigheten och den behöriga myndigheten är separata enheter och när funktionerna utförs inom samma enhet.
- 4b. Resolutionsmyndigheten ska anta och offentliggöra de interna regler som säkerställer att de krav som anges i punkt 3 är uppfyllda, inbegripet regler som rör tystnadsplikt och informationsutbyte mellan de olika funktionsområdena.
- 4c. De medlemsstater där ingen central motpart är etablerad får göra undantag från de krav som anges i punkt 3, förutom med avseende på åtgärder för att undvika intressekonflikter.
5. Varje medlemsstat ska utse ett enda ministerium som ansvarigt för att utöva det behöriga ministeriets funktioner enligt denna förordning.
6. I de fall resolutionsmyndigheten i en medlemsstat inte är det behöriga ministeriet ska resolutionsmyndigheten utan onödigt dröjsmål informera det behöriga ministeriet om de beslut som fattats enligt denna förordning och, om inte annat anges i nationell lagstiftning, få dess godkännande innan beslut genomförs som kan få direkta budgeteffekter eller systemeffekter som sannolikt kommer att leda till direkta budgeteffekter.
7. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) om de resolutionsmyndigheter som utsetts i enlighet med punkt 1.
8. Om en medlemsstat utser mer än en resolutionsmyndighet i enlighet med punkt 1 ska den underrättelse som avses i punkt 7 omfatta följande:

- a) Orsakerna till att flera resolutionsmyndigheter utses.
  - b) Fördelningen av arbetsuppgifter och ansvarsområden mellan dessa myndigheter.
  - c) Det sätt på vilket samordningen mellan dem säkerställs.
  - d) Den resolutionsmyndighet som utsetts till kontaktmyndighet för samarbetet och samordningen med de berörda myndigheterna i andra medlemsstater.
10. Esmå ska offentliggöra en förteckning över de resolutionsmyndigheter och kontaktmyndigheter som underrättats i enlighet med punkt 7.

Artikel 4 Resolutionskollegier

1. Den centrala motpartens resolutionsmyndighet ska inrätta, förvalta och leda ett resolutionskollegium som ska utföra de uppgifter som avses i artiklarna 13, 16 och 17, och säkerställa samarbete och samordning med de myndigheter som är medlemmar i resolutionskollegiet och, i förekommande fall, samarbete med behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter i tredjeländer.

Resolutionskollegier ska tillhandahålla en ram för resolutionsmyndigheter och andra berörda myndigheter för att utföra följande uppgifter:

- a) Utbyta information som är relevant för utarbetandet av resolutionsplaner, bland annat för att ta hänsyn till systemeffekterna av genomförandet av resolutionsplanen, för tillämpningen av förberedande och förebyggande åtgärder och för resolution.
  - b) Utarbeta resolutionsplaner i enlighet med artikel 13.
  - c) Bedöma centrala motparters möjlighet till resolution i enlighet med artikel 16.
  - d) Identifiera, åtgärda och avlägsna hinder för centrala motparters möjlighet till resolution i enlighet med artikel 17.
  - e) Samordna information till allmänheten om resolutionsplaner och resolutionsstrategier.
2. Följande ska vara medlemmar i resolutionskollegiet:
    - a) Den centrala motpartens resolutionsmyndighet.
    - b) Den centrala motpartens behöriga myndighet.
    - c) De behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna för de clearingmedlemmar som avses i artikel 18.2 c i förordning (EU) nr 648/2012, inklusive, i förekommande fall, ECB inom ramen för de uppgifter som rör tillsyn av kreditinstitut inom den gemensamma tillsynsmekanismen och som ECB tilldelats i enlighet med rådets

förordning (EU) nr 1024/2013¹⁹ samt SRB i dess roll som behörig resolutionsmyndighet för kreditinstitut inom den gemensamma resolutionsmekanismen, som SRB tilldelats i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014²⁰.

- ca) Andra behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter för clearingmedlemmar än de som avses i led c. Dessa behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter ska informera den centrala motpartens resolutionsmyndighet och motivera sitt deltagande i kollegiet på grundval av sin bedömning av vilken inverkan resolutionen av den centrala motparten kan ha på respektive medlemsstats finansiella stabilitet.
- cb) De behöriga myndigheterna eller resolutionsmyndigheterna för clearingmedlemmars kunder, förutsatt att kollegiet inte redan har en medlem från respektive medlemsstat i enlighet med leden c, ca, d, e eller f i denna punkt. Dessa myndigheter ska informera den centrala motpartens resolutionsmyndighet och motivera sitt deltagande i kollegiet på grundval av sin bedömning av vilken inverkan resolutionen av den centrala motparten kan ha på respektive medlemsstats finansiella stabilitet.
- d) De behöriga myndigheter som avses i artikel 18.2 d i förordning (EU) nr 648/2012.
- e) De centrala motparternas behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter som avses i artikel 18.2 e i förordning (EU) nr 648/2012.
- f) De behöriga myndigheter som avses i artikel 18.2 f i förordning (EU) nr 648/2012.
- g) De medlemmar i ECBS som avses i artikel 18.2 g i förordning (EU) nr 648/2012.
- h) De utgivande centralbanker som avses i artikel 18.2 h i förordning (EU) nr 648/2012.
- ha) De utgivande centralbankerna för alla unionsvalutor för finansiella instrument som har clearats av den centrala motparten, förutom de som avses i led h. Dessa utgivande centralbanker ska informera den centrala motpartens resolutionsmyndighet och motivera sitt deltagande i kollegiet på grundval av sin bedömning av vilken inverkan resolutionen av den centrala motparten kan ha på den valuta som de ger ut.

---

¹⁹ Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63).

²⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 30.7.2014, s. 1).

- i) Den behöriga myndigheten för moderföretaget, i förekommande fall.
  - j) Det behöriga ministeriet, om den resolutionsmyndighet som avses i led a inte är det behöriga ministeriet.
  - k) Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma).
  - l) Europeiska bankmyndigheten (EBA).
3. Esma, EBA och de myndigheter som avses i leden ca, cb, ha och i ska inte ha rösträtt i resolutionskollegier.

Om ECB är medlem av ett kollegium i enlighet med punkt 2 c och h i denna artikel ska den ha två röster i det kollegiet.

4. De behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna för clearingmedlemmar som är etablerade i tredjeländer och de behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna för tredjeländers centrala motparter, med vilka den centrala motparten har inrättat samverkansöverenskommelser får bjudas in att delta som observatörer i resolutionskollegiet. Deras deltagande ska vara avhängigt att dessa myndigheter omfattas av konfidentialitetskrav som, enligt den centrala motpartens resolutionsmyndighet i egenskap av ordförande för resolutionskollegiet, motsvarar kraven i artikel 71.

Deltagande av myndigheter från tredjeländer i resolutionskollegiet får begränsas till diskussionen om utvalda gränsöverskridande verkställighetsfrågor, som bland annat kan omfatta följande:

- a) Effektiv och samordnad verkställighet av resolutionsåtgärder, särskilt i enlighet med artiklarna 53 och 75.
- b) Identifiering och undanröjning av eventuella hinder för effektiva resolutionsåtgärder som kan uppkomma till följd av skillnader i lagar om säkerheter, nettnings- och kvittningsarrangemang och olika befogenheter och strategier för återhämtning och resolution.
- c) Identifiering och samordning av behovet av nya krav på licens, godkännande eller auktorisering, mot bakgrund av att det är nödvändigt att resolutionsåtgärder genomförs i god tid.

- d) Möjligt tillfälligt upphävande av clearingkrav för relevanta tillgångsklasser som berörs av den centrala motpartens resolution i enlighet med artikel 6a i förordning (EU) nr 648/2012 eller en motsvarande bestämmelse enligt den nationella lagstiftningen i det berörda tredjelandet.
  - e) Möjlig inverkan av olika tidszoner på tillämpliga stängningstider vad gäller handelsdagens slut.
5. Som resolutionskollegiets ordförande ska den centrala motpartens resolutionsmyndighet vara ansvarig för följande uppgifter:
- a) Skriftligen fastställa arrangemang och förfaranden för resolutionskollegiets arbete, efter samråd med övriga medlemmar i resolutionskollegiet.
  - b) Samordna resolutionskollegiets alla aktiviteter.
  - c) Sammankalla och leda alla möten i resolutionskollegiet.
  - d) Hålla alla medlemmar i resolutionskollegiet fullt informerade i förväg om anordnandet av möten, om de huvudfrågor som ska diskuteras under dessa möten och om de diskussionspunkter som ska övervägas.
  - e) Besluta vilka myndigheter i tredjeländer, om några, som ska bjudas in att delta i resolutionskollegiets särskilda möten i enlighet med punkt 4.
  - f) I rimlig tid möjliggöra, främja och samordna utbyte av all relevant information mellan medlemmarna i resolutionskollegiet.
  - g) I rimlig tid ge alla kollegiemedlemmar information om de beslut som har fattats vid dessa möten samt om resultaten av mötena.
- 5a. För att underlätta utförandet av de uppgifter som tilldelats kollegiet ska de kollegiemedlemmar som avses i punkt 2 ha rätt att bidra till fastställandet av dagordningen för kollegiemötena, särskilt genom att lägga till punkter på dagordningen för mötet.
6. För att säkerställa konsekvent och enhetligt fungerande tillsynskollegier i hela unionen ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera innehållet i de skriftliga arrangemangen och förfarandena för hur de resolutionskollegier som avses i punkt 1 ska fungera.

Vid utarbetandet av de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket ska Esma ta hänsyn till de relevanta bestämmelserna i kommissionens delegerade förordning (EU)

nr 876/2013²¹, i kapitel 6 avsnitt 1 i kommissionens delegerade förordning (EU) XXX/2016 om komplettering av direktiv 2014/59/EU vad gäller tekniska standarder för tillsyn som antagits på grundval av artikel 88.7 i direktiv 2014/59/EU²².

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [Publikationsbyrån: för in datumet 12 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i punkt 6 i enlighet med det förfarande som anges i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 5

Esmas resolutionskommitté

1. Esma ska inrätta en resolutionskommitté i enlighet med artikel 41 i förordning (EU) nr 1095/2010 i syfte att förbereda de beslut som Esma anförtros i denna förordning, utom när det gäller de beslut som ska antas i enlighet med artikel 12 i denna förordning.

Resolutionskommittén ska också främja utarbetandet och samordningen av resolutionsplaner och utveckla metoder för resolution av fallerande centrala motparter.

2. Resolutionskommittén ska bestå av de myndigheter som utsetts i enlighet med artikel 3.1 i denna förordning.

Myndigheter som avses i artikel 4.2 i och v i förordning (EU) nr 1093/2010 ska inbjudas att delta i resolutionskommittén som observatörer.

---

²¹ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 876/2013 av den 28 maj 2013 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 med avseende på tekniska standarder för tillsyn för de kollegier som ska utöva tillsyn över centrala motparter (EUT L 244, 13.9.2013, s. 19).

²² Kommissionens delegerade förordning (EU) .../... av den 23 mars 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU med avseende på tekniska tillsynsstandarder som specificerar innehållet i återhämtningsplaner, resolutionsplaner och resolutionsplaner för grupper, de minimikriterier som den behöriga myndigheten ska bedöma när det gäller återhämtningsplaner och återhämtningsplaner för grupper, villkoren för finansiellt stöd inom grupper, kraven på oberoende värderingsmän, avtalsenligt erkännande av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter, förfarandena och innehållet för underrättelsekrav och underrättelse om uppskjutande samt resolutionskollegiernas operativa funktionssätt C(2016) 1691 final [Publikationsbyrån: för in den delegerade förordningens nummer]

3. Vid tillämpningen av denna förordning ska Esma samarbeta med den europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa) och Europeiska bankmyndigheten (EBA) inom ramen för den gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna som inrättats genom artikel 54 i förordning (EU) nr 1093/2010, artikel 54 i förordning (EU) nr 1094/2010 och artikel 54 i förordning (EU) nr 1095/2010.
4. Vid tillämpningen av denna förordning ska Esma säkerställa en strukturell åtskillnad mellan resolutionskommittén och andra arbetsuppgifter som avses i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 6

Samarbete mellan myndigheter

1. Behöriga myndigheter, resolutionsmyndigheter och Esma ska idka nära samarbete vid tillämpningen av denna förordning. Särskilt under återhämtningsfasen bör den berörda myndigheten och medlemmarna i tillsynskollegiet samarbeta och kommunicera effektivt med resolutionsmyndigheten, så att resolutionsmyndigheten kan agera utan dröjsmål.
  - 1a. Den centrala motpartens resolutionsmyndighet och resolutionsmyndigheterna för den centrala motpartens clearingmedlemmar ska idka nära samarbete i syfte att säkerställa att det inte råder några hinder för resolution.
2. De behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna ska samarbeta med Esma vid tillämpningen av denna förordning, i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010.

De behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna ska utan dröjsmål förse Esma med all information som den behöver för att utföra sina uppgifter i enlighet med artikel 35 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Avsnitt II

Beslutsfattande och förfaranden

Artikel 7

Allmänna principer vid beslutsfattande

Behöriga myndigheter, resolutionsmyndigheter och Esma ska ta hänsyn till samtliga principer och aspekter nedan när de fattar beslut och vidtar åtgärder enligt denna förordning:

- a) Ändamålsenligheten och proportionaliteten säkerställs i varje beslut eller åtgärd som rör en enskild central motpart, med beaktande av åtminstone följande faktorer:
  - i) Den centrala motpartens juridiska form, ägarstruktur och organisatoriska struktur, inbegripet, i förekommande fall, eventuellt ömsesidigt beroende inom den koncern som den centrala motparten tillhör.
  - ii) Arten av, storleken på och komplexiteten i den centrala motpartens verksamhet, i synnerhet storleken, strukturen och likviditeten under stressade förhållanden på de marknader där den centrala motparten är verksam.
  - iii) Strukturen på samt arten och mångfalden av den centrala motpartens clearingmedlemskap och, i den utsträckning som informationen är tillgänglig, strukturen på samt arten och mångfalden av dess clearingmedlemmars nätverk av kunder och indirekta kunder.
  - iii a) Utbytbarheten av den centrala motpartens kritiska funktioner på de marknader där den är verksam.
  - v) Den centrala motpartens sammanlänkning med andra finansmarknadsinfrastrukturer, handelsplatser och finansinstitut och med det finansiella systemet i allmänhet.
  - va) Huruvida de centrala motparterna clearar OTC-derivatkontrakt som gäller en klass av OTC-derivat som förklarats vara föremål för clearingkravet i enlighet med artikel 5.2 i förordning (EU) nr 648/2012.
  - vi) Faktiska eller potentiella konsekvenser av de överträdelser som avses i artiklarna 19.1 och 22.2.
- b) Kravet på ett effektivt beslutsfattande i god tid och med vederbörlig skyndsamhet, när så krävs, och på att hålla kostnaderna så låga som möjligt iakttas när beslut fattas och åtgärder vidtas, samtidigt som man säkerställer att marknadsstörningar mildras i största möjliga utsträckning.
- ba) Utnyttjandet av extraordinärt offentligt finansiellt stöd undviks i största möjliga utsträckning och sådant stöd är tillgängligt och används endast som en sista utväg och i enlighet med de villkor som anges i artikel 45, och inga förväntningar om offentligt finansiellt stöd skapas.
- d) Resolutionsmyndigheter, behöriga myndigheter och andra myndigheter samarbetar med varandra för att säkerställa att beslut fattas och åtgärder vidtas på ett samordnat och effektivt sätt.

- e) Berörda myndigheters uppgifter och ansvar inom varje medlemsstat är tydligt definierade.
- f) Vederbörlig hänsyn tas till intressena i de medlemsstater där den centrala motparten tillhandahåller tjänster och där dess clearingmedlemmar och, i den utsträckning som informationen är tillgänglig, deras kunder och indirekta kunder, inbegripet om dessa kunder eller indirekta kunder har identifierats av medlemsstaterna som andra systemviktiga institut enligt artikel 131.3 i direktiv 2013/36/EU, samt eventuella anknutna finansmarknadsinfrastrukturer, inklusive samverkande centrala motparter, är etablerade, och särskilt effekten av eventuella beslut eller åtgärder eller av eventuell underlåtenhet att vidta åtgärder på den finansiella stabiliteten eller skattemedlen i dessa medlemsstater och unionen som helhet.
- fa) Resolutionsmyndigheter eller resolutionskollegier får inte ålägga medlemsstaterna att ge extraordinärt offentligt finansiellt stöd eller inkräkta på medlemsstaters budgetsuveränitet och finanspolitiska ansvar.
- g) Intressena hos berörda clearingmedlemmar och, i den utsträckning som informationen är tillgänglig, deras kunder och indirekta kunder, borgenärer och andra intressenter i den centrala motparten i de involverade medlemsstaterna, måste vägas mot varandra varvid man undviker att vissa aktörers intressen äventyras eller skyddas på ett orättvist sätt och undviker en orättvis fördelning av bördan inom och mellan medlemsstaterna.
- h) En skyldighet enligt denna förordning att samråda med en myndighet innan beslut fattas eller åtgärder vidtas innebär åtminstone en skyldighet att samråda om de inslagen i det föreslagna beslutet eller den föreslagna åtgärden som har eller som sannolikt kan ha
  - i) effekt på clearingmedlemmar, kunder, anknutna finansmarknadsinfrastrukturer eller handelsplatser,
  - ii) inverkan på den finansiella stabiliteten i den medlemsstat där clearingmedlemmar, kunder, anknutna finansmarknadsinfrastrukturer eller handelsplatser är etablerade eller belägna.
- ha) Om en myndighet tar upp en fråga som rör den finansiella stabiliteten i dess medlemsstat behandlar den centrala motpartens resolutionsmyndighet och resolutionskollegium frågan grundligt, och om de inte beaktar de farhågor som framförts förklarar de skriftligen skälen till detta.
- i) De resolutionsplaner som avses i artikel 13 iakttas såvida inte resolutionsmålen, med beaktande av omständigheterna i fallet, skulle uppnås bättre genom avvikelser från dessa planer.
- j) Transparens säkerställs gentemot de berörda myndigheterna där så är möjligt, och i alla händelser när ett beslut eller en åtgärd som föreslås sannolikt kan få konsekvenser för den finansiella stabiliteten eller skattemedlen i berörda medlemsstater.

- k) De samordnar sitt arbete och samarbetar så nära som möjligt med målet att minska den totala kostnaden för resolutionen.
- l) Negativa ekonomiska och sociala effekter, inbegripet negativa effekter på den finansiella stabiliteten – av eventuella beslut på alla medlemsstater där den centrala motparten tillhandahåller tjänster och där dess clearingmedlemmar och, i den utsträckning som informationen är tillgänglig, deras kunder och indirekta kunder, inbegripet om dessa kunder eller indirekta kunder har identifierats av medlemsstaterna som andra systemviktiga institut enligt artikel 131.3 i direktiv 2013/36/EU, samt eventuella anknutna finansmarknadsinfrastrukturer, inklusive samverkande centrala motparter, är etablerade – minimeras i så stor utsträckning som möjligt.

Artikel 8

Informationsutbyte

1. Resolutionsmyndigheterna, de behöriga myndigheterna och Esma ska på eget initiativ eller på begäran, i god tid förse varandra med all information som är relevant för utövandet av deras uppgifter enligt denna förordning.
2. Genom undantag från punkt 1 ska resolutionsmyndigheterna endast lämna ut konfidentiella uppgifter från en myndighet i ett tredjeland om den myndigheten har givit sitt skriftliga samtycke i förväg.

Resolutionsmyndigheterna ska förse det behöriga ministeriet med all information avseende beslut eller åtgärder som kräver underrättelse till, samråd med eller godkännande av detta ministerium.

AVDELNING III
FÖRBEREDELSE

KAPITEL I

Planer för återhämtning och resolution

Avsnitt 1

Återhämtningsplanering

Artikel 9

Återhämtningsplaner

1. Centrala motparter ska utarbeta och upprätthålla en återhämtningsplan som föreskriver de åtgärder som ska vidtas vid både obestånds- och icke-obeståndshändelser och kombinationer av båda för att återställa deras finansiella sundhet, utan något offentligt finansiellt stöd, och göra det möjligt för dem att fortsätta att tillhandahålla kritiska funktioner i händelse av en betydande försämring av deras finansiella situation eller en risk för åsidosättande av deras kapital- och tillsynskrav enligt förordning (EU) nr 648/2012.

Åtgärderna i återhämtningsplanen ska

- a) på ett heltäckande och ändamålsenligt sätt beakta alla de risker som identifierats i de olika scenarierna, inbegripet eventuella likviditetsbrister utan täckning,
- b) i händelse av förluster som orsakas av en obeståndshändelse, säkerställa återställandet av en avstämd bankbok och en fullständig fördelning av förluster utan täckning bland clearingmedlemmarna, och deras kunder om dessa kunder är direkta borgenärer till den centrala motparten, samt bland aktieägarna, med beaktande av alla intressenters intressen,
- ba) inbegripa arrangemang för förlustabsorbering som är lämpliga för att täcka de förluster som kan uppstå till följd av alla typer av icke-obeståndshändelser,
- c) göra det möjligt att fylla på den centrala motpartens finansiella medel, inklusive dess egna medel, till en nivå som är tillräcklig för att den centrala motparten ska kunna uppfylla sina skyldigheter enligt förordning (EU) nr 648/2012 och för att stödja fortsatt drift i rätt tid av kritiska funktioner i den centrala motparten.

2. Återhämtningsplanen ska innehålla en ram med indikatorer, baserad på den centrala motpartens riskprofil, som identifierar de omständigheter enligt vilka åtgärderna i återhämtningsplanen ska vidtas. Indikatorerna kan vara av kvalitativ eller kvantitativ art beroende på den centrala motpartens finansiella sundhet och operativa bärkraft och bör göra det möjligt att vidta återhämtningsåtgärder i så god tid att planen kan genomföras.

De centrala motparterna ska införa lämpliga arrangemang för en regelbunden övervakning av indikatorerna. De centrala motparterna ska rapportera till sina behöriga myndigheter om resultatet av denna övervakning. De behöriga myndigheterna ska överföra information till tillsynskollegiet om de bedömer denna information som betydelsefull.

Esma ska, i samarbete med ESRB, senast den... [ett år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010 för att specificera den minimiförteckning över kvalitativa och kvantitativa indikatorer som avses i första stycket i denna punkt.

3. De centrala motparternas verksamhetsregler ska innehålla bestämmelser, med en beskrivning av de förfaranden som ska följas, där de, för att uppnå målen för återhämtningen, föreslår att
  - a) vidta åtgärder som föreskrivs i deras återhämtningsplan, trots att de relevanta indikatorerna inte har uppfyllts, eller
  - b) avstå från att vidta åtgärder som föreskrivs i deras återhämtningsplan, trots att de relevanta indikatorerna har uppfyllts.

Den behöriga myndigheten ska utan dröjsmål underrättas om varje beslut som fattas i enlighet med denna punkt och motiveringen för detta.

4. Om en central motpart har för avsikt att inleda sin återhämtningsplan ska den informera den behöriga myndigheten om arten och omfattningen av de problem som har konstaterats och därvid ange samtliga relevanta omständigheter och de återhämtningsåtgärder eller andra åtgärder som den avser att vidta för att rätta till situationen samt den planerade tidsramen för att återställa sin finansiella sundhet med hjälp av de ovannämnda åtgärderna.

Om den behöriga myndigheten anser att en återhämtningsåtgärd som den centrala motparten planerar att vidta kan få allvarliga negativa effekter på det finansiella systemet eller sannolikt blir verkningslös får den kräva att den centrala motparten avstår från att vidta den åtgärden.

Efter att ha mottagit den underrättelse som avses i punkt 3 andra stycket ska den behöriga myndigheten omedelbart bedöma huruvida omständigheterna kräver användning av befogenheter för tidigt ingripande i enlighet med artikel 19.

5. Den behöriga myndigheten ska omgående informera resolutionsmyndigheten och tillsynskollegiet, och resolutionsmyndigheten ska omgående informera resolutionskollegiet om underrättelser som den mottagit i enlighet med punkt 3 andra stycket och punkt 4 första stycket, och om eventuella senare instruktioner från den behöriga myndigheten i enlighet med punkt 4 andra stycket.

När den behöriga myndigheten informeras i enlighet med första stycket i punkt 4 ska den, i största möjliga utsträckning utan att utlösa en obeståndshändelse, begränsa eller förbjuda all ersättning för eget kapital och instrument som behandlas som eget kapital inklusive utdelningar och återköp från den centrala motpartens sida, och den får begränsa, förbjuda eller frysa alla betalningar av rörlig ersättning enligt vad som fastställs i den centrala motpartens lönepolitik enligt artikel 26.5 i förordning (EU) nr 648/2012, av diskretionära pensionsförmåner eller avgångsvederlag till ledningen enligt definitionerna i artikel 2.29 i förordning (EU) nr 648/2012.

6. De centrala motparterna ska *i alla händelser* efter *varje* förändring av deras juridiska eller organisatoriska struktur, affärsverksamhet eller finansiella situation som kan ha en väsentlig inverkan på återhämtningsplanerna eller på annat sätt nödvändiggöra en ändring av planerna, *se över, testa och, vid behov,* uppdatera sina återhämtningsplaner. Behöriga myndigheter får kräva att centrala motparter uppdaterar sina återhämtningsplaner oftare.

7. Återhämtningsplanerna ska utarbetas i enlighet med avsnitt A i bilagan och beakta allt relevant ömsesidiga beroende inom den koncern som den centrala motparten tillhör. De behöriga myndigheterna får kräva att de centrala motparterna ska ta med ytterligare information i sina återhämtningsplaner. När så krävs ska den behöriga myndigheten för den centrala motparten rådgöra med den behöriga myndigheten för den centrala motpartens moderföretag.
- 7a. Återhämtningsplanerna ska
- a) inte förutsätta tillgång till eller erhållande av extraordinärt offentligt finansiellt stöd, akut likviditetsstöd från centralbanker eller likviditetsstöd från centralbanker med icke standardmässiga villkor för säkerheter, löptider och räntesatser,
  - b) beakta intressena för samtliga berörda parter som sannolikt kommer att påverkas av planen, inbegripet clearingmedlemmar och, i den mån uppgifterna är tillgängliga, deras direkta och indirekta kunder, och
  - c) säkerställa att clearingmedlemmarna inte har obegränsad exponering gentemot den centrala motparten och att de berörda parternas potentiella förluster och likviditetsbrister är transparenta, mätbara, hanterbara och kontrollerbara.
- 7c. Esma ska, i samarbete med ESRB, senast den... [12 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010 med närmare uppgifter om de scenarier som ska beaktas vid tillämpning av punkt 1. Esma ska vid utfärdandet av dessa riktlinjer när så är lämpligt beakta stresstester som utförts inom ramen för tillsynen.
- 7d. När den centrala motparten ingår i en koncern och avtalsenligt stöd från moderföretaget eller koncernen utgör en del av återhämtningsplanen, ska återhämtningsplanen innehålla scenarier enligt vilka åtagandena i dessa avtal inte kan infrias.

7f. Efter en obeståndshändelse eller en icke-obeståndshändelse ska den centrala motparten använda ett ytterligare belopp av sina förfinansierade avsatta egna medel innan den tillgriper de arrangemang och åtgärder som avses i punkt 1.12 i avsnitt A i bilagan. Detta belopp ska inte understiga 10 % och inte överstiga 25 % av de riskbaserade kapitalkrav som beräknats i enlighet med artikel 16.2 i förordning (EU) nr 648/2012.

För att uppfylla detta krav får den centrala motparten använda det kapitalbelopp den innehar, utöver dess minimikapitalkrav, för att uppfylla det tröskelvärde för anmälan som avses i den delegerade akt som ska antas på grundval av artikel 16.3 i förordning (EU) nr 648/2012.

7g. Esma ska, i nära samarbete med EBA och efter att ha rådgjort med ECBS, utarbeta tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om metoden för att beräkna och upprätthålla det ytterligare belopp av förfinansierade avsatta egna medel som ska användas i enlighet med punkt 7f. Vid utarbetandet av dessa tekniska standarder ska Esma beakta samtliga nedanstående faktorer:

- a) Den centrala motpartens struktur och interna organisation samt verksamhetens art, omfattning och komplexitet.
- b) Strukturen i incitamenten för den centrala motpartens aktieägare, den centrala motpartens ledning, den centrala motpartens clearingmedlemmar och dessa clearingmedlemmars kunder.
- c) Lämpligheten för centrala motparter, beroende på de valutor i vilka de finansiella instrument de clearar är denominerade, de valutor som godtas som säkerhet och den risk som härrör från deras verksamhet, särskilt om de inte clearar OTC-derivat enligt definitionen i artikel 2.7 i förordning (EU) nr 648/2012, att investera det ytterligare beloppet av avsatta egna medel i andra tillgångar än de som avses i artikel 47.1 i den förordningen.

- d) De regler som gäller för och den praxis som tillämpas av centrala motparter i tredjeländer, liksom den internationella utvecklingen på området för återhämtning och resolution av centrala motparter, i syfte att bevara konkurrenskraften hos de av unionens centrala motparter som är internationellt verksamma och konkurrenskraften hos unionens centrala motparter i förhållande till centrala motparter i tredjeländer som tillhandahåller clearingtjänster inom EU.

Om Esma på grundval av de kriterier som avses i led c i första stycket konstaterar att det ska vara möjligt för vissa centrala motparter att investera detta ytterligare belopp av förfinansierade avsatta egna medel i andra tillgångar än sådana som avses i artikel 47.1 i förordning (EU) nr 648/2012 ska Esma också närmare ange

- a) det förfarande genom vilket centrala motparter, i det fall dessa medel inte är omedelbart tillgängliga, får tillämpa återhämtningsåtgärder som innebär att clearingmedlemmar som inte är på obestånd ska bidra finansiellt:
- b) det förfarande som centrala motparter ska följa för att därefter återbetala de clearingmedlemmar som inte är på obestånd som avses i led a upp till det belopp som ska användas i enlighet med punkt 7f.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [Publikationsbyrå: för in datumet 12 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ska delegeras befogenhet att i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010 anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket.

- 7j. Den centrala motparten ska utveckla lämpliga mekanismer för att involvera anknutna finansmarknadsinfrastrukturer och berörda parter som skulle bära förluster, kostnader eller bidra till att täcka likviditetsbrister om återhämtningsplanen genomfördes i samband med utarbetandet av den planen.
8. Den centrala motpartens styrelse ska, med hänsyn till råden från riskkommittén i enlighet med artikel 28.3 i förordning (EU) nr 648/2012, bedöma och godkänna återhämtningsplanen innan den inlämnas till den behöriga myndigheten.
- 8a. Om den centrala motpartens styrelse har beslutat att inte följa riskkommitténs råd ska den omgående underrätta den behöriga myndigheten i enlighet med artikel 28.5 i förordning (EU) nr 648/2012 och i detalj förklara sitt beslut för den behöriga myndigheten.

9. Återhämtningsplanerna ska införlivas i den centrala motpartens företagsstyrning och övergripande ram för riskhantering.

De åtgärder i återhämtningsplanerna som medför finansiella eller avtalsenliga skyldigheter för clearingmedlemmar och, i förekommande fall, kunder och indirekta kunder, anknutna finansmarknadsinfrastrukturer eller handelsplatser ska ingå i den centrala motpartens verksamhetsregler.

De centrala motparterna ska säkerställa att de åtgärder som ingår i återhämtningsplanerna alltid är verkställbara i alla jurisdiktioner där clearingmedlemmar, anknutna finansmarknadsinfrastrukturer eller handelsplatser är belägna.

Den skyldighet centrala motparter har att i sina återhämtningsplaner inkludera rätten att göra en infordran av medel vid återhämtning och, i tillämpliga fall, minska värdet av eventuella vinster som ska betalas av de centrala motparterna till clearingmedlemmar som inte är på obestånd ska inte vara tillämplig för de enheter som avses i artikel 1.4 och 1.5 i förordning (EU) nr 648/2012.

- 9a. Clearingmedlemmar ska på ett tydligt och öppet sätt underrätta sina kunder om huruvida och på vilket sätt åtgärder i den centrala motpartens återhämtningsplan kan påverka dem.

Artikel 10

Bedömning av återhämtningsplaner

1. Centrala motparter ska lämna in sina återhämtningsplaner till den behöriga myndigheten.

Den behöriga myndigheten ska utan onödigt dröjsmål översända varje plan till tillsynskollegiet och resolutionsmyndigheten. Den behöriga myndigheten ska, inom 6 månader från det att planen lämnats in och i samordning med tillsynskollegiet i enlighet med förfarandet i artikel 12, granska återhämtningsplanen och bedöma i vilken mån den uppfyller de krav som anges i artikel 9.

3. Vid bedömningen av återhämtningsplanen ska den behöriga myndigheten och tillsynskollegiet ta hänsyn till följande faktorer:

- a) Den centrala motpartens kapitalstruktur, vattenfallsprincipen vid obestånd, komplexiteten hos den organisatoriska strukturen, verksamhetens utbytbarhet och den centrala motpartens riskprofil, inbegripet finansiella, operativa och cyberrelaterade risker.
  - b) Den övergripande inverkan som genomförandet av återhämtningsplanen kan ha på
    - i) clearingmedlemmar och, i den mån som informationen är tillgänglig, deras kunder och indirekta kunder, inbegripet om dessa har identifierats som andra systemviktiga institut enligt artikel 131.3 i direktiv 2013/36/EU,
    - ii) eventuella anknutna finansmarknadsinfrastrukturer,
    - iii) finansiella marknader, inbegripet handelsplatser, som de centrala motparterna verkar på, och
    - iv) det finansiella systemet i en medlemsstat och i unionen som helhet.
  - c) Huruvida återhämtningsverktygen och deras ordningsföljd enligt återhämtningsplanen skapar lämpliga incitament för den centrala motpartens ägare, clearingmedlemmarna och, i förekommande fall, när så är möjligt deras kunder, att kontrollera den grad av risk som de tillför systemet eller utsätter systemet för, övervaka den centrala motpartens risktagande och riskförvaltning och bidra till den centrala motpartens process för obeståndshantering.
- 3a. Vid bedömningen av återhämtningsplanen ska den behöriga myndigheten beakta avtal om stöd från moderföretag som giltiga delar av återhämtningsplanen endast om dessa avtal är avtalsmässigt bindande.
4. Resolutionsmyndigheten ska granska återhämtningsplanen för att identifiera eventuella åtgärder som skulle kunna inverka negativt på den centrala motpartens möjlighet till resolution. Om sådana åtgärder har identifierats ska resolutionsmyndigheten inom två månader från det att återhämtningsplanerna överlämnats av den behöriga myndigheten underrätta den behöriga myndigheten och lämna rekommendationer till den behöriga myndigheten om hur det är möjligt att avhjälpa de negativa effekterna av sådana åtgärder på den centrala motpartens resolutionsbarhet.
5. Om den behöriga myndigheten beslutar att inte agera utifrån rekommendationerna från resolutionsmyndigheten i enlighet med punkt 4, ska den motivera detta beslut fullt ut till resolutionsmyndigheten.
6. Om den behöriga myndigheten är enig med rekommendationerna från resolutionsmyndigheten, eller i samordning med tillsynskollegiet i enlighet med artikel 12 bedömer att det finns väsentliga brister i återhämtningsplanen eller väsentliga hinder för dess

genomförande, ska den underrätta den centrala motparten och ge denna möjlighet att lämna sina synpunkter.

7. Den behöriga myndigheten kan, med hänsyn tagen till den centrala motpartens synpunkter, begära att den centrala motparten inom två månader, som med den behöriga myndighetens godkännande kan förlängas med ytterligare en månad, ska lämna in en reviderad plan som visar hur dessa brister eller hinder åtgärdas. Den reviderade planen ska bedömas i enlighet med punkterna 2–6 i denna artikel.
8. Om den behöriga myndigheten, efter samråd med resolutionsmyndigheten och i samordning med tillsynskollegiet i enlighet med artikel 12, anser att bristerna och hindren inte har åtgärdats på lämpligt sätt genom den reviderade planen, eller om den centrala motparten inte har lämnat in en reviderad plan, ska den begära att den centrala motparten inom en rimlig tidsperiod, som fastställs av den behöriga myndigheten, ska göra specifika ändringar i planen.
9. Om det inte är möjligt att på ett adekvat sätt åtgärda bristerna eller hindren genom specifika ändringar av planen ska den behöriga myndigheten, efter samråd med resolutionsmyndigheten och i samordning med tillsynskollegiet i enlighet med förfarandet i artikel 12, begära att den centrala motparten inom rimlig tid anger vilka ändringar av verksamheten som kan göras för att avhjälpa bristerna i eller hindren för genomförandet av återhämtningsplanen.

Om en central motpart underlåter att ange sådana ändringar inom den tidsram som den behöriga myndigheten fastställt, eller om den behöriga myndigheten, efter samråd med resolutionsmyndigheten och i samordning med tillsynskollegiet i enlighet med förfarandena i artikel 12, anser att de föreslagna åtgärderna inte i tillräckligt hög grad skulle avhjälpa bristerna i eller hindren för genomförandet av återhämtningsplanen ska den behöriga myndigheten begära att den centrala motparten inom en rimlig tidsperiod, enligt vad som fastställs av den behöriga myndigheten, vidtar specifika åtgärder med avseende på ett eller flera av följande mål, med hänsyn till hur allvarliga bristerna och hindren är och vilken effekt åtgärderna kan få på den centrala motpartens verksamhet och förmåga att fortsätta uppfylla kraven i förordning (EU) nr 648/2012:

- a) Minska den centrala motpartens riskprofil.
- b) Stärka den centrala motpartens förmåga att rekapitaliseras i rimlig tid för att uppfylla sina *kapital- och tillsynskrav*.
- c) Se över den centrala motpartens strategi och struktur.

- d) Göra ändringar av vattenfallsprincipen vid obestånd, återhämtningsåtgärder och andra förlustfördelningsarrangemang för att förbättra möjligheten till resolution och resiliensen i kritiska funktioner.
  - e) Göra ändringar i den centrala motpartens styrningsstruktur.
10. Den begäran som avses i punkt 9 andra stycket ska vara motiverad och meddelas skriftligen till den centrala motparten.
- 10a. Esma ska, i samarbete med ECBS och ESRB utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om de faktorer som avses i leden a, b och c i det tredje stycket.

Esma ska överlämna de förslagen till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den ... [12 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ska delegeras befogenhet att i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010 anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket.

Artikel 12

Samordningsförfarande för återhämtningsplaner

- 1. Tillsynskollegiet ska granska återhämtningsplanen, och om en medlem av kollegiet bedömer att det finns väsentliga brister i återhämtningsplanen eller något väsentligt hinder för dess genomförande ska den medlemmen inom två månader från det att återhämtningsplanerna överlämnats av den behöriga myndigheten lämna rekommendationer till den centrala motpartens behöriga myndighet avseende dessa frågor.
- 1. Tillsynskollegiet ska fatta ett gemensamt beslut om samtliga följande frågor:
    - a) Granskningen och bedömningen av återhämtningsplanen,
    - b) Tillämpningen av de åtgärder som avses i artikel 10.6, 10.7, 10.8 och 10.9.
  - 2. Tillsynskollegiet ska fatta ett gemensamt beslut om de frågor som avses i punkt 1 a och b inom fyra månader från dagen för den behöriga myndighetens överlämnande av återhämtningsplanen.

Esma kan, på begäran av en behörig myndighet inom tillsynskollegiet, bistå tillsynskollegiet i att nå ett gemensamt beslut i enlighet med artikel 31 c i förordning (EU) nr 1095/2010.

3. Om kollegiet, efter fyra månader från dagen för överlämnandet av återhämtningsplanen, inte har fattat ett gemensamt beslut om de frågor som avses i punkt 1 a och b ska den centrala motpartens behöriga myndighet fatta ett eget beslut.

Den centrala motpartens behöriga myndighet ska fatta det beslut som avses i första stycket med beaktande av de synpunkter som övriga medlemmar i kollegiet uttryckt under fyramånadersperioden. Den centrala motpartens behöriga myndighet ska skriftligen meddela detta till den centrala motparten och till de övriga medlemmarna i kollegiet.

4. Om inget gemensamt beslut har fattats vid utgången av denna fyramånadersfrist och en enkel majoritet av de röstberättigade medlemmarna ogillar den behöriga myndighetens förslag till gemensamt beslut i en fråga avseende bedömningen av återhämtningsplanerna eller genomförandet av åtgärderna i artikel 10.9 a, b och d i denna förordning, kan någon av de berörda röstberättigade medlemmarna, på grundval av den majoriteten, hänskjuta frågan till Esma i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010. Den centrala motpartens behöriga myndighet ska i enlighet med artikel 19.3 i förordning (EU) nr 1095/2010 invänta beslutet från Esma och fatta beslut i enlighet med Esmas beslut.
5. Denna fyramånadersperiod ska anses utgöra förlikningsperioden i den mening som avses i förordning (EU) nr 1095/2010. Esma ska fatta sitt beslut inom en månad från det att frågan hänskjutits till den. Ärendet får inte hänskjutas till Esma efter utgången av fyramånadersperioden eller efter det att ett gemensamt beslut har nåtts. Om Esma inom en månad inte har fattat beslut ska beslutet från den centrala motpartens behöriga myndighet tillämpas.

AVSNITT 2

RESOLUTIONSPLANERING

Artikel 13

Resolutionsplaner

1. Den centrala motpartens resolutionsmyndighet ska, efter samråd med den behöriga myndigheten och i samordning med resolutionskollegiet, i enlighet med det förfarande som anges i artikel 15, upprätta en resolutionsplan för den centrala motparten.
2. Resolutionsplanen ska innehålla de resolutionsåtgärder som resolutionsmyndigheten får vidta om den centrala motparten uppfyller de villkor för resolution som avses i artikel 22.
3. Resolutionsplanen ska beakta åtminstone följande:
  - a) Den centrala motparten har fallerat på grund av den ena av eller båda följande händelser:
    - i) Obeståndshändelser.
    - ii) Icke-obeståndshändelser, inbegripet i situationer med mer omfattande finansiell instabilitet eller systemverkande händelser.
  - b) Den påverkan som genomförandet av resolutionsplanen kan ha på
    - i) clearingmedlemmar, och i den mån informationen är tillgänglig, deras kunder och indirekta kunder, inbegripet om dessa har utsetts till andra systemviktiga institut enligt artikel 131.3 i direktiv 2013/36/EU, och de som sannolikt kommer att bli föremål för återhämtningsåtgärder eller resolutionsåtgärder i enlighet med direktiv 2014/59/EU,
    - ii) eventuella anknutna finansmarknadsinfrastrukturer,
    - iii) finansiella marknader, inbegripet handelsplatser, som de centrala motparterna verkar på, och
    - iv) det finansiella systemet i en medlemsstat eller i unionen som helhet och, i den mån det är möjligt, i tredjeländer där de tillhandahåller tjänster,
  - c) På vilket sätt och under vilka omständigheter en central motpart får ansöka om att få nyttja centralbanksfaciliteter som tillhandahålls under standardmässiga villkor för säkerheter, löptider och räntesatser, och identifiering av de tillgångar som kan förväntas godtas som säkerhet.
4. Resolutionsplanen får inte förutsätta något av följande stöd:
  - a) Extraordinärt offentligt finansiellt stöd.
  - b) Akut likviditetsstöd från centralbanker.
  - c) Likviditetsstöd från centralbanker med icke standardmässiga villkor för säkerheter, löptider och räntesatser.

- 4a. Resolutionsplanen ska göra försiktiga antaganden beträffande de finansiella medel som är tillgängliga som resolutionsverktyg och som kan komma att krävas för att uppnå resolutionsmålen och de medel som förväntas finnas tillgängliga i enlighet med den centrala motpartens regler och förfaranden vid tidpunkten för resolutionen. Vid dessa försiktiga antaganden ska man ha beaktat relevanta resultat av de senaste stresstester som genomförts i enlighet med artikel 32.2 i förordning (EU) nr 1095/2010, specificerat i artikel 24a.7 b i förordning (EU) nr 648/2012, liksom scenarier för extrema marknadsförhållanden utöver de som anges i den centrala motpartens återhämtningsplan.
5. Den centrala motpartens resolutionsmyndighet ska, efter samråd med den behöriga myndigheten och i samordning med resolutionskollegiet i enlighet med förfarandet i artikel 15, granska och i tillämpliga fall uppdatera resolutionsplanerna minst en gång om året och under alla omständigheter efter ändringar i den centrala motpartens juridiska eller organisatoriska struktur, dess affärsverksamhet eller finansiella situation, eller alla ändringar som väsentligt påverkar planens ändamålsenlighet.

Den centrala motparten och den behöriga myndigheten ska omedelbart informera resolutionsmyndigheten om alla sådana ändringar.

6. Resolutionsplanen ska ange omständigheterna och olika scenarier för användning av resolutionsverktygen och utövande resolutionsbefogenheterna. I planen ska tydlig åtskillnad göras, särskilt genom olika scenarier, mellan fallissemang som orsakas av obeståndshändelser, icke-obeståndshändelser och en kombination av båda samt mellan olika typer av icke-obeståndshändelser. Resolutionsplanen ska innehålla följande när så är lämpligt och möjligt kvantifierade delar:
- a) En sammanfattning av huvudinslagen i planen, där åtskillnad görs mellan obeståndshändelser, icke-obeståndshändelser och en kombination av dessa båda.
  - b) En sammanfattning av de väsentliga ändringar avseende den centrala motparten som har skett sedan resolutionsplanen senast uppdaterades.
  - c) En beskrivning av hur den centrala motpartens kritiska funktioner i den utsträckning som krävs skulle kunna åtskiljas juridiskt och ekonomiskt från dess övriga funktioner för att säkerställa att dess kritiska funktioner upprätthålls under resolutionen av den centrala motparten.
  - d) En uppskattning av tidsramen för att genomföra varje väsentlig del av planen, bland annat för att fylla på den centrala motpartens finansiella medel.
  - e) En detaljerad beskrivning av den bedömning av möjligheten till resolution som gjorts i enlighet med artikel 16.

- f) En beskrivning av alla åtgärder som krävs enligt artikel 17 för att åtgärda eller undanröja identifierade hinder för möjligheten till resolution till följd av den bedömning som gjorts i enlighet med artikel 16.
- g) En beskrivning av förfarandena för att fastställa värdet på och möjligheten att avyttra den centrala motpartens kritiska funktioner och tillgångar.
- h) En detaljerad beskrivning av arrangemangen för att säkerställa att den begärda informationen i enlighet med artikel 14 är aktuell och alltid tillgänglig för resolutionsmyndigheterna.
- i) En förklaring om hur resolutionsåtgärderna kan finansieras utan ett antagande av de inslag som avses i punkt 4.
- j) En detaljerad beskrivning av de olika resolutionsstrategier som skulle kunna tillämpas enligt de olika möjliga scenarierna och tillhörande tidsfrister.
- k) En beskrivning av kritiska ömsesidiga beroenden mellan den centrala motparten och andra marknadsdeltagare och mellan den centrala motparten och kritiska tjänsteleverantörer, samverkansöverenskommelser och kopplingar till andra finansmarknadsinfrastrukturer, samt sätt att hantera alla dessa ömsesidiga beroenden.
- ka) En beskrivning av kritiska ömsesidiga beroenden inom koncernen samt sätt att hantera dem.
- l) En beskrivning av olika alternativ för att säkerställa
  - i) tillgång till betalnings- och clearingtjänster samt annan infrastruktur,
  - ii) snabb avveckling av skyldigheter beroende på clearingmedlemmar och, i förekommande fall, deras kunder och eventuella anknutna finansmarknadsinfrastrukturer,
  - iii) clearingmedlemmarnas och, i förekommande fall, deras kunders tillgång – på transparenta och icke-diskriminerande villkor – till värdepapper eller likvida medel som den centrala motparten tillhandahållit och värdepapper eller kontantsäkerhet som ställts till och innehågs av den centrala motpart som dessa deltagare är berättigade till,
  - iv) kontinuitet i förbindelserna mellan den centrala motparten och andra finansmarknadsinfrastrukturer och mellan den centrala motparten och handelsplatser,
  - v) bevarande av överförbarheten för direkta och indirekta kunders positioner och relaterade tillgångar,
  - vi) bevarande av en central motparts verksamhetstillstånd, auktoriseringar, erkännanden och rättsliga kvalificeringar när så är nödvändigt för det fortsatta genomförandet av den centrala motpartens kritiska funktioner, inbegripet dess erkännande av tillämpningen av de relevanta reglerna om slutgiltig avveckling och deltagande i eller kopplingar till andra finansmarknadsinfrastrukturer och till handelsplatser.
- la) En beskrivning av hur resolutionsmyndigheten kommer att erhålla de uppgifter som är nödvändiga för att genomföra den värdering som avses i artikel 24.

- m) En analys av planens inverkan på den centrala motpartens anställda, inklusive en bedömning av därmed förknippade kostnader, och en beskrivning av planerade förfaranden för samråd med personalen under resolutionsförfarandet, med beaktande av alla nationella regler och system för dialog med arbetsmarknadens parter.
- n) En plan för kommunikation med media och allmänheten i syfte att säkerställa största möjliga transparens.
- o) En beskrivning av grundläggande verksamhet och system för att upprätthålla den centrala motpartens operativa verksamhet.
- oa) En beskrivning av arrangemangen för att underrätta resolutionskollegiet i enlighet med artikel 70.1.
- p) En beskrivning av åtgärderna för att underlätta överförbarheten för positioner och därmed sammanhängande tillgångar hos den centrala motpartens clearingmedlemmar och kunder från den centrala motparten på obestånd till en annan central motpart eller ett broinstitut, utan att de avtalsmässiga förbindelserna mellan clearingmedlemmarna och deras kunder påverkas.

Den information som avses i punkt 6 a ska förmedlas till den berörda centrala motparten. Den centrala motparten får yttra sig skriftligen om resolutionsplanen till resolutionsmyndigheten. Detta yttrande ska ingå i planen.

8. Esma ska efter samråd med Europeiska systemrisknämnden och med beaktande av de relevanta bestämmelserna i kommissionens delegerade förordning (EU) XXX/2016 om komplettering av direktiv 2014/59/EU vad gäller tekniska standarder för tillsyn som antagits på grundval av artikel 10.9 i direktiv 2014/59/EU, och med respekt för proportionalitetsprincipen, utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder med närmare uppgifter om innehållet i resolutionsplanen i enlighet med punkt 6.

Vid utarbetandet av förslaget till tekniska standarder för tillsyn ska Esma möjliggöra tillräcklig flexibilitet för att resolutionsmyndigheterna ska kunna beakta särdragen i sina nationella rättsliga ramverk på området för insolvenslagstiftning, samt arten av och komplexiteten i den clearingverksamhet som bedrivs av de centrala motparterna.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [Publikationsbyrå: för in datumet 12 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 14

Centrala motparters skyldighet att samarbeta och tillhandahålla information

Centrala motparter ska samarbeta efter behov i upprättandet av resolutionsplaner och antingen direkt eller genom sin behöriga myndighet tillhandahålla all nödvändig information till sin resolutionsmyndighet för att upprätta och genomföra dessa planer, inklusive den information och analys som anges i avsnitt B i bilagan.

De behöriga myndigheterna ska förse resolutionsmyndigheterna med all information som avses i första stycket som de redan har tillgång till.

Resolutionsmyndigheterna får kräva att centrala motparter förser dem med detaljerade register över de avtal som avses i artikel 29 i förordning (EU) nr 648/2012, i vilka den är part. Resolutionsmyndigheterna får ange en tidsfrist för inlämning av dessa register och även ange olika tidsfrister för olika typer av kontrakt.

En central motpart ska i god tid utbyta information med sina behöriga myndigheter för att underlätta bedömningen av den centrala motpartens riskprofiler och sammanlänkningen med andra finansmarknadsinfrastrukturer och andra finansinstitut och med det finansiella systemet i allmänhet enligt definitionen i artiklarna 9 och 10 i denna förordning. De behöriga myndigheterna ska överföra information till tillsynskollegiet om de bedömer denna information som betydelsefull.

Artikel 15

Samordningsförfarande för resolutionsplaner

1. Resolutionskollegiet ska nå ett gemensamt beslut om resolutionsplanen och eventuella ändringar av denna inom fyra månader från dagen för resolutionsmyndighetens överlämnande av planen, enligt vad som avses i punkt 2.

2. Resolutionsmyndigheten ska till resolutionskollegiet överlämna ett utkast till resolutionsplan, den information som tillhandahålls i enlighet med artikel 14 samt all ytterligare information som är relevant för resolutionskollegiet.

Resolutionsmyndigheten ska säkerställa att Esma får all information som är relevant för dess funktion i enlighet med denna artikel.

3. Resolutionsmyndigheten kan i enlighet med artikel 4.4 besluta att involvera tredjelands myndigheter i utarbetandet och översynen av resolutionsplanen, under förutsättning att de uppfyller de konfidentialitetskrav som fastställs i artikel 71 och är från jurisdiktioner där någon av följande enheter är etablerade:
  - a) Den centrala motpartens moderföretag, i tillämpliga fall.
  - b) Den centrala motpartens clearingmedlemmar, om deras sammanlagda bidrag till den centrala motpartens obeståndsfond under en ettårsperiod är högre än för den tredje medlemsstat som bidrar mest, i enlighet med artikel 18.2 c i förordning (EU) nr 648/2012.
  - c) Den centrala motpartens dotterföretag, i tillämpliga fall.
  - d) Andra leverantörer av kritiska tjänster till den centrala motparten.
  - e) Samverkande centrala motparter.
4. Esma får på begäran av en resolutionsmyndighet bistå resolutionskollegiet när det gäller att nå ett gemensamt beslut i enlighet med artikel 31 c i förordning (EU) nr 1095/2010.
5. Om resolutionskollegiet inom fyra månader från dagen för översändandet av resolutionsplanen inte har nått ett gemensamt beslut ska resolutionsmyndigheten fatta ett eget beslut om resolutionsplanen. Resolutionsmyndigheten ska fatta sitt beslut med beaktande av de synpunkter som övriga medlemmar i resolutionskollegiet uttryckt under fyramånadersperioden. Resolutionsmyndigheten ska skriftligen meddela den centrala motparten och övriga medlemmar i resolutionskollegiet beslutet.
6. Om inget gemensamt beslut har fattats vid utgången av denna fyramånadersfrist och en enkel majoritet av de röstberättigade medlemmarna ogillar resolutionsmyndighetens förslag till gemensamt beslut om en fråga avseende resolutionsplanen kan någon av de berörda röstberättigade medlemmarna, på grundval av den majoriteten, hänskjuta frågan till Esma i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010. Den centrala motpartens

resolutionsmyndighet ska i enlighet med artikel 19.3 i förordning (EU) nr 1095/2010 invänta beslutet från Esma och fatta beslut i enlighet med Esmas beslut.

Denna fyramånadersperiod ska anses utgöra förlikningsperioden i den mening som avses i förordning (EU) nr 1095/2010. Esma ska fatta sitt beslut inom en månad från det att frågan hänskjutits till den. Ärendet får inte hänskjutas till Esma efter utgången av fyramånadersperioden eller efter det att ett gemensamt beslut har nåtts. Om Esma inom en månad inte har fattat sitt beslut ska beslutet från resolutionsmyndigheten gälla.

7. Om ett gemensamt beslut fattas i enlighet med punkt 1 och varje resolutionsmyndighet eller behörigt ministerium i enlighet med punkt 6 bedömer att föremålet för tvisten innebär intrång i dess medlemsstats statsfinansiella ansvarsområden ska den centrala motpartens resolutionsmyndighet inleda en omprövning av resolutionsplanen.

KAPITEL II

Möjlighet till resolution

Artikel 16

Bedömning av möjligheten till resolution

1. Resolutionsmyndigheten ska, i samordning med resolutionskollegiet i enlighet med artikel 17 och efter samråd med den behöriga myndigheten, bedöma i vilken utsträckning det är möjligt att försätta en central motpart i resolution utan att något av följande stöd förutsätts:
  - a) Extraordinärt offentligt finansiellt stöd.
  - b) Akut likviditetsstöd från centralbanker.
  - c) Likviditetsstöd från centralbanker med icke standardmässiga villkor för säkerheter, löptider och räntesatser.
2. Det ska anses vara möjligt att försätta en central motpart i resolution om resolutionsmyndigheten anser det genomförbart och trovärdigt att den antingen kan avvecklas genom normala insolvensförfaranden eller försättas i resolution genom användning av verktygen och utövande av befogenheterna för resolution, samtidigt som man säkerställer att den centrala motpartens kritiska funktioner upprätthålls, undviker all användning av

extraordinärt offentligt finansiellt stöd och undviker, i största möjliga mån, betydande negativa effekter på det finansiella systemet och den potentiella risken för att berörda parter missgynnas på ett otillbörligt sätt.

De negativa effekter som avses i första stycket ska inbegripa mer omfattande finansiell instabilitet eller systempåverkande händelser i alla medlemsstater.

Resolutionsmyndigheten ska i god tid underrätta Esma om den anser att det inte är möjligt att försätta en central motpart i resolution.

3. På begäran av resolutionsmyndigheten ska en central motpart kunna påvisa
  - a) att det inte finns några hinder för att värdet av äganderättsinstrument minskas efter utövandet av resolutionsbefogenheterna, oavsett om utestående kontraktsarrangemang eller andra åtgärder i den centrala motpartens återhämtningsplan är helt uttömda,
  - b) att de kontrakt som den centrala motparten ingår med clearingmedlemmar eller tredje parter inte gör det möjligt för dessa clearingmedlemmar eller tredje parter att med framgång bestrida en resolutionsmyndighets utövande av resolutionsbefogenheter eller på annat sätt undvika att bli föremål för dessa befogenheter.
4. För den bedömning av möjligheten till resolution som avses i punkt 1 ska resolutionsmyndigheten i tillämpliga fall granska de frågor som anges i avsnitt C i bilagan.
  - 4a. Senast den ... [18 månader efter ikraftträdandet av denna förordning] ska Esma, i nära samarbete med ESRB, utfärda riktlinjer för att främja konvergensen av resolutionspraxis avseende tillämpningen av avsnitt C i bilagan i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010.
5. Resolutionsmyndigheten ska i samordning med resolutionskollegiet göra en bedömning av möjligheten till resolution samtidigt som den upprättar och uppdaterar resolutionsplanen i enlighet med artikel 13.

Artikel 17

Åtgärda eller avlägsna hinder för möjligheten till resolution

1. Om resolutionsmyndigheten till följd av bedömningen enligt artikel 16 och i samordning med resolutionskollegiet, i enlighet med förfarandet i artikel 18, konstaterar att det finns väsentliga hinder för en central motparts möjlighet till resolution, ska resolutionsmyndigheten i

samarbete med den behöriga myndigheten utarbeta och överlämna en rapport till den centrala motparten och resolutionskollegiet.

I den rapport som avses i första stycket ska de väsentliga hindren för en effektiv användning av resolutionsverktygen och utövandet av resolutionsbefogenheterna vad avser den centrala motparten analyseras, hindrens inverkan på den centrala motpartens affärsmodell beaktas, och riktade åtgärder för att avlägsna dessa hinder rekommenderas.

2. Kravet på att resolutionskollegierna når fram till ett gemensamt beslut om resolutionsplaner enligt artikel 15 ska upphävas efter det att den rapport som avses i punkt 1 har lämnats in till dess att åtgärderna för att undanröja de väsentliga hindren för möjligheten till resolution har godtagits av resolutionsmyndigheten i enlighet med punkt 3 i denna artikel, eller det har beslutats om alternativa åtgärder i enlighet med punkt 4 i den här artikeln.
3. Inom fyra månader från dagen för mottagandet av den rapport som lämnats in i enlighet med punkt 1 ska den centrala motparten föreslå resolutionsmyndigheten möjliga åtgärder för att åtgärda eller undanröja de *väsentliga* hinder som identifierats i rapporten. Resolutionsmyndigheten ska underrätta resolutionskollegiet om varje åtgärd som föreslås av den centrala motparten. Resolutionsmyndigheten och resolutionskollegiet ska, i enlighet med artikel 18.1 b, bedöma huruvida dessa åtgärder effektivt åtgärdar eller undanröjer dessa hinder.
4. Om resolutionsmyndigheten i samordning med resolutionskollegiet i enlighet med artikel 18 konstaterar att de åtgärder som föreslås av en central motpart i enlighet med punkt 3 inte effektivt skulle minska eller undanröja de hinder som identifierats i rapporten, ska resolutionsmyndigheten identifiera alternativa åtgärder som den ska delge resolutionskollegiet inför ett gemensamt beslut i enlighet med artikel 18.1 c.

De alternativa åtgärder som avses i första stycket ska beakta följande:

- a) Det hot som dessa *väsentliga* hinder för en central motparts möjlighet till resolution innebär för den finansiella stabiliteten.
- b) De alternativa åtgärdernas sannolika effekter på
  - i) den centrala motparten, inbegripet dess affärsmodell och operativa effektivitet,

- ii) dess clearingmedlemmar och, i den mån informationen är tillgänglig, deras kunder och indirekta kunder, även om dessa har utsetts till andra systemviktiga institut enligt artikel 131.3 i direktiv 2013/36/EU,
  - iii) eventuella anknutna finansmarknadsinfrastrukturer,
  - iv) de finansiella marknader, inbegripet handelsplatser, som de centrala motparterna verkar på,
  - v) det finansiella systemet i en medlemsstat eller i unionen som helhet, och
  - vi) den inre marknaden.
- ba) Effekterna på tillhandahållandet av integrerade clearingtjänster för olika produkter och portföljmarginalsäkerheter för alla tillgångsklasser.

Vid tillämpningen av leden a och b i andra stycket ska resolutionsmyndigheten samråda med den behöriga myndigheten och resolutionskollegiet och, i förekommande fall, relevanta utsedda nationella makrotillsynsorgan.

5. Resolutionsmyndigheten ska, i enlighet med artikel 18, skriftligen meddela den centrala motparten, antingen direkt eller indirekt genom den behöriga myndigheten, om de alternativa åtgärder som ska vidtas för att uppnå målet att undanröja eventuella hinder för möjligheten till resolution. Resolutionsmyndigheten ska motivera varför de åtgärder som föreslås av den centrala motparten inte skulle kunna undanröja de väsentliga hindren för möjligheten till resolution och hur de föreslagna alternativa åtgärderna effektivt skulle göra detta.
6. Den centrala motparten ska inom en månad föreslå en plan för att följa de alternativa åtgärderna, med en rimlig tidsram för genomförandet av planen. Om resolutionsmyndigheten bedömer att det är nödvändigt får resolutionsmyndigheten förkorta eller förlänga den föreslagna tidsramen.
7. Vid tillämpningen av punkt 4 får resolutionsmyndigheten, efter samråd med den behöriga myndigheten och med beaktande av en rimlig tidsram för genomförandet,
  - a) kräva att den centrala motparten ska se över sina serviceavtal eller upprätta nya, antingen inom koncernen eller med tredje parter, för att säkra tillhandahållandet av kritiska funktioner,
  - b) kräva att den centrala motparten ska begränsa sina maximala enskilda eller sammanlagda exponeringar utan säkerhet,
  - c) kräva att den centrala motparten ska göra ändringar av hur den driver in och upprätthåller marginaler i enlighet med artikel 41 i förordning (EU) nr 648/2012,

- d) kräva att den centrala motparten ska ändra sammansättningen och antalet obeståndsfonder som avses i artikel 42 i förordning (EU) nr 648/2012,
- e) ålägga den centrala motparten särskilda eller regelbundna kompletterande informationskrav,
- f) kräva att den centrala motparten ska avyttra särskilda tillgångar,
- g) kräva att den centrala motparten ska begränsa eller upphöra med vissa befintliga eller föreslagna verksamheter,
- h) kräva att den centrala motparten ska ändra sin återhämtningsplan, sina verksamhetsregler och andra avtalsarrangemang,
- i) begränsa eller förhindra utvecklingen av nya eller befintliga affärsområden eller tillhandahållande av nya eller befintliga tjänster,
- j) kräva att den centrala motparten, eller en koncernenhet som den direkt eller indirekt kontrollerar, ska göra ändringar i de rättsliga eller operativa strukturerna för att säkerställa att en rättslig och operativ åtskillnad mellan kritiska funktioner och andra funktioner genom tillämpningen av resolutionsverktyg,
- ja) kräva att den centrala motparten operativt och finansiellt ska skilja sina olika clearingtjänster åt för att avgränsa vissa tillgångsklasser från andra tillgångsklasser och, när så anses vara lämpligt, att den ska begränsa nettningsmängder som omfattar olika tillgångsklasser,
- k) kräva att den centrala motparten ska bilda ett moderföretag i unionen,
- l) kräva att den centrala motparten ska utfärda åtaganden som kan skrivas ned och konverteras, eller avsätta ytterligare finansiella resurser för att öka förmågan att absorbera förluster, rekapitalisera och fylla på förfinansierade medel,
- m) kräva att den centrala motparten ska vidta andra åtgärder så att kapital, andra åtaganden och kontrakt kan absorbera förluster, rekapitalisera den centrala motparten eller fylla på den centrala motpartens förfinansierade medel; de åtgärder som avses kan i synnerhet omfatta försök att omförhandla eventuella åtaganden som den centrala motparten har utfärdat eller att ändra kontraktsvillkoren i syfte att säkerställa att alla resolutionsmyndighetens beslut att skriva ned, konvertera eller omstrukturera detta åtagande, instrument eller kontrakt sker enligt lagstiftningen i den jurisdiktion som reglerar det åtagandet eller instrumentet,
- n) samarbeta med berörda myndigheter, om den centrala motparten är ett dotterföretag, i syfte att kräva att moderföretaget bildar ett separat holdingföretag för att kontrollera den centrala motparten, om denna åtgärd är nödvändig för att underlätta den centrala motpartens resolution och undvika de negativa effekter som användningen av resolutionsverktygen och utövandet av resolutionsbefogenheterna kan få på andra koncernenheter,
- na) begränsa eller förbjuda den centrala motpartens samverkansförbindelser, om sådana begränsningar eller förbud är nödvändiga för att undvika att uppfyllandet av målen i resolutionen påverkas negativt.

Artikel 18

Samordningsförfarande för att åtgärda eller avlägsna hinder för möjligheten till resolution

1. Resolutionskollegiet ska nå ett gemensamt beslut om följande:
  - a) Identifieringen av väsentliga hindren för möjligheten till resolution i enlighet med artikel 16.1.
  - b) Bedömningen av de åtgärder som föreslås av den centrala motparten i enlighet med artikel 17.3, om nödvändigt.
  - c) De alternativa åtgärder som krävs i enlighet med artikel 17.4.
2. Det gemensamma beslut om identifiering av väsentliga hinder för möjligheten till resolution som avses i punkt 1 a ska antas inom fyra månader efter det att den rapport som avses i artikel 17.1 har överlämnats till resolutionskollegiet.

Det gemensamma beslut som avses i punkt 1 b ska antas inom fyra månader efter det att den centrala motparten har överlämnat sina föreslagna åtgärder för att undanröja hinder för möjligheten till resolution enligt artikel 17.3.

Det gemensamma beslut som avses i punkt 1 c ska antas inom fyra månader efter det att resolutionskollegiet har delgetts de alternativa åtgärderna enligt artikel 17.4.

De gemensamma beslut som avses i punkt 1 ska motiveras och resolutionsmyndigheten ska skriftligen underrätta den centrala motparten samt, om resolutionsmyndigheten bedömer att det är lämpligt, dess moderföretag.

Esma får på begäran av den centrala motpartens resolutionsmyndighet bistå resolutionskollegiet när det gäller att nå ett gemensamt beslut i enlighet med artikel 31.2 c i förordning (EU) nr 1095/2010.

3. Om resolutionskollegiet inom fyra månader från dagen för översändandet av den rapport som föreskrivs i artikel 17.1 inte har nått ett gemensamt beslut ska resolutionsmyndigheten fatta ett eget beslut om de lämpliga åtgärder som ska vidtas i enlighet med artikel 17.5. Resolutionsmyndigheten ska fatta sitt beslut med beaktande av de synpunkter som övriga medlemmar i resolutionskollegiet har uttryckt under fyramånadersperioden.

Resolutionsmyndigheten ska skriftligen meddela beslutet till den centrala motparten, dess moderföretag, i tillämpliga fall, och till de övriga medlemmarna i resolutionskollegiet.

4. Om inget gemensamt beslut har fattats vid utgången av denna fyramånadersfrist och en enkel majoritet av de röstberättigade medlemmarna ogillar resolutionsmyndighetens förslag till gemensamt beslut i en fråga som avses i leden j, k eller n i artikel 17.7 i denna förordning kan någon av de berörda röstberättigade medlemmarna, på grundval av den majoriteten, hänskjuta frågan till Esma i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010. Den centrala motpartens resolutionsmyndighet ska i enlighet med artikel 19.3 i förordning (EU) nr 1095/2010 invänta beslutet från Esma och fatta beslut i enlighet med Esmas beslut.

Denna fyramånadersperiod ska anses utgöra förlikningsperioden i den mening som avses i förordning (EU) nr 1095/2010. Esma ska fatta sitt beslut inom en månad från det att frågan hänskjutits till den. Ärendet får inte hänskjutas till Esma efter utgången av fyramånadersperioden eller efter det att ett gemensamt beslut har nåtts. Om Esma inom en månad inte har fattat sitt beslut ska beslutet från resolutionsmyndigheten gälla.

AVDELNING IV TIDIGT INGRIPANDE

Artikel 19

Åtgärder för tidigt ingripande

1. Om en central motpart överträder eller i en snar framtid förväntas överträda kapital- och tillsynskraven i förordning (EU) nr 648/2012, eller utgör en risk för den finansiella stabiliteten i unionen eller i en eller flera av medlemsstaterna, eller om den behöriga myndigheten har fastställt att det finns andra tecken på en kommande krissituation som kan påverka den centrala motpartens verksamhet, i synnerhet dess förmåga att tillhandahålla clearingtjänster, får den behöriga myndigheten
  - a) begära att den centrala motparten uppdaterar återhämtningsplanen i enlighet med artikel 9.6, om de omständigheter som fordrade ett tidigt ingripande skiljer sig från de antaganden som fastställts i den ursprungliga återhämtningsplanen,

- b) begära att den centrala motparten inom en viss tidsfrist genomför ett eller flera av de arrangemang eller en eller flera av de åtgärder som anges i återhämtningsplanen; när planen uppdateras i enlighet med led a ska dessa arrangemang eller åtgärder omfatta alla uppdaterade arrangemang eller åtgärder,
- c) begära att den centrala motparten fastställer orsakerna till överträdelsen eller den förväntade överträdelsen i enlighet med punkt 1 och utarbetar en handlingsplan, inklusive lämpliga åtgärder och tidsfrister,
- d) begära att den centrala motparten sammankallar aktieägarna till ett möte eller, om den centrala motparten inte uppfyller detta krav, själva sammankalla till möte; i båda fallen ska den behöriga myndigheten fastställa dagordningen, inbegripet de beslut som aktieägarna ska överväga antagandet av,
- e) begära att en eller flera styrelseledamöter eller personer i den verkställande ledningen avsätts eller byts ut om de har konstaterats vara olämpliga att utföra sina uppdrag i enlighet med artikel 27 i förordning (EU) 648/2012,
- f) begära ändringar i den centrala motpartens affärsstrategi,
- g) begära ändringar i den centrala motpartens juridiska eller operativa strukturer,
- h) förse resolutionsmyndigheten med all den information som behövs för att uppdatera den centrala motpartens resolutionsplan i syfte att förbereda en möjlig resolution av den centrala motparten och värderingen av dess tillgångar och åtaganden i enlighet med artikel 24, inklusive all information som krävs för inspektioner på plats,
- i) i tillämpliga fall och i enlighet med punkt 4 begära att den centrala motpartens återhämtningsåtgärder genomförs,
- j) begära att den centrala motparten avstår från att genomföra vissa återhämtningsåtgärder, om den behöriga myndigheten har konstaterat att genomförandet av åtgärderna kan få negativa effekter på den finansiella stabiliteten i unionen eller i en eller flera av medlemsstaterna,
- k) begära att den centrala motparten i god tid fyller på sina finansiella medel i syfte att efterleva eller upprätthålla efterlevnaden av sina kapital- och tillsynskrav,
- ka) begära att den centrala motparten instruerar clearingmedlemmarna att uppmana sina kunder att delta direkt i auktioner som anordnas av den centrala motparten när auktionens natur berättigar detta exceptionella deltagande; clearingmedlemmar ska informera sina kunder på ett heltäckande sätt om auktionen enligt de instruktioner som erhållits från den centrala motparten; i synnerhet ska den centrala motparten ange den tidsfrist efter vilken det inte är möjligt att delta i auktionen; kunderna ska före denna tidsfrist direkt underrätta den centrala motparten om att de vill delta i auktionen; den centrala motparten ska därefter ge dessa kunder möjlighet att delta i anbudsförfarandet; en kund ska endast ha rätt att delta i auktionen om den kan visa för den centrala motparten att den har upprättat ett lämpligt avtalsförhållande med en clearingmedlem för att utföra och cleara de transaktioner som kan bli resultatet av auktionen,

kb) i största möjliga utsträckning utan att utlösa en obeståndshändelse begränsa eller förbjuda all ersättning för eget kapital och instrument som behandlas som eget kapital, inklusive utdelningar och återköp från den centrala motpartens sida, och den får begränsa, förbjuda eller frysa alla betalningar av rörlig ersättning enligt vad som fastställs i den centrala motpartens lönepolitik enligt artikel 26.5 i förordning (EU) nr 648/2012, av diskretionära pensionsförmåner eller avgångsvederlag till ledningen enligt definitionerna i artikel 2.29 i förordning (EU) nr 648/2012.

2. För var och en av dessa åtgärder ska den behöriga myndigheten så snart de har vidtagits fastställa en lämplig tidsfrist och utvärdera hur effektiva dessa åtgärder varit.
3. Den behöriga myndigheten får endast tillämpa åtgärderna i punkt 1 a–kb efter att ha tagit hänsyn till effekterna av dessa åtgärder i andra medlemsstater där den centrala motparten bedriver verksamhet eller tillhandahåller tjänster, och efter att ha informerat berörda behöriga myndigheter, särskilt om den centrala motpartens verksamhet är kritisk eller viktig för lokala finansiella marknader, inklusive de platser där clearingmedlemmars anknutna handelsplatser och finansmarknadsinfrastrukturer är etablerade.

4. Den behöriga myndigheten får endast tillämpa åtgärden i punkt 1 i om denna åtgärd är i allmänhetens intresse och nödvändig för att uppnå något av följande mål:
  - a) Bibehålla den finansiella stabiliteten i unionen eller i en eller flera av medlemsstaterna.
  - b) Bibehålla kontinuiteten i den centrala motpartens kritiska funktioner och tillgången till dessa tjänster på transparenta och icke-diskriminerande villkor.
  - c) Bibehålla eller återställa den centrala motpartens finansiella motståndskraft.

Den behöriga myndigheten ska inte vidta åtgärden i punkt 1 i) i samband med åtgärder som rör överföring av en annan central motparts egendom, rättigheter eller åtaganden.

5. Om en central motpart använder bidragen till obeståndsfonden från clearingmedlemmar som inte är på obestånd i enlighet med artikel 45.3 i förordning (EU) nr 648/2012 ska den utan onödigt dröjsmål informera den behöriga myndigheten och resolutionsmyndigheten och förklara om den händelsen återspeglar brister eller problem i den centrala motparten.
6. Om de villkor som avses i punkt 1 är uppfyllda ska den behöriga myndigheten underrätta Esma och resolutionsmyndigheten och samråda med tillsynskollegiet om de planerade åtgärder som föreskrivs i punkt 1.

Efter dessa underrättelser och samrådet med tillsynskollegiet ska den behöriga myndigheten fatta beslut om den ska vidta någon av de åtgärder som föreskrivs i punkt 1. Den behöriga myndigheten ska meddela tillsynskollegiet, resolutionsmyndigheten och Esma beslutet om vilka åtgärder som ska vidtas.

7. Resolutionsmyndigheten får, efter den underrättelse som avses i punkt 6 första stycket, begära att den centrala motparten kontaktar potentiella köpare för att förbereda sin resolution, med förbehåll för villkoren i artikel 41 och konfidentialitetsbestämmelserna i artikel 71.
8. EBA ska senast [Publikationsbyrå: för in datumet 12 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010 för att främja en konsekvent tillämpning av utlösningmekanismer för tillgripande av de åtgärder som avses i punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 20

Avsättning av den verkställande ledningen och styrelsen

1. Om det föreligger en betydande försämring av en central motparts finansiella situation eller den centrala motparten åsidosätter de rättsliga krav som gäller för den, inbegripet dess verksamhetsregler, och när andra åtgärder som vidtagits i enlighet med artikel 19 inte är tillräckliga för att vända denna situation får de behöriga myndigheterna kräva fullständig eller delvis avsättning av den centrala motpartens verkställande ledning eller styrelse.

Om den behöriga myndigheten kräver fullständig eller delvis avsättning av den centrala motpartens verkställande ledning eller styrelse ska den underrätta Esma, resolutionsmyndigheten och tillsynskollegiet.

2. Tillsättningen av den nya verkställande ledningen eller styrelsen ska ske i enlighet med artikel 27 i förordning (EU) nr 648/2012, och vara föremål för den behöriga myndighetens godkännande eller medgivande. Om den behöriga myndigheten anser att det är otillräckligt med ersättning av den verkställande ledningen eller styrelsen enligt denna artikel får den utse en eller flera tillfällig(a) förvaltare för att ersätta eller tillfälligt arbeta med den centrala motpartens styrelse och verkställande ledning. En tillfällig förvaltare ska ha de kvalifikationer, den kompetens och den kunskap som krävs för att utöva sina uppgifter samt vara fri från eventuella intressekonflikter.

Artikel 20a

Utfärdande av äganderättsinstrument i framtida vinster till clearingmedlemmar som har lidit förluster

1. Om en central motpart i återhämtning som orsakats av en icke-obeståndshändelse har tillämpat arrangemang och åtgärder för att minska värdet på eventuella vinster som ska betalas av den centrala motparten till clearingmedlemmar som inte är på obestånd som anges i dess återhämtningsplan, och därigenom inte har försatts i resolution, får den behöriga myndigheten, utan att det påverkar clearingmedlemmarnas ansvar för förluster som går utöver vattenfallsprincipen vid obestånd, begära att den centrala motparten kompenserar clearingmedlemmarna för deras förlust genom kontantbetalningar eller, när så är lämpligt, begära att den centrala motparten utfärdar instrument som erkänner en fordran på den centrala motpartens framtida vinster. Möjligheten att tillhandahålla ersättning till clearingmedlemmar som inte är på obestånd ska inte gälla de förluster som de åtagit sig enligt avtal i obeståndshanterings- eller återhämtningsfaserna.

Kontantutbetalningarna eller värdet av instrument som erkänner en fordran på den centrala motpartens framtida vinster som har utfärdats till varje drabbad clearingmedlem som inte är på obestånd, ska stå i proportion till dess förluster utöver dess avtalsenliga åtaganden. De instrument som erkänner en fordran på den centrala motpartens framtida vinster ska ge innehavaren rätt att erhålla årliga utbetalningar från den centrala motparten till dess att förlusten har återvunnits, om möjligt till fullo, förutsatt att ett lämpligt maximalt antal år har passerat från dagen för utfärdandet. Om clearingmedlemmar som inte är på obestånd har överfört de överskjutande förlusterna till sina kunder, ska de clearingmedlemmar som inte är på obestånd vara skyldiga att överföra de betalningar som mottagits av den centrala motparten till sina kunder, i den mån som de förluster som ersätts avser kundpositioner. En lämplig maximal andel av den centrala motpartens årliga vinster ska användas till utbetalningar för dessa instrument.

2. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera den ordning i vilken ersättning måste betalas, lämpligt maximalt antal år och lämplig maximal andel av den centrala motpartens årliga vinster som avses i punkt 1 andra stycket.

Esma ska överlämna de förslagen till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [12 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

AVDELNING V

RESOLUTION

KAPITEL I

Mål, villkor och allmänna principer

Artikel 21

Resolutionsmål

När resolutionsmyndigheten använder resolutionsverktygen och utövar resolutionsbefogenheterna ska den beakta samtliga följande resolutionsmål, vilka har lika stor betydelse, och göra en lämplig avvägning mellan dem beroende på arten av och omständigheterna i varje enskilt fall:

- a) Säkerställa upprätthållandet av den centrala motpartens kritiska funktioner, särskilt följande:
  - i) Snabb avveckling av den centrala motpartens skyldigheter gentemot sina clearingmedlemmar och, i förekommande fall, deras kunder.
  - ii) Clearingmedlemmars och, i förekommande fall, deras kunders fortsatta tillgång till värdepapper eller likvida medel som centrala motparter tillhandahållit och säkerhet i form av finansiella tillgångar som innehas av den centrala motparten.
- b) Säkerställa kontinuitet i förbindelserna med andra finansmarknadsinfrastrukturer som, om de störs, skulle ha en betydande negativ inverkan på den finansiella stabiliteten i unionen eller i en eller flera av dess medlemsstater samt ett snabbt slutförande av betalningar, clearing, avveckling och registrering av uppgifter.
- c) Undvika betydande negativa effekter på det finansiella systemet i unionen eller i en eller flera av dess medlemsstater, i synnerhet genom att förebygga eller begränsa spridningen av ett finansiellt nödläge till de centrala motparternas clearingmedlemmar, deras kunder eller till det finansiella systemet i allmänhet, inbegripet andra finansmarknadsinfrastrukturer, och genom att upprätthålla marknadsdisciplinen och allmänhetens förtroende.
- d) Skydda offentliga medel genom att minimera beroendet av extraordinärt offentligt finansiellt stöd och potentiella förlustrisker för skattebetalarna.

Resolutionsmyndigheten ska i strävan att uppfylla ovannämnda mål försöka minimera resolutionskostnaderna för alla berörda parter och undvika värd förstörelse för den centrala motparten, såvida inte sådan förstörelse är nödvändig för att resolutionsmålen ska kunna uppfyllas.

Artikel 22

Villkor för resolution

1. Resolutionsmyndigheten ska vidta en resolutionsåtgärd gentemot en central motpart, under förutsättning att samtliga följande villkor är uppfyllda:
  - a) Den centrala motparten fallerar eller kommer sannolikt att falla enligt en av följande myndigheters bedömning:
    - i) Den behöriga myndigheten efter samråd med resolutionsmyndigheten.
    - ii) Resolutionsmyndigheten efter samråd med den behöriga myndigheten, när resolutionsmyndigheten har de verktyg som behövs för att kunna dra denna slutsats.
  - b) Det finns inte några rimliga utsikter för att någon annan alternativ åtgärd från den privata sektorns sida, inbegripet den centrala motpartens återhämtningsplan eller andra kontraktsarrangemang, eller tillsynsåtgärder, inbegripet åtgärder för tidigt ingripande, inom rimlig tid skulle förhindra den centrala motpartens fallissemang, med beaktande av samtliga relevanta omständigheter.
  - c) En resolutionsåtgärd är nödvändig av hänsyn till allmänintresset att uppnå resolutionsmålen, samtidigt som den är proportionell till ett eller flera av dessa mål, och en avveckling av den centrala motparten enligt normala insolvensförfaranden skulle inte uppfylla dessa mål i samma utsträckning.

Vid tillämpning av led a ii ska den behöriga myndigheten utan dröjsmål och på eget initiativ förse resolutionsmyndigheten med all information som kan tyda på att den centrala motparten är på väg att falla eller sannolikt kommer att falla. Den behöriga myndigheten ska också på begäran förse resolutionsmyndigheten med all annan information som den behöver för att kunna utföra sin bedömning.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 a ska en central motpart anses falla eller sannolikt komma att falla om en eller flera av följande omständigheter föreligger:
  - a) Den centrala motparten överträder eller kommer sannolikt att överträda sina auktorisationskrav på ett sätt som skulle motivera en återkallelse av dess auktorisering i enlighet med artikel 20 i förordning (EU) nr 648/2012.
  - b) Den centrala motparten kan inte eller kommer sannolikt inte att kunna tillhandahålla en kritisk funktion.
  - c) Den centrala motparten kan inte eller kommer sannolikt inte att kunna återställa sin bärkraft genom sina återhämtningsåtgärder.

- d) Den centrala motparten kan inte eller kommer sannolikt inte att kunna betala sina skulder eller andra åtaganden när de förfaller till betalning.
- e) Den centrala motparten kräver extraordinärt offentligt finansiellt stöd.

Vid tillämpningen av led e ska offentligt finansiellt stöd inte anses vara extraordinärt offentligt finansiellt stöd om det uppfyller samtliga följande villkor:

- i) Det har formen av en statlig garanti för att garantera likviditetsfaciliteter som tillhandahålls av en centralbank enligt centralbankens villkor eller har formen av en statlig garanti för nyemitterade åtaganden.
- ii) De statliga garantier som avses i led i är nödvändiga för att avhjälpa en allvarlig störning i en medlemsstats ekonomi och för att bevara den finansiella stabiliteten.
- iii) De statliga garantier som avses i led i är begränsade till solventa centrala motparter och villkorade av ett slutligt godkännande enligt unionens regler om statligt stöd, är av förebyggande och tillfällig karaktär och proportionerliga för att avhjälpa följderna av den allvarliga störningen som avses i punkt ib, och används inte för att kompensera förluster som den centrala motparten har ådragit sig eller sannolikt kommer att ådra sig i framtiden.

3. Resolutionsmyndigheten får också vidta en resolutionsåtgärd om den anser att den centrala motparten har tillämpat eller avser att tillämpa återhämtningsåtgärder som skulle kunna förhindra den centrala motpartens fallissemang, men som ger upphov till betydande negativa effekter på det finansiella systemet i unionen eller i en eller flera av dess medlemsstater.

4. Esma ska anta riktlinjer för att främja konvergensen i tillsyns- och resolutionsmetoder beträffande tillämpningen av de omständigheter under vilka en central motpart ska anses falla eller sannolika komma att falla senast den [Publikationsbyrå: för in datumet 12 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande], om och där så är lämpligt med beaktande av arten av och komplexiteten hos de tjänster som tillhandahålls av centrala motparter som är etablerade i unionen.

Vid utarbetandet av dessa riktlinjer ska Esma ta hänsyn till de riktlinjer som utfärdats i enlighet med artikel 32.6 i direktiv 2014/59/EU.

Artikel 23

Allmänna principer vid resolution

1. Resolutionsmyndigheten ska vidta alla lämpliga åtgärder för att använda de resolutionsverktyg som avses i artikel 27 och utöva de resolutionsbefogenheter som avses i artikel 48 i enlighet med följande principer:
  - a) Alla avtalsenliga skyldigheter och andra arrangemang i den centrala motpartens återhämtningsplan ska verkställas i den mån de inte har uttömts innan den centrala motparten försätts i resolution, om inte resolutionsmyndigheten slår fast att ett eller båda av nedanstående alternativ är lämpligare för att i rimlig tid uppnå resolutionsmålen:
    - i) Att avstå från att verkställa vissa avtalsenliga skyldigheter i den centrala motpartens återhämtningsplan eller på annat sätt avvika från den.
    - ii) Att använda resolutionsverktygen eller utöva resolutionsbefogenheterna.
  - b) Aktieägarna i den centrala motparten i resolution ska bära de första förlusterna till följd av verkställandet av alla skyldigheter och arrangemang som avses i led a i enlighet med det ledet.
  - c) Borgenärer i den centrala motparten i resolution ska bära förluster efter aktieägarna i enlighet med deras fordringars prioritetsordning enligt normala insolvensförfaranden, utom om det i denna förordning uttryckligen föreskrivs något annat.
  - d) Den centrala motpartens borgenärer i samma klass ska behandlas på likvärdigt sätt.
  - e) Den centrala motpartens aktieägare, clearingmedlemmar och andra borgenärer bör inte drabbas av större förluster än vad de skulle ha åsamkats under de omständigheter som avses i artikel 60.
  - f) Styrelsen och den verkställande ledningen för den centrala motparten i resolution ska ersättas, utom i de fall när resolutionsmyndigheten anser det nödvändigt att, helt eller delvis, behålla styrelsen och den verkställande ledningen för att kunna uppfylla resolutionsmålen.
  - g) Resolutionsmyndigheterna ska informera och samråda med arbetstagarföreträdare i enlighet med deras nationella lagstiftning, kollektivavtal eller praxis.
  - ga) Resolutionsverktyg och resolutionsbefogenheter ska användas respektive utövas utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelser om arbetstagarrepresentationen i ledningsorgan enligt nationell rätt, kollektivavtal eller praxis.

- h) Om en central motpart är en del av en koncern ska resolutionsmyndigheterna ta hänsyn till inverkan på andra enheter i koncernen, särskilt om andra finansmarknadsinfrastrukturer ingår i koncernen, och på koncernen som helhet.
- 1a. Resolutionsmyndigheterna får vidta en resolutionsåtgärd som avviker från de principer som fastställs i punkt 1 d och e om det motiveras av allmänintresset att uppnå resolutionsmålen och står i proportion till den risk som hanteras. Om avvikelsen leder till att en aktieägare, en clearingmedlem eller en annan borgenär drabbas av en större förlust än vad den skulle ha haft under de omständigheter som avses i artikel 60, ska dock rätten till utbetalning av mellanskillnaden enligt artikel 62 tillämpas.
2. Styrelsen och den verkställande ledningen för en central motpart i resolution ska ge resolutionsmyndigheten allt det bistånd som krävs för att uppfylla resolutionsmålen.

KAPITEL II

Värdering

Artikel 24

Syftet med värdering

1. Resolutionsmyndigheter ska säkerställa att alla resolutionsåtgärder vidtas på grundval av en värdering som säkerställer en rättvis, försiktig och realistisk bedömning av den centrala motpartens tillgångar, åtaganden, rättigheter och skyldigheter.
2. Innan resolutionsmyndigheten försätter en central motpart i resolution ska den säkerställa att en första värdering görs för att fastställa om villkoren för resolution i enlighet med artikel 22.1 är uppfyllda.
3. Efter det att resolutionsmyndigheten har beslutat att försätta en central motpart i resolution ska den säkerställa en andra värdering
  - a) som ska fungera som underlag för beslutet om vilken resolutionsåtgärd som är lämplig att vidta,
  - b) som ska säkerställa att eventuella förluster avseende den centrala motpartens tillgångar och rättigheter till fullo erkänns vid den tidpunkt då resolutionsverktygen används,

- c) som ska fungera som underlag för beslutet om omfattningen av indragning eller utspädning av äganderättsinstrument och beslutet om värdet av och antalet äganderättsinstrument som utfärdats eller överförts till följd av utövandet av resolutionsbefogenheter,
- d) som ska fungera som underlag för beslutet om omfattningen av nedskrivningen eller konverteringen av alla åtaganden utan säkerhet, inklusive skuldinstrument,
- e) som, om instrumenten för fördelning av förluster eller positioner används, ska fungera som underlag för beslutet om omfattningen av de förluster som ska tillämpas mot de berörda borgenärernas fordringar, utestående skyldigheter eller positioner i förhållande till den centrala motparten och om graden och nödvändigheten av infordran av medel vid resolution,
- f) som, om broinstitutets verktyget används, ska fungera som underlag för beslutet om vilka tillgångar, åtaganden, rättigheter och skyldigheter eller äganderättsinstrument som får överföras till broinstitutet och beslutet om värdet av den ersättning som får betalas ut till den centrala motparten i resolution eller, i tillämpliga fall, till en innehavare av äganderättsinstrument,
- g) som, om verktyget för försäljning av verksamhet används, ska fungera som underlag för beslutet om vilka tillgångar, åtaganden, rättigheter och skyldigheter eller äganderättsinstrument som får överföras till en förvärvande tredje part och fungera som underlag för resolutionsmyndighetens bedömning av vad som utgör affärsmässiga villkor vid tillämpningen av artikel 40.

Vid tillämpning av led d ska värderingen ta hänsyn till eventuella förluster som skulle absorberas genom verkställighet av clearingmedlemmars eller andra tredje parter eventuella utestående skyldigheter till den centrala motparten samt den konverteringsnivå som ska tillämpas på skuldinstrumenten.

- 4. De värderingar som avses i punkterna 2 och 3 får överklagas i enlighet med artikel 72 endast tillsammans med beslutet om att använda ett resolutionsverktyg eller utöva en resolutionsbefogenhet.

Artikel 25

Krav för värdering

- 1. Resolutionsmyndigheten ska säkerställa att de värderingar som avses i artikel 24 görs
  - a) av en person som är oberoende i förhållande till offentliga myndigheter och den centrala motparten,
  - b) av resolutionsmyndigheten, om dessa värderingar inte kan göras av en person som avses i led a.

2. De värderingar som avses i artikel 24 ska betraktas som definitiva när de görs av en person som avses i punkt 1 a och alla villkor i denna artikel är uppfyllda.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av unionens regler om statligt stöd ska, i tillämpliga fall, en definitiv värdering bygga på försiktiga antaganden, och den får inte förutsätta potentiellt tillhandahållande av extraordinärt offentligt finansiellt stöd, akut likviditetsstöd från centralbanker eller likviditetsstöd från centralbanker med icke standardmässiga villkor för säkerheter, löptider och räntesatser till den centrala motparten från och med den tidpunkt då resolutionsåtgärder vidtas. Värderingen ska även ta hänsyn till möjligheterna att återvinna alla rimliga kostnader som uppkommer för den centrala motparten i resolution i enlighet med artikel 27.9.
4. Den definitiva värderingen ska kompletteras med följande information, som den centrala motparten innehar:
  - a) En uppdaterad balansräkning och en rapport över den centrala motpartens finansiella ställning, inklusive återstående tillgängliga förfinansierade medel och utestående finansiella åtaganden.
  - b) Register över clearade kontrakt som avses i artikel 29 i förordning (EU) nr 648/2012.
  - c) All information om marknaden och det redovisade värdet på dess tillgångar, åtaganden och positioner, inbegripet relevanta fordringar och utestående skyldigheter som ska betalas av eller till den centrala motparten.
5. En definitiv värdering ska innehålla en indelning av borgenärerna i klasser efter deras prioritetsnivåer enligt tillämplig insolvenslagstiftning. Den ska också innehålla en uppskattning av vilken behandling varje kategori av aktieägare och borgenärer skulle ha förväntats motta vid tillämpning av den princip som anges i artikel 23.1 e.

Den uppskattning som avses i första stycket ska inte påverka den värdering som avses i artikel 61.

6. Esma ska ta hänsyn till eventuella tekniska standarder för tillsyn som utarbetats i enlighet med artikel 36.14 och 36.15 i direktiv 2014/59/EU och ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera följande:
  - a) De omständigheter under vilka en person anses vara oberoende i förhållande till både resolutionsmyndigheten och den centrala motparten, för tillämpningen av punkt 1 i denna artikel.
  - b) Metoden för att bedöma värdet av tillgångarna och åtagandena i den centrala motparten.

- c) Åtskillnaden mellan värderingarna enligt artiklarna 24 och 61.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [Publikationsbyrå: för in datumet 12 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 26

Preliminär värdering

1. De värderingar som avses i artikel 24 och som inte uppfyller kraven i artikel 25.2 ska betraktas som preliminära värderingar.

Preliminära värderingar ska inbegripa en buffert för ytterligare förluster och en lämplig motivering av denna buffert.

2. Om resolutionsmyndigheter vidtar resolutionsåtgärder på grundval av en preliminär värdering ska de säkerställa att en definitiv värdering görs så snart som möjligt.

Resolutionsmyndigheten ska säkerställa att den definitiva värdering som avses i första stycket

- a) möjliggör ett fullständigt erkännande av den centrala motpartens eventuella förluster i bankbok och handelslager,
  - b) i enlighet med punkt 3 fungerar som underlag för ett beslut om att återföra borgenärens fordringar eller öka värdet av den ersättning som betalas.
3. Om den definitiva värderingens uppskattning av nettoandelsvärdet i den centrala motparten är högre än den preliminära värderingens uppskattning av nettoandelsvärdet i den centrala motparten får resolutionsmyndigheten
    - a) öka värdet på fordringar från drabbade borgenärer som har skrivits ned eller omstrukturerats,

- b) begära att ett broinstitut gör ytterligare en betalning av ersättning med avseende på tillgångar, åtaganden, rättigheter och skyldigheter till den centrala motparten i resolution eller, i tillämpliga fall, med avseende på äganderättsinstrument till ägarna av dessa instrument.
4. Esma ska, med hänsyn till eventuella tekniska standarder för tillsyn som utarbetats i enlighet med artikel 36.15 i direktiv 2014/59/EU, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att, i enlighet med punkt 1 i denna artikel, specificera metoden för att beräkna den buffert för ytterligare förluster som ska ingå i preliminära värderingar.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [Publikationsbyrå: för in datumet 12 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

KAPITEL III

Resolutionsverktyg

AVSNITT 1

ALLMÄNNA PRINCIPER

Artikel 27

Allmänna principer för resolutionsverktyg

1. Resolutionsmyndigheterna ska vidta de resolutionsåtgärder som avses i artikel 21 genom att använda något av följande resolutionsverktyg, enskilt eller i kombination:
  - a) Verktygen för fördelning av förluster och positioner.
  - b) Verktyget för nedskrivning och konvertering.
  - c) Verktyget för försäljning av verksamhet.
  - d) Broinstitutsverktyget.

2. I händelse av en systemkris får en medlemsstat också som en sista utväg tillhandahålla extraordinärt offentligt finansiellt stöd genom att använda statliga stabiliseringsverktyg i enlighet med artiklarna 45, 46 och 47, under förutsättning att godkännande lämnas i förväg och slutgiltigt enligt unionens regler om statligt stöd och om det, i enlighet med punkt 9, finns trovärdiga arrangemang för omfattande återvinning av medlen i god tid.
3. Före användningen av de verktyg som avses i punkt 1 ska resolutionsmyndigheten verkställa följande:
  - a) Alla den centrala motpartens befintliga och utestående rättigheter, inklusive alla avtalsenliga skyldigheter för clearingmedlemmar att uppfylla infordran av medel vid återhämtning, tillhandahålla ytterligare medel till den centrala motparten, eller ta på sig positioner från clearingmedlemmar på obestånd, till exempel genom en auktion eller något annat överenskommet sätt i den centrala motpartens verksamhetsregler.
  - b) Eventuella befintliga och utestående avtalsenliga skyldigheter för parter som gjort åtaganden, men som inte är clearingmedlemmar, vad gäller alla former av finansiellt stöd.

Resolutionsmyndigheten får delvis verkställa de avtalsenliga skyldigheter som avses i leden a och b, om det inte är möjligt att inom rimlig tid verkställa dessa avtalsenliga skyldigheter i sin helhet.

4. Genom undantag från punkt 3 får resolutionsmyndigheten helt eller delvis avstå från att verkställa de relevanta befintliga och utestående skyldigheterna för att undvika betydande negativa effekter på det finansiella systemet eller omfattande spridningseffekter, eller om användningen av de verktyg som avses i punkt 1 är lämpligare för att i rimlig tid uppnå resolutionsmålen.
- 4a. Om resolutionsmyndigheten helt eller delvis avstår från att verkställa befintliga och utestående skyldigheter i enlighet med punkt 3 andra stycket eller punkt 4, får resolutionsmyndigheten verkställa de återstående skyldigheterna inom 18 månader efter det att den centrala motparten har bedömts fallera eller sannolikt komma att fallera i enlighet med artikel 22, förutsatt att skälen för att avstå från att verkställa dessa rättigheter inte längre föreligger. Resolutionsmyndigheten ska underrätta clearingmedlemmen och den andra parten tre till sex månader innan denna skyldighet verkställs. Intäkterna från de verkställda återstående skyldigheterna ska användas för att återvinna de offentliga medel som utnyttjats.

Resolutionsmyndigheten ska, i samråd med de behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna för de berörda clearingmedlemmarna och alla andra parter som

omfattas av befintliga och utestående skyldigheter, fastställa huruvida skälen till att inte verkställa de befintliga och utestående skyldigheterna inte längre föreligger och huruvida de kvarstående skyldigheterna ska verkställas. Om resolutionsmyndigheten avviker från de tillfrågade myndigheternas synpunkter ska den på vederbörligt sätt motivera detta skriftligen.

Kravet att uppfylla de återstående skyldigheterna under de omständigheter som avses i denna punkt ska ingå i den centrala motpartens regler och andra avtalsarrangemang.

5. Resolutionsmyndigheten får kräva att den centrala motparten ersätter clearingmedlemmar som inte är på obestånd för deras förluster till följd av tillämpningen av verktygen för fördelning av förluster, om förlusterna överskrider dem som en clearingmedlem som inte är på obestånd skulle ha burit inom ramen för sina skyldigheter enligt den centrala motpartens verksamhetsregler, förutsatt att den clearingmedlem som inte är på obestånd skulle ha varit berättigad till betalning av den skillnad som avses i artikel 62.

Den ersättning som avses i första stycket får utgöras av äganderättsinstrument, skuldinstrument eller instrument som erkänner en fordran på den centrala motpartens framtida vinster.

Mängden instrument som utfärdats till varje drabbad clearingmedlem som inte är på obestånd ska stå i proportion till dess överskjutande förlust. Den ska ta hänsyn till alla utestående avtalsenliga skyldigheter som clearingmedlemmarna har gentemot den centrala motparten, och dras av från varje rätt till utbetalning av den mellanskillnad som avses i artikel 62.

Mängden instrument ska baseras på den värdering som gjorts i enlighet med artikel 24.3.

6. När ett av de statliga resolutionsverktygen används ska resolutionsmyndigheten utöva befogenheten att skriva ned och konvertera eventuella äganderättsinstrument och skuldinstrument eller andra åtaganden utan säkerhet före eller tillsammans med användningen av det statliga stabiliseringsverktyget.

När användningen av ett annat resolutionsverktyg än nedskrivning och konvertering leder till finansiella förluster som bärs av clearingmedlemmar, ska resolutionsmyndigheten utöva befogenheten att skriva ned och konvertera eventuella äganderättsinstrument och skuldinstrument eller andra åtaganden utan säkerhet omedelbart före eller samtidigt med användningen av resolutionsverktyget, såvida inte användningen av en annan ordningsföljd skulle minimera avvikelserna från principen om ”inte sämre villkor för borgenär”, som anges i artikel 60, och innebära att resolutionsmålen uppnås bättre.

7. Om bara de resolutionsverktyg som avses i punkt 1 c och d används, och bara en del av de tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden som avser den centrala motparten i resolution överförs i enlighet med artiklarna 40 och 42, ska den del som finns kvar av den centrala motparten avvecklas i enlighet med normala insolvensförfaranden.
8. Reglerna i den nationella insolvenslagstiftningen avseende dels möjligheten att förklara rättshandlingar som är till skada för borgenärer ogiltiga, dels avsaknaden av juridisk giltighet för rättshandlingar, ska inte gälla vid överföringar av tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden från en central motpart i förhållande till vilka resolutionsverktyg eller statliga finansiella stabiliseringsverktyg används.
9. Medlemsstaterna ska under en lämplig tidsperiod återvinna alla offentliga medel som används som ett statligt finansiellt stabiliseringsverktyg enligt avsnitt 7 i detta kapitel och resolutionsmyndigheterna ska återvinna alla rimliga kostnader som de ådragit sig i samband med användningen av resolutionsverktygen eller resolutionsbefogenheterna. Denna återvinning ska bland annat komma från
  - a) den centrala motparten i resolution, som en prioriterad borgenär, inklusive dess fordringar mot clearingmedlemmar på obestånd,
  - b) eventuell ersättning som köparen betalat till den centrala motparten, som en prioriterad borgenär före tillämpningen av artikel 40.3a, om verktyget för försäljning av verksamhet har använts,
  - c) eventuella intäkter som uppkommer till följd av att verksamheten i broinstitutet avslutas, där broinstitutet är prioriterad borgenär före tillämpningen av artikel 40.3a,
  - d) eventuella intäkter som uppkommer till följd av användningen av det verktyg för offentligt aktiekapitalstöd som avses i artikel 46 och det verktyg för tillfälligt offentligt ägande som avses i artikel 47, inklusive de intäkter som härrör från deras försäljning.
10. Vid användning av resolutionsverktygen ska resolutionsmyndigheterna, på grundval av en värdering som uppfyller kraven i artikel 25, säkerställa återställande av en avstämd bankbok, full fördelning av förluster, påfyllnad av den centrala motpartens eller broinstitutets förfinansierade medel och rekapitalisering av den centrala motparten eller broinstitutet.

Resolutionsmyndigheterna ska säkerställa påfyllnad av den centrala motpartens eller broinstitutets förfinansierade medel och rekapitaliseringen av den centrala motparten eller broinstitutet enligt vad som avses i första stycket, i den mån som krävs för att återställa den centrala motpartens eller broinstitutets förmåga att uppfylla villkoren för auktorisering och att fortsätta att bedriva den centrala motpartens eller broinstitutets kritiska funktioner, med beaktande av den centrala motpartens eller broinstitutets verksamhetsregler.

Trots att andra resolutionsverktyg används får resolutionsmyndigheterna använda de verktyg som avses i artiklarna 30 och 31 för att rekapisalisera den centrala motparten.

AVSNITT 2

VERKTYG FÖR FÖRDELNING AV FÖRLUSTER OCH POSITIONER

Artikel 28

Syfte och tillämpningsområde för verktygen för fördelning av förluster och positioner

1. Resolutionsmyndigheterna ska använda verktyget för fördelning av positioner i enlighet med artikel 29 och verktygen för fördelning av förluster i enlighet med artiklarna 30 och 31.
2. Resolutionsmyndigheterna ska använda de verktyg som avses i punkt 1 med hänsyn till kontrakt avseende clearingtjänster och säkerheten i samband med att dessa tjänster tillhandahålls till den centrala motparten.
3. Resolutionsmyndigheterna ska använda det verktyg för fördelning av positioner som avses i artikel 29 för att i förekommande fall på nytt stämma av den centrala motpartens eller broinstitutets, bankbok.

Resolutionsmyndigheter ska använda de verktyg för fördelning av förluster som avses i artiklarna 30 och 31 för något av följande syften:

- a) För att täcka de förluster i den centrala motparten som bedömts i enlighet med artikel 25.
- b) För att återställa den centrala motpartens förmåga att uppfylla betalningsförpliktelser allt eftersom de förfaller.
- d) Uppnå det resultat som avses i leden a och b i förhållande till ett broinstitut.
- e) Stödja överföringen av den centrala motpartens affärsverksamhet genom verktyget för försäljning av verksamhet till en solvent tredje part.

Det verktyg för fördelning av förluster som avses i artikel 30 får endast användas av resolutionsmyndigheterna i samband med förluster som uppstår till följd av en obeståndshändelse och i samband med förluster som uppstår till följd av en icke-obeståndshändelse. Om det förlustfördelningsverktyg som avses i artikel 30 används i samband med förluster som uppstår till följd av en icke-obeståndshändelse får det endast användas upp till ett sammanlagt belopp som motsvarar bidraget från de clearingmedlemmar som inte är på obestånd och fördelas bland clearingmedlemmarna i proportion till deras bidrag till obeståndsfonderna.

4. Resolutionsmyndigheterna får inte använda de verktyg för fördelning av förluster som avses i artiklarna 30 och 31 för de enheter som avses i artiklarna 1.4 och 1.5 i förordning (EU) nr 648/2012.

Artikel 29

Delvis eller fullständig uppsägning av kontrakt

1. Resolutionsmyndigheten får säga upp några eller alla av följande kontrakt med den centrala motparten i resolution:
  - a) Kontrakt med clearingmedlem på obestånd.
  - b) Kontrakt med berörd clearingtjänst eller tillgångsklass.
  - c) Övriga kontrakt med den centrala motparten i resolution.

Resolutionsmyndigheten får bara säga upp de kontrakt som avses i första stycket a om överföringen av de tillgångar och positioner som härrör från dessa kontrakt inte har ägt rum i den mening som avses i artikel 48.5 och 48.6 i förordning (EU) nr 648/2012.

Vid utövandet av befogenheten enligt första stycket ska resolutionsmyndigheten säga upp de kontrakt som avses i vart och ett av leden a, b och c på ett liknande sätt, utan diskriminering mellan motparterna i dessa avtal, med undantag av de avtalsenliga skyldigheter som inte kan verkställas inom en rimlig tidsram.

3. Resolutionsmyndigheten ska underrätta alla berörda clearingmedlemmar om det datum då alla kontrakt som avses i punkt 1 har avslutats.
4. Före avslutandet av de kontrakt som avses i punkt 1 ska resolutionsmyndigheten verkställa följande:
  - a) Begära att den centrala motparten i resolution värderar varje kontrakt och uppdaterar varje clearingmedlems kontosaldo.

- b) Fastställa det nettobelopp som ska betalas av eller till varje clearingmedlem, med beaktande av eventuell tilläggssäkerhet som förfallit men är obetald, inklusive tilläggssäkerhet som ska betalas till följd av de kontraktsvärderingar som avses i led a.
- c) Underrätta varje clearingmedlem om de fastställda nettobeloppen och begära att den centrala motparten betalar eller uppbär dem i enlighet med detta.

Clearingmedlemmarna bör utan onödigt dröjsmål meddela sina kunder om användningen av ett sådant verktyg och hur denna användning påverkar dem.

- 4a. Den värdering som avses i punkt 4 a ska i möjligaste mån baseras på ett rättvist marknadspris som fastställs på grundval av den centrala motpartens egna regler och arrangemang, såvida inte resolutionsmyndigheten anser det nödvändigt att använda en annan lämplig prissättningsmetod.
- 5. Om en clearingmedlem som inte är på obestånd inte kan betala det nettobelopp som fastställts i enlighet med punkt 4, får resolutionsmyndigheten, med beaktande av artikel 21, kräva att den centrala motparten försätter den clearingmedlem som inte är på obestånd på obestånd och använda dess marginalsäkerhet och bidrag till obeståndsfonden i enlighet med artikel 45 i förordning (EU) nr 648/2012.
- 6. Om resolutionsmyndigheten har avslutat ett eller flera kontrakt av de slag som avses i leden a, b och c i punkt 1 får den tillfälligt hindra den centrala motparten från att cleara några nya kontrakt av samma slag som det som har sagts upp.

Resolutionsmyndigheten får tillåta den centrala motparten att återuppta clearing av dessa slag av kontrakt endast om följande villkor är uppfyllda:

- a) Den centrala motparten uppfyller kraven i förordning (EU) nr 648/2012.
  - b) Resolutionsmyndigheten utfärdar och offentliggör ett meddelande om detta på de sätt som avses i artikel 70.3.
- 7. Esma ska senast den ... [12 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010 med närmare uppgifter om den metod som ska användas av resolutionsmyndigheten för att fastställa den värdering som avses i punkt 4 a i denna artikel.

Artikel 30

Minskning av värdet av eventuella vinster som ska betalas av den centrala motparten till clearingmedlemmar som inte är på obestånd

1. Resolutionsmyndigheten får minska beloppet av den centrala motpartens betalningsskyldigheter gentemot de clearingmedlemmar som inte är på obestånd när dessa skyldigheter härrör från vinster som ska betalas i enlighet med den centrala motpartens förfaranden för betalning av tilläggssäkerhet eller en betalning som har samma ekonomiska verkan.
2. Resolutionsmyndigheten ska beräkna alla minskningar av betalningsskyldigheter som avses i punkt 1 med hjälp av en rättvis fördelningsmekanism som fastställs i den värdering som gjorts i enlighet med artikel 24.3 och som clearingmedlemmarna underrättas om så snart som resolutionsverktyget används. Clearingmedlemmarna bör utan onödigt dröjsmål meddela sina kunder om användningen av ett sådant verktyg och det sätt på vilket denna användning påverkar dem. De totala nettovinster som ska minskas för varje clearingmedlem ska stå i proportion till de belopp som den centrala motparten ska betala.
3. En minskning av värdet på vinster som ska betalas ska få verkan och vara omedelbart bindande för den centrala motparten och drabbade clearingmedlemmar från den tidpunkt då resolutionsmyndigheten vidtar en resolutionsåtgärd.
4. En clearingmedlem som inte är på obestånd ska inte ha några anspråk i några senare förfaranden mot den centrala motparten eller dess efterföljande enheter, som uppkommer till följd av den minskning av betalningsskyldigheter som avses i punkt 1.

Det första stycket ska inte hindra resolutionsmyndigheterna från att kräva att den centrala motparten återbetalar clearingmedlemmarna, om nivån på minskningen som baseras på den preliminära värderingen visar sig överstiga de belopp som krävs när den bedöms gentemot den definitiva värdering som avses i artikel 26.2.

5. Om en resolutionsmyndighet bara delvis minskar värdet på de vinster som ska betalas ska det resterande utestående beloppet fortfarande utbetalas till den clearingmedlem som inte är på obestånd.
- 5a. Den centrala motparten ska i sina verksamhetsregler införa en hänvisning till befogenheten att minska betalningsförpliktelserna enligt punkt 1 utöver liknande arrangemang som föreskrivs i dessa verksamhetsregler vid återhämtningsfasen, och ska säkerställa att kontraktsarrangemang ingås för att göra det möjligt för resolutionsmyndigheten att utöva sina befogenheter enligt denna artikel.

Artikel 31

Infordran av medel vid resolution

1. Resolutionsmyndigheten får begära att clearingmedlemmar som inte är på obestånd lämnar kontantbidrag till den centrala motparten som är upp till två gånger så stort som det belopp som motsvarar deras bidrag till den centrala motpartens obeståndsfond. Denna skyldighet att lämna kontantbidrag ska också ingå i den centrala motpartens regler och andra kontraksarrangemang som en infordran av medel vid resolution som förbehålls resolutionsmyndigheten i resolution. Om resolutionsmyndigheten begär ett belopp som överstiger bidraget till obeståndsfonden ska den först och i samarbete med rekonstruktionsmyndigheterna för clearingmedlemmar som inte är på obestånd bedöma effekterna av detta verktyg på clearingmedlemmar som inte är på obestånd och på medlemsstaternas finansiella stabilitet.

Om den centrala motparten driver olika obeståndsfonder och verktyget används för att hantera en obeståndshändelse ska beloppet av de kontantbidrag som det hänvisas till i första stycket avse clearingmedlemmens bidrag till den drabbade clearingtjänstens eller tillgångsklassens obeståndsfond.

Om den centrala motparten driver olika obeståndsfonder och verktyget används för att hantera en obeståndshändelse ska beloppet av de kontantbidrag som det hänvisas till i första stycket avse clearingmedlemmens bidrag till den centrala motpartens samtliga obeståndsfonder.

Resolutionsmyndigheten får utöva infordran av medel vid resolutionen oavsett om man uttömt alla avtalsenliga skyldigheter att kräva kontantbidrag från clearingmedlemmar som inte är på obestånd.

Resolutionsmyndigheten ska fastställa beloppet för kontantbidraget från varje clearingmedlem som inte är på obestånd i proportion till clearingmedlemmens bidrag till obeståndsfonden upp till den gräns som avses i första stycket.

Resolutionsmyndigheten får kräva att den centrala motparten till clearingmedlemmarna återbetalar det eventuella överskjutande beloppet av en infordran av medel vid resolution om det visar sig att infordran av medel vid resolution enligt den preliminära värderingen överstiger de belopp som krävs enligt bedömningen i den definitiva värdering som avses i artikel 26.2.

2. Om en clearingmedlem som inte är på obestånd inte betalar det krävda beloppet får resolutionsmyndigheten begära att den centrala motparten försätter den clearingmedlemmen på obestånd och använder clearingmedlemmens marginalsäkerhet och bidrag till obeståndsfonder i enlighet med artikel 45 i förordning (EU) nr 648/2012 upp till det krävda beloppet.

AVSNITT 3

NEDSKRIVNING OCH KONVERTERING AV ÄGANDERÄTTSSINSTRUMENT, SKULDINSTRUMENT ELLER ANDRA ÅTAGANDEN UTAN SÄKERHET

Artikel 32

Krav på nedskrivning och konvertering av äganderättsinstrument, skuldinstrument eller andra åtaganden utan säkerhet

1. Resolutionsmyndigheten ska använda verktyget för nedskrivning och konvertering i enlighet med artikel 33 med avseende på äganderättsinstrument och skuldinstrument som utfärdats av den centrala motparten i resolution eller andra åtaganden utan säkerhet för att absorbera förluster, rekapitalisera den centrala motparten eller ett broinstitut, eller för att stödja användningen av verktyget för försäljning av verksamhet.
2. På grundval av den värdering som gjorts i enlighet med artikel 24.3 ska resolutionsmyndigheten fastställa följande:
  - a) Det belopp med vilket de äganderättsinstrument, skuldinstrument eller andra åtaganden utan säkerhet måste skrivas ned, med beaktande av eventuella förluster som ska absorberas genom verkställighet av clearingmedlemmars eller andra tredje parter eventuella utestående skyldigheter till den centrala motparten.
  - b) Det belopp med vilket skuldinstrument eller andra åtaganden utan säkerhet måste konverteras till äganderättsinstrument för att återställa kapitalkraven för den centrala motparten eller broinstitutet.

Artikel 33

Bestämmelser som reglerar nedskrivningen eller konverteringen av äganderättsinstrument, skuldinstrument eller andra åtaganden utan säkerhet

1. Resolutionsmyndigheten ska använda verktyget för nedskrivning och konvertering i enlighet med den prioritetsordning som gäller vid normala insolvensförfaranden.
2. Innan kapitalbeloppet för skuldinstrument eller andra åtaganden utan säkerhet minskas eller konverteras ska resolutionsmyndigheten minska äganderättsinstrumentets nominella värde i proportion till förlusterna och, vid behov, upp till deras fulla värde.

Om den centrala motparten, i överensstämmelse med den värdering som gjorts i enlighet med artikel 24.3, har ett positivt nettovärde efter minskningen av det nominella beloppet för äganderättsinstrument ska resolutionsmyndigheten, allt efter omständigheterna, dra in eller späda ut dessa äganderättsinstrument.

3. Resolutionsmyndigheten ska sätta ned, konvertera, eller både och, kapitalbeloppet för skuldinstrument eller andra åtaganden utan säkerhet i den mån som krävs för att uppfylla resolutionsmålen och, vid behov, upp till dessa instruments eller åtagandens fulla värde.
4. Resolutionsmyndigheten ska inte använda verktygen för nedskrivning och konvertering för följande åtaganden:
  - a) Åtaganden gentemot anställda, vad avser inarbetad lön, pensionsförmåner eller annan fast ersättning, med undantag av eventuella rörliga delar av ersättning som inte regleras genom kollektivavtal.
  - b) Åtaganden gentemot borgenärer inom affärs- eller handelssektorn, som uppkommer till följd av att den centrala motparten tillhandhållits varor eller tjänster som är avgörande för dess löpande verksamhet, däribland it-tjänster, allmännyttiga tjänster och hyra, förvaltning och underhåll av lokaler.
  - c) Åtaganden gentemot skatte- och socialförsäkringsmyndigheter, förutsatt att dessa skyldigheter är prioriterade enligt tillämplig insolvenslagstiftning.
  - d) Åtaganden gentemot system eller operatörer av system som har utsetts i enlighet med direktiv 98/26/EG, gentemot deltagare i den mån åtagandena härrör från deras deltagande i sådana system, gentemot andra centrala motparter och gentemot centralbanker.
  - e) Initialsäkerheter.

5. Om det nominella värdet för ett äganderättsinstrument eller kapitalbeloppet för ett skuldinstrument eller andra åtaganden utan säkerhet sätts ned, ska följande villkor gälla:
- a) Denna nedsättning ska vara permanent.
  - b) Innehavaren av instrumentet ska inte ha några fordringar i samband med denna nedsättning, med undantag för redan upplupna åtaganden, skadeståndsskulder som uppkommit till följd av att nedsättningens lagenlighet överklagats, eventuella fordringar baserade på äganderättsinstrument som utfärdats eller överförts i enlighet med punkt 6 i denna artikel, eller betalningsfordringar i enlighet med artikel 62.
  - c) Om detta bara är en delvis nedsättning ska det arrangemang som gav upphov till det ursprungliga åtagandet fortsätta att gälla för den återstående delen av beloppet, med förbehåll för eventuella nödvändiga ändringar av villkoren i det arrangemanget till följd av nedsättningen.

Led a ska inte hindra resolutionsmyndigheterna från att tillämpa en uppskrivningsmekanism för att återbetala innehavare av skuldinstrument eller andra åtaganden utan säkerhet och därefter innehavare av äganderättsinstrument, om nivån på nedskrivningen som baseras på den preliminära värderingen visar sig överstiga de belopp som krävs när den bedöms gentemot den definitiva värdering som avses i artikel 26.2.

6. Vid omvandling av skuldinstrument eller andra åtaganden utan säkerhet i enlighet med punkt 3 får resolutionsmyndigheten kräva att den centrala motparten utfärdar eller överför äganderättsinstrument till innehavarna av skuldinstrumenten eller andra åtaganden utan säkerhet.
7. Resolutionsmyndigheten ska bara konvertera skuldinstrument eller andra åtaganden utan säkerhet i enlighet med punkt 3 om följande villkor är uppfyllda:
- b) Äganderättsinstrumentet utfärdas innan den centrala motparten utfärdar äganderättsinstrument för att tillhandahålla kapital från staten eller ett offentligt organ.
  - c) Konverteringskursen utgör en lämplig ersättning till berörda fordringsägare för eventuell förlust som uppkommit till följd av att nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna utövats, i linje med deras behandling vid normala insolvensförfaranden.

Efter en eventuell konvertering av skuldinstrument eller andra åtaganden utan säkerhet till äganderättsinstrument ska de sistnämnda tecknas eller utan dröjsmål överföras efter konverteringen.

8. Vid tillämpningen av punkt 7 ska resolutionsmyndigheten, i samband med utarbetandet och upprätthållandet av den centrala motpartens resolutionsplan och som en del av befogenheterna att avlägsna hinder för den centrala motpartens möjlighet till resolution, säkerställa att den centrala motparten alltid kan utfärda det antal äganderättsinstrument som krävs.

Artikel 34

Effekter av nedskrivning och konvertering

Resolutionsmyndigheten ska genomföra eller kräva genomförande av alla administrativa och förfarandemässiga uppgifter som krävs för att ge verkan åt användningen av instrumentet för nedskrivning och konvertering, inbegripet följande:

- a) Ändring av alla relevanta register.
- b) Avlistning eller avförande från handel av äganderättsinstrument eller skuldinstrument.
- c) Listning eller upptagande till handel av nya äganderättsinstrument.
- d) Återlistning eller återupptagande av eventuella skuldinstrument som skrivits ned, utan kravet på utfärdande av ett prospekt i enlighet med förordning (EU) 2017/112²³.

Artikel 35

Avlägsnande av förfarandemässiga hinder för nedskrivning och konvertering

Vid tillämpning av artikel 32.1 ska den behöriga myndigheten kräva att den centrala motparten vid alla tidpunkter innehar en tillräcklig mängd äganderättsinstrument för att säkerställa att den centrala motparten kan utfärda tillräckligt med nya äganderättsinstrument och att utfärdandet av eller konverteringen till äganderättsinstrument kan genomföras på ett effektivt sätt.

Resolutionsmyndigheten ska använda verktyget för nedskrivning och konvertering, oberoende av eventuella bestämmelser i den centrala motpartens stiftelseurkund eller stadgar, inbegripet företrädesrätt för aktieägare eller krav på aktieägarnas medgivande för en kapitalökning.

---

²³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 av den 14 juni 2017 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och om upphävande av direktiv 2003/71/EG (EUT L 168, 30.6.2017, s. 12).

Artikel 36

Inlämnande av en omorganiseringsplan för verksamheten

1. Centrala motparter ska inom en månad efter användningen av de verktyg som avses i artikel 32 se över orsakerna till sitt fallissemang och lämna in översynen till resolutionsmyndigheten tillsammans med en omorganiseringsplan för verksamheten i enlighet med artikel 37. Om unionens regler för statligt stöd är tillämpliga ska den planen, inbegripet efter eventuella ändringar i enlighet med artikel 38 och som den genomförts i enlighet med artikel 39, vara förenlig med den omstruktureringsplan som den centrala motparten måste lämna in till kommissionen i enlighet med dessa regler.

Om det är nödvändigt för att resolutionsmålen ska uppnås får resolutionsmyndigheten förlänga den period som avses i första stycket med högst två månader.

2. Om en omstruktureringsplan måste lämnas in enligt unionens regler om statligt stöd ska inlämnandet av omorganiseringsplanen för verksamheten inte påverka den tidsfrist som i unionens regler om statligt stöd fastställts för inlämning av omstruktureringsplanen.
3. Resolutionsmyndigheten ska lämna in översynen och omorganiseringsplanen för verksamheten, samt eventuella revideringar av den i enlighet med artikel 38, till den behöriga myndigheten och till resolutionskollegiet.

Artikel 37

Omorganiseringsplanens innehåll

1. I den omorganiseringsplan för verksamheten som avses i artikel 36 ska det fastställas åtgärder som syftar till att återställa den långsiktiga bärkraften hos den centrala motparten eller delar av dess verksamhet inom rimlig tid. Dessa åtgärder ska baseras på realistiska antaganden vad gäller de ekonomiska och finansiella marknadsförhållanden under vilka den centrala motparten kommer att vara verksam.

Omorganiseringsplanen ska ta hänsyn till den rådande situationen och framtidsutsikterna på de finansiella marknaderna och spegla antaganden om bästa och värsta möjliga utfall, inbegripet en kombination av händelser för att identifiera den centrala motpartens största svagheter. Antagandena ska jämföras med lämpliga sektorsövergripande riktmärken.

2. Omorganiseringsplanen för verksamheten ska åtminstone omfatta följande:
  - a) En detaljerad analys av de faktorer och omständigheter som har lett till att den centrala motparten fallerat eller sannolikt kommer att falla.
  - b) En beskrivning av de åtgärder som ska antas för att återställa den centrala motpartens långsiktiga bärkraft.
  - c) En tidsplan för genomförandet av dessa åtgärder.

3. Åtgärderna för att återställa en central motparts långsiktiga bärkraft kan omfatta följande:
  - a) Omorganisering och omstrukturering av den centrala motpartens verksamhet.
  - b) Ändringar av den centrala motpartens verksamhetssystem och infrastruktur.
  - c) Försäljning av tillgångar eller affärsområden.
  - d) Ändringar av den centrala motpartens riskhantering.

- 3a. Esma ska senast den ... [24 månader efter denna förordnings ikraftträdande] utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare ange de minimiuppgifter som bör ingå i en omorganisationsplan för verksamheten enligt punkt 2.

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010 anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket.

Artikel 38

Bedömning och antagande av omorganiseringsplanen för verksamheten

1. Inom en månad efter den centrala motpartens inlämnande av en omorganiseringsplan för verksamheten i enlighet med artikel 36.1 ska resolutionsmyndigheten och den behöriga myndigheten bedöma om åtgärderna i denna plan skulle återställa den centrala motpartens långsiktiga bärkraft på ett tillförlitligt sätt.

Om resolutionsmyndigheten och den behöriga myndigheten finner att planen skulle återställa den centrala motpartens långsiktiga bärkraft ska resolutionsmyndigheten godkänna planen.

2. Om resolutionsmyndigheten och den behöriga myndigheten inte är övertygade om att de åtgärder som föreskrivs i planen skulle återställa den centrala motpartens långsiktiga bärkraft ska resolutionsmyndigheten underrätta den centrala motparten om sina betänkligheter och begära att den lämnar in en ändrad plan som åtgärdar dessa farhågor inom två veckor efter underrättelsen.

3. Resolutionsmyndigheten och den behöriga myndigheten ska bedöma den reviderade planen och ska inom en vecka efter mottagandet av planen underrätta den centrala motparten om betänkligheterna åtgärdats på lämpligt sätt eller om ytterligare ändringar krävs.
- 3a. Esma ska senast den ... [24 månader efter denna förordnings ikraftträdande] utarbeta utkast till tekniska standarder för tillsyn för att närmare ange vilka minimikriterier som en omorganisationsplan för verksamheten ska uppfylla för att få resolutionsmyndighetens godkännande enligt punkt 1.

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010 anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket.

Artikel 39

Genomförande och övervakning av omorganiseringsplanen för verksamheten

1. Den centrala motparten ska genomföra omorganiseringsplanen och ska på begäran och åtminstone var sjätte månad lämna in en rapport till resolutionsmyndigheten och den behöriga myndigheten om de framsteg som görs vad gäller genomförandet av planen.
2. Resolutionsmyndigheten kan, i samråd med den behöriga myndigheten, begära att den centrala motparten vid behov reviderar planen för att uppnå det mål som avses i artikel 37.1.

AVSNITT 4

VERKTYGET FÖR FÖRSÄLJNING AV VERKSAMHET

Artikel 40

Verktyget för försäljning av verksamhet

1. Resolutionsmyndigheten får överföra följande till en köpare som inte är ett broinstitut:
  - a) Äganderättsinstrument som utfärdats av en central motpart i resolution.
  - b) Alla tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden för en central motpart i resolution.

Den överföring som avses i första stycket ska äga rum utan att medgivande erhålls från aktieägarna i den centrala motparten eller från andra tredje parter än köparen och utan att följa några andra formföreskrifter enligt bolags- eller värdepapperslagstiftning än de som anges i artikel 41.

2. En överföring enligt punkt 1 ska göras på affärsmässiga villkor, med beaktande av omständigheterna, och i överensstämmelse med unionens regler om statligt stöd.

Vid tillämpningen av första stycket ska resolutionsmyndigheten vidta alla rimliga åtgärder för att erhålla affärsmässiga villkor som är förenliga med den värdering som gjorts i enlighet med artikel 24.3.

3. All eventuell ersättning som betalas av köparen ska med förbehåll för artikel 27.9 vara till förmån för
  - a) ägarna till äganderättsinstrumenten, om försäljningen av verksamhet har skett genom överföring av äganderättsinstrument som utfärdats av den centrala motparten från innehavarna av dessa instrument till köparen,
  - b) den centrala motparten, om försäljningen av verksamhet har skett genom överföring av vissa eller samtliga av den centrala motpartens tillgångar eller skulder till köparen,
  - c) alla clearingmedlemmar som inte är på obestånd som har lidit förluster vid tillämpningen av resolutionsverktygen vid resolution, i proportion till deras förluster vid resolution.
- 3a. Fördelningen av all eventuell ersättning som betalas av köparen i enlighet med punkt 3 ska utföras enligt följande:
  - a) I samband med en händelse som omfattas av den centrala motpartens vattenfallsprincip vid obestånd i enlighet med artiklarna 43 och 45 i förordning (EU) nr 648/2012, i omvänd ordning i förhållande till hur förlusterna har ålagts enligt den centrala motpartens vattenfallsprincip vid obestånd. eller
  - b) I samband med en händelse som inte omfattas av den centrala motpartens vattenfallsprincip vid obestånd i enlighet med artiklarna 43 och 45 i förordning (EU) nr 648/2012, i omvänd ordning i förhållande till hur förlusterna har fördelats i enlighet med den centrala motpartens tillämpliga regler.

Eventuell återstående ersättning ska därefter fördelas enligt fordringarnas prioritetsordning vid normala insolvensförfaranden.

4. Resolutionsmyndigheten får utöva den överföringsbefogenhet som avses i punkt 1 mer än en gång för att göra kompletterande överföringar av äganderättsinstrument som utfärdats av den centrala motparten eller, allt efter omständigheterna, den centrala motpartens tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden.
5. Resolutionsmyndigheten kan, med köparens samtycke, överföra de tillgångar, rättigheter, skyldigheter och åtaganden som hade överförts till köparen tillbaka till den centrala motparten eller äganderättsinstrumenten tillbaka till deras ursprungliga ägare.

Om resolutionsmyndigheten använder den överföringsbefogenhet som avses i första stycket ska den centrala motparten eller de ursprungliga ägarna ta tillbaka alla sådana tillgångar, rättigheter, skyldigheter, åtaganden eller äganderättsinstrument.

6. En överföring enligt punkt 1 ska ske oberoende av om köparen är auktoriserad att tillhandahålla tjänsterna och utföra den verksamhet som följer av förvärvet.

Om köparen inte är auktoriserad att tillhandahålla de tjänster och utföra den verksamhet som följer av förvärvet ska resolutionsmyndigheten, i samråd med den behöriga myndigheten, göra en lämplig bedömning av huruvida kraven på lämplig tillbörlig aktsamhet är uppfyllda för köparen och säkerställa att köparen har den professionella och tekniska kapaciteten att utföra den förvärvade centrala motpartens funktioner och att denna lämnar in en ansökan om auktorisering så snart det är praktiskt möjligt och senast en månad från användningen av verktyget för försäljning av verksamhet. Den behöriga myndigheten ska säkerställa att en sådan ansökan om auktorisering bedöms på ett skyndsamt sätt.

7. Om överföring av äganderättsinstrument som avses i punkt 1 leder till ett förvärv av eller ökar ett kvalificerat innehav som avses i artikel 31.2 i förordning (EU) nr 648/2012 ska den behöriga myndigheten utföra den bedömning som avses i den artikeln inom en tidsperiod som varken försenar tillämpningen av verktyget för försäljning av verksamhet eller hindrar att resolutionsåtgärden uppnår de relevanta resolutionsmålen.
8. Om den behöriga myndigheten inte har slutfört den bedömning som avses i punkt 7 senast den dag då överföringen av äganderättsinstrument träder i kraft, ska följande gälla:
  - a) Överföringen av äganderättsinstrument ska omedelbart få rättslig verkan från och med den dag då de överförs.

- b) Under bedömningsperioden och under en eventuell avyttringsperiod som fastställs genom led f ska köparens rösträtt som är kopplad till dessa äganderättsinstrument tillfälligt dras in och uteslutande innehas av resolutionsmyndigheten, vilken inte ska ha någon skyldighet att utöva sådan rösträtt och, såvida inte åtgärden eller underlåtenheten innebär grov oaktsamhet eller allvarlig försummelse, inte ska ha någon ansvarsskyldighet när det gäller att utöva eller avstå från att utöva sådan eventuell rösträtt.
  - c) Under bedömningsperioden och under en eventuell avyttringsperiod som föreskrivs genom led f ska de sanktioner som föreskrivs i artikel 22.3 i förordning (EU) nr 648/2012 och de åtgärder vid överträdelse av krav för förvärv eller avyttring av kvalificerade innehav som föreskrivs i artikel 30 i förordning (EU) nr 648/2012 inte tillämpas på den överföringen.
  - d) Den behöriga myndigheten ska utan dröjsmål efter att ha slutfört sin bedömning underrätta resolutionsmyndigheten och köparen skriftligen om resultatet av sin bedömning i enlighet med artikel 32 i förordning (EU) nr 648/2012.
  - e) Om den behöriga myndigheten inte motsätter sig överföringen ska de rösträtter som är kopplade till dessa äganderättsinstrument anses ha tilldelats köparen från och med den underrättelse som avses i led d.
  - f) Om den behöriga myndigheten motsätter sig överföringen av äganderättsinstrument ska led b fortsätta att tillämpas och resolutionsmyndigheten kan, efter att ha beaktat marknadsvillkoren, fastställa en avyttringsperiod inom vilken köparen ska avyttra sådana äganderättsinstrument.
9. Vid utövandet av sina rättigheter att tillhandahålla tjänster i enlighet med förordning (EU) nr 648/2012 ska köparen anses utgöra en fortsättning på den centrala motparten i resolution och får fortsätta att utöva alla sådana rättigheter som utövades av den centrala motparten i resolution avseende de överförda tillgångarna, rättigheterna, skyldigheterna eller åtagandena.
10. Den köpare som avses i punkt 1 ska inte hindras från att utöva den centrala motpartens rätt till medlemskap eller från att få tillgång till betalnings- och avvecklingssystem och andra anknutna finansmarknadsinfrastrukturer och handelsplatser under förutsättning att köparen uppfyller kriterierna för medlemskap eller deltagande i dessa system eller infrastrukturer eller handelsplatser.

Utan hinder av första stycket får köparen inte nekas tillgång till betalnings- och avvecklingssystem och andra anknutna finansmarknadsinfrastrukturer och handelsplatser på grund av att köparen saknar kreditbetyg från ett kreditvärderingsinstitut eller att det kreditbetyget är lägre än de kreditbetygsnivåer som krävs för att beviljas tillgång till systemen eller infrastrukturerna eller handelsplatserna.

Om köparen inte uppfyller de kriterier som anges i första stycket får köparen fortsätta att utöva den centrala motpartens rätt till medlemskap och ha tillgång till dessa system och andra infrastrukturer och handelsplatser under den tidsperiod som fastställs av resolutionsmyndigheten. Den tidsperioden ska inte överstiga 12 månader.

12. Om inte annat föreskrivs i denna förordning ska aktieägare, borgenärer, clearingmedlemmar och kunder hos den centrala motparten i resolution och andra tredje parter vars tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden inte överförs inte ha några rättigheter till, eller med avseende på de överförda tillgångarna, rättigheterna, skyldigheterna eller åtagandena.

Artikel 41

Verktyget för försäljning av verksamhet: formföreskrifter

1. När resolutionsmyndigheten använder verktyget för försäljning av verksamhet avseende en central motpart ska resolutionsmyndigheten annonsera att de tillgångar, rättigheter, skyldigheter, åtaganden eller äganderättsinstrument som ska överföras är tillgängliga eller vidta åtgärder för saluföring av dem. Grupper av rättigheter, tillgångar, skyldigheter och åtaganden får saluföras separat.
2. Utan att det i förekommande fall påverkar tillämpningen av unionens regler om statligt stöd ska den saluföring som avses i punkt 1 utföras enligt följande kriterier:
  - a) Den ska vara så transparent som möjligt och får inte ge en i sak missvisande bild av den centrala motpartens tillgångar, rättigheter, skyldigheter, åtaganden eller äganderättsinstrument, med beaktande av omständigheterna och särskilt behovet av att bevara finansiell stabilitet.
  - b) Potentiella köpare ska inte favoriseras eller diskrimineras på ett otillbörligt sätt.
  - c) Den ska vara fri från intressekonflikter.
  - d) Behovet av att uppnå en snabb resolution ska tas i beaktande.
  - e) En maximering av försäljningspriset för de berörda äganderättsinstrumenten, tillgångarna, rättigheterna, skyldigheterna eller åtagandena ska i största möjliga mån eftersträvas.

De kriterier som anges i första stycket ska inte hindra resolutionsmyndigheten från att värva särskilda potentiella köpare.

3. Genom undantag från punkt 1 får resolutionsmyndigheten använda verktyget för försäljning av verksamhet utan att iaktta saluföringskravet eller saluföra tillgångarna, rättigheterna, skyldigheterna, åtagandena eller äganderättsinstrumenten utan att uppfylla de kriterier som avses i punkt 2 om den fastställer att uppfyllandet av dessa kriterier sannolikt skulle undergräva ett eller flera av resolutionsmålen, bland annat genom att ge upphov till ett reellt hot mot den finansiella stabiliteten.

AVSNITT 5

BROINSTITUTSVERKTYGET

Artikel 42

Broinstitutsverktyg

1. Resolutionsmyndigheten får till ett broinstitut överföra följande:
  - a) Äganderättsinstrument som utfärdats av en central motpart i resolution.
  - b) Alla tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden för en central motpart i resolution.

Den överföring som avses i första stycket får äga rum utan att medgivande erhålls från aktieägarna i den centrala motparten i resolution eller från andra tredje parter än broinstitutet och utan att uppfylla några andra formföreskrifter enligt bolags- eller värdepapperslagstiftning än de som anges i artikel 43.

2. Broinstitutet ska vara en juridisk person och ska uppfylla samtliga följande kriterier:
  - a) Det kontrolleras av resolutionsmyndigheten och ägs helt eller delvis av en eller flera offentliga myndigheter, vilket kan inbegripa resolutionsmyndigheten.
  - b) Det har inrättats eller använts för att ta emot och inneha vissa eller samtliga äganderättsinstrument som utfärdats av en central motpart i resolution eller vissa eller alla av den centrala motpartens tillgångar, rättigheter, skyldigheter och åtaganden i syfte att upprätthålla den centrala motpartens kritiska funktioner och därefter sälja den centrala motparten.

3. När resolutionsmyndigheten använder broinstitutsinstrumentet ska den säkerställa att det totala värdet av de åtaganden och skyldigheter som överförs till broinstitutet inte överstiger det totala värdet av de rättigheter och tillgångar som överförs från den centrala motparten i resolution.
  4. All eventuell ersättning som betalas av broinstitutet ska med förbehåll för artikel 27.9 vara till förmån för
    - a) ägarna till äganderättsinstrumenten, om överföringen till broinstitutet har skett genom att äganderättsinstrument som utfärdats av den centrala motparten i resolution har överförts från innehavarna av dessa instrument till broinstitutet,
    - b) den centrala motparten i resolution, om överföringen till broinstitutet har skett genom att vissa eller alla av den centrala motpartens tillgångar eller åtaganden har överförts till broinstitutet,
    - c) alla clearingmedlemmar som inte är på obestånd som har lidit förluster vid tillämpningen av resolutionsverktygen vid resolution.
  - 4a. Fördelningen av all eventuell ersättning som betalas av broinstitutet i enlighet med punkt 4 ska utföras enligt följande:
    - a) I samband med en händelse som omfattas av den centrala motpartens vattenfallsprincip vid obestånd i enlighet med artiklarna 43 och 45 i förordning (EU) nr 648/2012, i omvänd ordning i förhållande till hur förlusterna har ålagts enligt den centrala motpartens vattenfallsprincip vid obestånd.
    - b) I samband med en händelse som inte omfattas av den centrala motpartens vattenfallsprincip vid obestånd i enlighet med artiklarna 43 och 45 i förordning (EU) nr 648/2012, i omvänd ordning i förhållande till hur förlusterna har fördelats i enlighet med den centrala motpartens tillämpliga regler.
- Eventuell återstående ersättning ska därefter fördelas enligt fordringarnas prioritetsordning vid normala insolvensförfaranden.
5. Resolutionsmyndigheten får utöva den överföringsbefogenhet som avses i punkt 1 mer än en gång för att göra kompletterande överföringar av äganderättsinstrument som utfärdats av en central motpart eller av dess tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden.
  6. Resolutionsmyndigheten får överföra de rättigheter, skyldigheter, tillgångar eller åtaganden som hade överförts till broinstitutet tillbaka till den centrala motparten i resolution, eller äganderättsinstrumenten tillbaka till deras ursprungliga ägare om denna överföring uttryckligen föreskrivs i det instrument genom vilket den överföring som avses i punkt 1 görs.

Om resolutionsmyndigheten använder den överföringsbefogenhet som avses i första stycket ska den centrala motparten i resolution eller de ursprungliga ägarna vara skyldiga att ta tillbaka alla sådana tillgångar, rättigheter, skyldigheter, åtaganden eller äganderättsinstrument, förutsatt att villkoren i första stycket i denna punkt eller i punkt 7 är uppfyllda.

7. Om de specifika äganderättsinstrument, tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden inte omfattas av de klasser av, eller uppfyller de villkor för överföring av, äganderättsinstrument, tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden som anges i det instrument genom vilket överföringen gjordes får resolutionsmyndigheten överföra dem från broinstitutet tillbaka till den centrala motparten i resolution eller de ursprungliga ägarna.
8. En överföring som avses i punkterna 6 och 7 får utföras när som helst och ska uppfylla alla andra villkor som anges i det instrument genom vilket överföringen gjordes för det aktuella ändamålet.
9. Resolutionsmyndigheten får överföra äganderättsinstrument eller tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden från broinstitutet till en tredje part.
10. Vid utövandet av rättigheter att tillhandahålla tjänster i enlighet med förordning (EU) nr 648/2012, ska ett broinstitut anses utgöra en fortsättning på den centrala motparten i resolution och får fortsätta att utöva alla sådana rättigheter som utövades av den centrala motparten i resolution med avseende på de överförda tillgångarna, rättigheterna, skyldigheterna eller åtagandena.

För alla andra ändamål får resolutionsmyndigheter kräva att ett broinstitut ska anses utgöra en fortsättning på den centrala motparten i resolution och kunna få fortsätta att utöva alla sådana rättigheter som utövades av den centrala motparten i resolution med avseende på de överförda tillgångarna, rättigheterna, skyldigheterna eller åtagandena.

11. Broinstitutet ska inte hindras från att utöva sin rätt till medlemskap och tillgång till betalnings- och avvecklingssystem och andra anknutna finansmarknadsinfrastrukturer och handelsplatser, förutsatt att det uppfyller kriterierna för medlemskap och deltagande i sådana system eller finansmarknadsinfrastrukturer eller handelsplatser.

Utan hinder av första stycket får broinstitutet inte nekas tillgång till betalnings- och avvecklingssystem och andra finansmarknadsinfrastrukturer och handelsplatser på grund av

att broinstitutet saknar kreditbetyg från ett kreditvärderingsinstitut eller att det kreditbetyget är lägre än de kreditbetygsnivåer som krävs för att beviljas tillgång till systemen eller infrastrukturerna eller handelsplatserna.

Om broinstitutet inte uppfyller de kriterier som anges i första stycket får det fortsätta att utöva den centrala motpartens rätt till medlemskap och ha tillgång till dessa system och andra infrastrukturer och handelsplatser under den tidsperiod som fastställs av resolutionsmyndigheten. Den tidsperioden ska inte överstiga 12 månader.

13. Aktieägare eller borgenärer i den centrala motparten i resolution och andra tredje parter vars tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden inte överförs till broinstitutet ska inte ha några fordringar på, eller avseende, de till broinstitutet överförda tillgångarna, rättigheterna, skyldigheterna eller åtagandena eller gentemot dess styrelse eller verkställande ledning.
14. Broinstitutet ska inte ha några skyldigheter eller något ansvar gentemot aktieägare eller borgenärer i den centrala motparten i resolution, och styrelsen eller den verkställande ledningen i broinstitutet ska inte ha någon ansvarsskyldighet gentemot sådana aktieägare eller borgenärer när det gäller åtgärder och underlåtenhet att vidta åtgärder vid fullgörandet av deras uppgifter, såvida inte åtgärden eller underlåtenheten beror på grov oaktsamhet eller allvarlig försummelse i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning.

Artikel 43

Broinstitut: formföreskrifter

1. Broinstitutet ska uppfylla samtliga följande krav:
  - a) Broinstitutet ska begära resolutionsmyndighetens godkännande för allt det följande:
    - i) Bolagsordningen för broinstitutet.
    - ii) Ledamöterna i broinstitutets styrelse, om dessa ledamöter inte utses direkt av resolutionsmyndigheten.
    - iii) Ansvarsområden för och ersättning till ledamöterna i broinstitutets styrelse, om ersättningen och ansvarsfördelningen inte fastställts av resolutionsmyndigheten.
    - iv) Broinstitutets strategi och riskprofil.

- b) Broinstitutet ska under resolutionen överta den centrala motpartens auktoriseringar att tillhandahålla tjänster eller utföra den verksamhet som följer av den överföring som avses i artikel 42.1 i enlighet med förordning (EU) nr 648/2012.

Utan hinder av led b i första stycket och om det är nödvändigt för att uppnå resolutionsmålen, får broinstitutet under en kort tidsperiod i början av sin verksamhet auktoriseras utan att det uppfyller kraven i förordning (EU) nr 648/2012. Resolutionsmyndigheten ska i detta syfte lämna in en begäran om sådan auktorisation till den behöriga myndigheten. Om den behöriga myndigheten beslutar att bevilja en sådan auktorisation ska den ange den tidsperiod under vilken broinstitutet är undantaget från skyldigheten att uppfylla kraven i förordning (EU) nr 648/2012. Den tidsperioden ska inte vara längre än 12 månader. Under denna tidsperiod ska broinstitutet anses vara en kvalificerad central motpart enligt definitionen i artikel 4.1.88 i enlighet med förordning (EU) nr 575/2013.

Trots den period som avses i andra stycket får undantaget, när det gäller tillsynskrav enligt avdelning IV kapitel 3 i förordning (EU) nr 648/2012, endast gälla under en period på upp till tre månader. Detta undantag får förlängas med en eller två ytterligare perioder på upp till tre månader om det är nödvändigt för att uppnå resolutionsmålen.

2. Med förbehåll för eventuella begränsningar som åläggs i enlighet med unionens konkurrensregler eller nationella konkurrensregler ska ledningen i broinstitutet driva det med målet att upprätthålla kontinuiteten i dess kritiska funktioner och sälja broinstitutet eller någon av dess tillgångar, rättigheter, skyldigheter och åtaganden till en eller flera köpare inom den privata sektorn. Försäljningen ska äga rum när marknadsvillkoren är lämpliga och inom den tidsperiod som anges i punkt 5 och, i tillämpliga fall, punkt 6 i denna artikel.
3. Resolutionsmyndigheten ska fatta ett beslut om att broinstitutet inte längre är ett broinstitut enligt artikel 42.2, i något av följande fall:
- a) Resolutionsmålen är uppfyllda.
  - b) Broinstitutet slås samman med en annan enhet.
  - c) Broinstitutet upphör att uppfylla kraven i artikel 42.2.
  - d) Broinstitutet eller praktiskt taget alla dess tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden har sålts i enlighet med punkterna 2 och 4.

- e) Den tidsperiod som anges i punkt 5, eller i tillämpliga fall punkt 6, löper ut.
  - f) De kontrakt som clearas av broinstitutet har reglerats, löpt ut eller slutavräknats och den centrala motpartens rättigheter och skyldigheter avseende dessa kontrakt är således fullt infriade.
4. Före försäljningen av broinstitutet eller dess tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden ska resolutionsmyndigheten annonsera att de delar som ska säljas är tillgängliga och säkerställa att de saluförs öppet och transparent och att de inte ger en i sak missvisande bild.
- Resolutionsmyndigheten ska utföra den försäljning som avses i första stycket på affärsmässiga villkor och ska inte på otillbörligt sätt favorisera eller diskriminera potentiella köpare.
5. Resolutionsmyndigheten ska avsluta ett broinstituts verksamhet två år efter den dag då den sista överföringen från den centrala motparten i resolution görs.

När resolutionsmyndigheten avslutar ett broinstituts verksamhet ska den begära att den behöriga myndigheten återkallar auktoriseringen för broinstitutet.

6. Resolutionsmyndigheten får förlänga den tidsperiod som avses i punkt 5 med en eller flera ytterligare ettårsperioder om en förlängning är nödvändig för att uppnå de resultat som avses i punkt 3 a–d.

Beslutet att förlänga den tidsperiod som avses i punkt 5 ska motiveras och innehålla en utförlig bedömning av situationen i broinstitutet i förhållande till gällande marknadsförhållanden och marknadsutsikter.

7. Om verksamheten i broinstitutet avslutas under de omständigheter som avses i punkt 3 d eller e ska broinstitutet avvecklas genom normala insolvensförfaranden.

Om inte annat föreskrivs i denna förordning ska alla eventuella intäkter som uppkommer till följd av avslutandet av broinstitutet vara till förmån för dess aktieägare.

Om ett broinstitut används för att överföra tillgångar och åtaganden från fler än en central motpart i resolution ska de intäkter som avses i andra stycket fördelas på de tillgångar och åtaganden som överförts från var och en av de centrala motparterna i resolution.

AVSNITT 6

YTTERLIGARE FINANSIERINGSARRANGEMANG

Artikel 44

Alternativa finansieringsmedel

Resolutionsmyndigheten får ingå kontrakt om att låna eller erhålla andra former av finansiellt stöd, inklusive från förfinansierade medel tillgängliga i någon obeståndsfond som inte är uttömd i den centrala motparten i resolution, när så krävs för att uppfylla tillfälliga likviditetsbehov i syfte att säkerställa en ändamålsenlig användning av resolutionsverktygen.

AVSNITT 7

STATLIGA STABILISERINGSVERKTYG

Artikel 45

Statliga finansiella stabiliseringsverktyg

1. I en mycket exceptionell situation med en systemkris får medlemsstaterna använda de statliga stabiliseringsverktygen i enlighet med artiklarna 46 och 47 för att försätta en central motpart i resolution, endast om följande villkor är uppfyllda:
  - a) Det finansiella stödet är nödvändigt för att uppnå de resolutionsmål som avses i artikel 21.
  - b) Det finansiella stödet ska endast användas som en sista utväg i enlighet med punkt 3, efter det att alla resolutionsverktyg så långt det är praktiskt möjligt har bedömts och utnyttjats, samtidigt som den finansiella stabiliteten har upprätthållits.
  - ba) Det finansiella stödet är tidsbegränsat.
  - c) Det finansiella stödet är förenligt med unionens regler för statligt stöd.
  - d) Medlemsstaten har i förväg fastställt omfattande och trovärdiga arrangemang, på ett sätt som är förenligt med unionens regler om statligt stöd, för återvinnande under en lämplig tidsperiod, i enlighet med artikel 27.9, av insatta offentliga medel, i den mån de inte återvinns till fullo genom försäljning till privata köpare i enlighet med artikel 46.3 eller artikel 47.2.

Statliga stabiliseringsverktyg ska användas i enlighet med nationell lagstiftning antingen under ledning av det behöriga ministeriet eller regeringen i nära samarbete med resolutionsmyndigheten eller under ledning av resolutionsmyndigheten.

2. För att de statliga finansiella stabiliseringsverktygen ska bli verkningsfulla ska de behöriga ministerierna eller regeringarna ha de relevanta resolutionsbefogenheter som anges i artiklarna 48–58, och säkerställa att artiklarna 52, 54, och 70 efterlevs.
3. Statliga finansiella stabiliseringsverktyg ska anses användas som en sista utväg i enlighet med punkt 1 b om minst ett av följande villkor är uppfyllda:
  - a) Det behöriga ministeriet eller regeringen och resolutionsmyndigheten fastställer, efter samråd med centralbanken och den behöriga myndigheten, att användningen av återstående resolutionsverktyg inte skulle räcka för att undvika betydande negativa effekter på det finansiella systemet.
  - b) Det behöriga ministeriet eller regeringen och resolutionsmyndigheten fastställer att användningen av återstående resolutionsverktyg inte skulle räcka för att skydda allmänintresset, om den centrala motparten tidigare har beviljats extraordinärt likviditetsstöd från centralbanken.
  - c) När det gäller verktyget för tillfälligt offentligt ägande fastställer det behöriga ministeriet eller regeringen, efter samråd med den behöriga myndigheten och resolutionsmyndigheten, att användningen av återstående resolutionsverktyg inte skulle räcka för att skydda allmänintresset, om den centrala motparten tidigare har beviljats offentligt aktiekapitalstöd genom verktyget för aktiekapitalstöd.

Artikel 46

Verktyg för offentligt aktiekapitalstöd

1. Offentligt finansiellt stöd får tillhandahållas för rekapitalisering av en central motpart i utbyte mot äganderättsinstrument.
2. Centrala motparter som är föremål för verktyget för offentligt aktiekapitalstöd ska förvaltas på affärsmässiga och professionella grunder.
3. Det äganderättsinstrument som avses i punkt 1 ska säljas till en privat köpare så snart de kommersiella och finansiella omständigheterna medger det.

Artikel 47

Verktyg för tillfälligt offentligt ägande

1. En central motpart får tas i tillfälligt offentligt ägande genom en eller flera överföringar av äganderättsinstrument som utförs av en medlemsstat till en förvärvare som är något av följande:
  - a) ett ombud för medlemsstaten, eller
  - b) ett av medlemsstaten helägt bolag.

2. Centrala motparter som är föremål för verktyget för tillfälligt offentligt ägande ska förvaltas på affärsmässiga och professionella grunder och, med hänsyn till möjligheten att återvinna resolutionskostnaderna, säljas till en privat köpare så snart de affärsmässiga och finansiella omständigheterna medger det. Vid fastställandet av tidpunkt för försäljningen av den centrala motparten ska hänsyn tas till den ekonomiska situationen och relevanta marknadsvillkor.

KAPITEL IV

Resolutionsbefogenheter

Artikel 48

Allmänna befogenheter

1. Resolutionsmyndigheten ska ha alla de befogenheter som är nödvändiga för att resolutionsverktygen ska fungera ändamålsenligt, inbegripet samtliga följande befogenheter:
  - a) Befogenhet att kräva av vilken person som helst att lämna den information som krävs för att resolutionsmyndigheten ska kunna besluta om och förbereda en resolutionsåtgärd, inbegripet uppdateringar och kompletteringar av information som lämnats i resolutionsplanen eller som begärts genom inspektioner på plats.
  - b) Befogenhet att ta kontroll över en central motpart i resolution och utöva alla de rättigheter och befogenheter som tilldelats innehavare av äganderättsinstrument och den centrala motpartens styrelse, inbegripet rättigheter och befogenheter inom ramen för den centrala motpartens verksamhetsregler.
  - c) Befogenhet att överföra äganderättsinstrument som utfärdats av en central motpart i resolution.
  - d) Befogenhet att överföra den centrala motpartens rättigheter, tillgångar, skyldigheter eller åtaganden till en annan enhet, med enhetens samtycke.
  - e) Befogenhet att sänka, och även att sänka till noll, kapitalbeloppet eller det utestående belopp som ska betalas för skuldinstrument eller andra åtaganden utan säkerhet i en central motpart i resolution.
  - f) Befogenhet att konvertera skuldinstrument eller andra åtaganden utan säkerhet i en central motpart i resolution till äganderättsinstrument för denna centrala motpart eller ett broinstitut till vilken tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden vad gäller den centrala motparten i resolution har överförts.

- g) Befogenhet att dra in skuldinstrument som utfärdats av en central motpart i resolution.
- h) Befogenhet att sänka, och även att sänka till noll, det nominella värdet av äganderättsinstrument i en central motpart i resolution, och att dra in sådana äganderättsinstrument.
- i) Befogenhet att kräva att en central motpart i resolution utfärdar nya äganderättsinstrument, inbegripet preferensaktier och villkorade konvertibla instrument.
- j) Befogenhet att när det gäller den centrala motpartens skuldinstrument och andra åtaganden, ändra eller anpassa deras löptid, ändra den ränta som ska betalas eller ändra det datum då räntan förfaller till betalning, bland annat genom att tillfälligt skjuta upp betalningen.
- k) Befogenhet att slutavräkna och avsluta finansiella kontrakt.
- l) Befogenhet att avsätta eller ersätta styrelsen och den verkställande ledningen i en central motpart i resolution.
- m) Befogenhet att kräva att den behöriga myndigheten i god tid bedömer köparen av ett kvalificerat innehav, genom undantag från de tidsfrister som fastställs i artikel 31 i förordning (EU) nr 648/2012.
- n) Befogenhet att sänka, och även att sänka till noll, beloppet för tilläggssäkerheter på grund av en clearingmedlem i en central motpart i resolution.
- o) Befogenhet att överföra öppna positioner och alla relaterade tillgångar, inklusive relevanta avtal om finansiell äganderättöverföring och avtal om finansiell säkerhet, kvittnings- och nettningsarrangemang, från kontot för en clearingmedlem på obestånd till en clearingmedlem som inte är på obestånd på ett sätt som är förenligt med artikel 48 i förordning (EU) nr 648/2012.
- p) Befogenhet att verkställa alla befintliga och utestående avtalsenliga skyldigheter för clearingmedlemmarna i den centrala motparten i resolution eller, när så krävs för att uppnå resolutionsmålen, avstå från att verkställa sådana avtalsenliga skyldigheter eller på annat sätt avvika från den centrala motpartens verksamhetsregler.
- q) Befogenhet att verkställa alla befintliga och utestående skyldigheter för moderföretaget till den centrala motparten i resolution, inklusive att förse den centrala motparten med finansiellt stöd i form av garantier eller krediter.
- r) Befogenhet att kräva att clearingmedlemmar tillhandahåller ytterligare kontantbidrag inom den gräns som avses i artikel 31.

Resolutionsmyndigheterna får utöva de befogenheter som avses i första stycket var för sig eller i kombination.

2. Om inte annat föreskrivs i denna förordning och unionens regler om statligt stöd ska resolutionsmyndigheten inte omfattas av något av följande krav när den utövar de befogenheter som avses i punkt 1:

- a) Krav om godkännande eller medgivande från någon offentlig eller privat person.
- b) Kraven avseende överföring av finansiella instrument, rättigheter, skyldigheter, tillgångar eller åtaganden vad gäller en central motpart i resolution eller ett broinstitut.
- c) Krav om att underrätta varje offentligrättslig eller privaträttslig juridisk person.
- d) Krav om att offentliggöra alla underrättelser eller prospekt.
- e) Krav om att lämna in eller registrera alla handlingar hos någon annan myndighet.

Artikel 49

Kompletterande befogenheter

1. När de befogenheter som avses i artikel 48.1 utövas får resolutionsmyndigheten också utöva följande kompletterande befogenheter:
  - a) Med förbehåll för artikel 65, befogenhet att förordna att en överföring ska få verkan utan att det uppstår några skyldigheter eller ansvarsförbindelser som påverkar de överförda finansiella instrumenten, rättigheterna, tillgångarna eller åtagandena.
  - b) Befogenhet att upphäva rätten att förvärva ytterligare äganderättsinstrument.
  - c) Befogenhet att kräva att den relevanta myndigheten avbryter eller skjuter upp godkännandet för upptagande till handel på en reglerad marknad eller upptagandet till officiell notering av finansiella instrument som utfärdats av den centrala motparten enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/34/EG²⁴.
  - d) Befogenhet att föreskriva att köparen eller ett broinstitut, i enlighet med artikel 40 respektive artikel 42, behandlas som om de var den centrala motparten i resolution med tanke på alla rättigheter eller skyldigheter som den centrala motparten i resolution har, eller åtgärder som den har vidtagit, inbegripet alla rättigheter eller skyldigheter beträffande deltagande i en marknadsinfrastruktur.
  - e) Befogenhet att begära att den centrala motparten i resolution eller köparen eller ett broinstitut, när så är lämpligt, informerar och bistår den andra parten.
  - f) Befogenhet att föreskriva att den clearingmedlem som är mottagare av positioner som den tilldelats genom befogenheterna i artikel 48.1 o och p tar på sig alla rättigheter eller skyldigheter som rör deltagande i en central motpart när det gäller dessa positioner.
  - g) Befogenhet att upphäva eller ändra villkoren i ett kontrakt som den centrala motparten i resolution är part i, eller ersätta köparen eller broinstitutet, i stället för den centrala motparten i resolution, som en part.
  - h) Befogenhet att ändra eller anpassa verksamhetsreglerna för den centrala motparten i resolution, inbegripet när det gäller villkoren för dess tillgång till clearing för dess clearingmedlemmar och andra deltagare.

---

²⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/34/EG av den 28 maj 2001 om upptagande av värdepapper till officiell notering och om uppgifter som ska offentliggöras beträffande sådana värdepapper (EGT L 184, 6.7.2001, s. 1).

- i) Befogenhet att överlåta en clearingmedlems medlemskap från den centrala motparten i resolution till en köpare av den centrala motparten eller ett broinstitut.

Eventuell rätt till ersättning som föreskrivs i denna förordning ska inte betraktas som en skyldighet eller ansvarsförbindelse i enlighet med första stycket a.

2. Resolutionsmyndigheten får föreskriva kontinuitetsarrangemang som krävs för att säkerställa att resolutionsåtgärden är ändamålsenlig och att den verksamhet som överlåts kan bedrivas av köparen eller broinstitutet. Dessa kontinuitetsarrangemang får inbegripa
  - a) att kontrakt som ingåtts av den centrala motparten i resolution fortsätter att vara gällande, så att köparen eller broinstitutet påtar sig de rättigheter och skyldigheter som den centrala motparten i resolution har i fråga om finansiella instrument, rättigheter, skyldigheter, tillgångar eller åtaganden som har överförts, och ersätter den centrala motparten i resolution, uttryckligen eller underförstått, i alla relevanta kontraktshandlingar.
  - b) att den centrala motparten i resolution ersätts av köparen eller broinstitutet i alla rättsliga förfaranden som avser alla finansiella instrument, rättigheter, skyldigheter, tillgångar eller åtaganden som har överförts.
3. De befogenheter som anges i punkterna 1 d och 2 b ska inte påverka följande:
  - a) Rätten för en anställd i den centrala motparten i resolution att säga upp ett anställningsavtal.
  - b) Rätten för en avtalspart att med förbehåll för artiklarna 55, 56 och 57 utöva de rättigheter som följer av avtalet, däribland rätten att säga upp avtalet, om denna rätt framgår av avtalsvillkoren till följd av en handling eller underlåtenhet som begåtts av den centrala motparten före överföringen, eller av köparen eller broinstitutet efter överföringen.

Artikel 50

Särskild förvaltning

1. Resolutionsmyndigheten får utse en eller flera särskilda förvaltare som ersätter styrelsen i en central motpart i resolution. Den särskilda förvaltaren ska ha tillräckligt gott anseende och adekvat sakkunskap om finansiella tjänster, riskhantering och clearingtjänster i enlighet med artikel 27.2 andra stycket i förordning (EU) nr 648/2012.

2. Den särskilda förvaltaren ska ha samtliga befogenheter som den centrala motpartens aktieägare och ledningsorgan har. Den särskilda förvaltaren får dock endast utöva sådana befogenheter under resolutionsmyndighetens kontroll. Resolutionsmyndigheten får begränsa den särskilda förvaltarens åtgärder eller kräva förhandsgodkännande för vissa handlingar.

Resolutionsmyndigheten ska offentliggöra den tillsättning som avses i punkt 1 och de villkor som gäller för denna.

3. Den särskilda förvaltaren ska tillsättas för högst ett år. Resolutionsmyndigheten får förlänga den perioden om detta är nödvändigt för att uppnå resolutionsmålen.
4. Den särskilda förvaltaren ska vidta alla de åtgärder som krävs för att främja resolutionsmålen och genomföra de resolutionsåtgärder som resolutionsmyndigheten har vidtagit. I händelse av inkonsekvens eller konflikt ska denna lagstadgade skyldighet vara överordnad alla andra ledningsuppgifter i enlighet med den centrala motpartens stadgar eller nationell lagstiftning.
5. Den särskilda förvaltaren ska regelbundet upprätta rapporter åt den tillsättande resolutionsmyndigheten med intervaller som fastställs av resolutionsmyndigheten i början och i slutet av uppdraget. Dessa rapporter ska i detalj beskriva den centrala motpartens finansiella situation och ange orsakerna till att åtgärderna vidtas.
6. Resolutionsmyndigheten kan när som helst avsätta den särskilda förvaltaren. Myndigheten ska under alla omständigheter avsätta den särskilda förvaltaren i följande fall:
  - a) Om den särskilda förvaltaren inte fullgör sina skyldigheter i enlighet med de villkor som fastställts av resolutionsmyndigheten.
  - b) Om resolutionsmålen skulle uppnås bättre genom att den särskilda förvaltaren avsattes eller ersattes.
  - c) Om villkoren för tillsättandet inte längre är uppfyllda.

Artikel 51

Befogenhet att kräva att tjänster och faciliteter tillhandahålls

1. Resolutionsmyndigheten får kräva att en central motpart i resolution, eller en enhet som tillhör samma koncern som den centrala motparten eller clearingmedlemmar, tillhandahåller alla tjänster eller faciliteter som är nödvändiga för att en köpare eller ett broinstitut ändamålsenligt ska kunna bedriva den verksamhet som överlåtits till den.

Första stycket ska tillämpas oavsett om en enhet som ingår i samma koncern som den centrala motparten eller någon av clearingmedlemmarna har inlett normala insolvensförfaranden eller själv är försatt i resolution.

2. Resolutionsmyndigheten får verkställa skyldigheter som i enlighet med punkt 1 ålagts av resolutionsmyndigheter i andra medlemsstater om dessa befogenheter utövas med avseende på enheter som tillhör samma koncern som den centrala motparten i resolution, eller med avseende på den centrala motpartens clearingmedlemmar.
3. De tjänster och faciliteter som avses i punkt 1 ska inte innefatta någon form av finansiellt stöd.
4. De tjänster och faciliteter som tillhandahålls enligt punkt 1 ska tillhandahållas
  - a) på samma affärsmässiga villkor som när de tillhandahölls för den centrala motparten omedelbart innan resolutionsåtgärden vidtogs, om det finns en överenskommelse om detta.
  - b) på rimliga affärsmässiga villkor om det inte finns någon överenskommelse om detta eller om överenskommelsen har upphört att gälla.

Artikel 52

Befogenhet att verkställa resolutionsåtgärder eller krisförebyggande åtgärder som vidtas av andra medlemsstater

1. Om äganderättsinstrument, tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden vad gäller en central motpart i resolution är belägna i eller regleras av lagstiftningen i en annan medlemsstat än resolutionsmyndighetens medlemsstat, ska all överlåtelse av eller resolutionsåtgärd avseende sådana instrument, tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden gälla i enlighet med lagstiftningen i denna andra medlemsstat.
2. Resolutionsmyndigheten i en medlemsstat ska förses med all nödvändig hjälp från myndigheterna i övriga berörda medlemsstater för att säkerställa att eventuella

äganderättsinstrument, tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden har överförs till köparen eller broinstitutet, eller att någon annan resolutionsåtgärd verkställs i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning.

3. Aktieägare, borgenärer och tredje parter som berörs av överföringen av äganderättsinstrument, tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden som avses i punkt 1 ska inte ha rätt att förhindra, bestrida eller bortse från denna överföring inom ramen för lagstiftningen i den medlemsstat där tillgångarna är belägna, eller som reglerar överföringen av äganderättsinstrumenten, tillgångarna, rättigheterna, skyldigheterna eller åtagandena.
4. Om resolutionsmyndigheten i en medlemsstat använder de resolutionsverktyg som avses i artiklarna 28–32, och de kontrakt, åtaganden eller äganderättsinstrument eller skuldinstrument som innehas av den centrala motparten i resolution inbegriper instrument, kontrakt eller åtaganden som regleras av lagstiftningen i en annan medlemsstat, eller åtaganden gentemot borgenärer och kontrakt avseende clearingmedlemmar och, i förekommande fall, deras kunder i den andra medlemsstaten, ska de behöriga myndigheterna i den andra medlemsstaten säkerställa att eventuella åtgärder som följer av dessa resolutionsverktyg får verkan.

Vid tillämpningen av första stycket ska aktieägare, borgenärer och clearingmedlemmar samt, i förekommande fall, deras kunder som berörs av dessa resolutionsverktyg ha rätt att bestrida minskningen av kapitalbeloppet eller det utestående beloppet av instrumentet, åtagandet, dess konvertering eller omstrukturering, allt efter omständigheterna, endast enligt lagstiftningen i resolutionsmyndighetens medlemsstat.

5. Följande rättigheter och skyddsåtgärder ska fastställas i enlighet med lagstiftningen i resolutionsmyndighetens medlemsstat:
  - a) Rätten för aktieägare, borgenärer och tredje parter att, i enlighet med artikel 72, överklaga en överföring av äganderättsinstrument, tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden som avses i punkt 1 i denna artikel.
  - b) Rätten för berörda borgenärer att i enlighet med artikel 72 överklaga minskningen av kapitalbeloppet eller det utestående beloppet, konverteringen eller omstruktureringen av ett instrument, åtagande eller kontrakt som omfattas av punkt 4 i denna artikel.
  - c) Skyddsåtgärder för delvis överföring som avses i kapitel V avseende tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden som avses i punkt 1 i denna artikel.

Artikel 53

Befogenheter vad gäller tillgångar, kontrakt, rättigheter, åtaganden, skyldigheter och äganderättsinstrument för personer som befinner sig i eller omfattas av lagstiftningen i tredjeländer

1. Om en resolutionsåtgärd avser tillgångar eller kontrakt med personer i ett tredjeland eller äganderättsinstrument, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden som regleras av lagstiftningen i ett tredjeland får resolutionsmyndigheten begära att
  - a) den centrala motparten i resolution och mottagaren av dessa tillgångar, kontrakt, äganderättsinstrument, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden vidtar alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att åtgärden blir ändamålsenlig,
  - b) den centrala motparten i resolution innehar äganderättsinstrumenten, tillgångarna eller rättigheterna eller fullgör åtagandena eller skyldigheterna för den mottagande enhetens räkning till dess att åtgärden blir ändamålsenlig,
  - c) rimliga, regelrätta kostnader som den mottagande enheten ådrar sig för att utföra någon av de åtgärder som krävs enligt leden a och b i denna punkt återbetalas på något av de sätt som avses i artikel 27.9.
2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska resolutionsmyndigheten begära att den centrala motparten säkerställer införandet av en bestämmelse i sina kontrakt och andra överenskommelser med clearingmedlemmar och innehavare av äganderättsinstrument och skuldinstrument som befinner sig i eller omfattas av lagstiftningen i tredjeländer genom vilka de åtar sig att vara bundna av eventuella åtgärder med avseende på deras tillgångar, kontrakt, rättigheter, skyldigheter och åtaganden som vidtagits av resolutionsmyndigheten, inbegripet tillämpningen av artiklarna 28, 32, 55, 56 och 57.

Resolutionsmyndigheten kan begära att den centrala motparten säkerställer införandet av en sådan bestämmelse i sina kontrakt och andra överenskommelser med innehavare av andra skulder som befinner sig i eller omfattas av lagstiftningen i tredjeländer. Resolutionsmyndigheten får kräva att den centrala motparten lämnar ett motiverat rättsligt utlåtande från en oberoende juridisk expert som bekräftar sådana bestämmelsers rättsliga verkställbarhet och verkan.

3. Om den resolutionsåtgärd som avses i punkt 1 inte får verkan ska den åtgärden vara ogiltig avseende de äganderättsinstrument, tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller de åtaganden som berörs.

Artikel 54

Uteslutande av vissa kontraktsvillkor vid tidigt ingripande och resolution

1. En krisförebyggande åtgärd eller resolutionsåtgärd som vidtas i enlighet med denna förordning eller eventuella inträffade händelser med direkt koppling till tillämpningen av en sådan åtgärd ska inte anses utgöra en utlösande händelse eller ett insolvensförfarande eller en obeståndshändelse i den mening som avses i direktiv 2002/47/EG, direktiv 98/26/EG eller förordning (EU) nr 575/2013, förutsatt att de väsentliga skyldigheterna enligt kontraktet, däribland betalnings- och leveransskyldigheter även fortsättningsvis fullgörs och att säkerheter tillhandahålls.

Vid tillämpningen av första stycket ska tredjeländers resolutionsförfaranden erkännas i enlighet med artikel 75 eller, om en resolutionsmyndighet beslutar det, betraktas som en resolutionsåtgärd som vidtagits i enlighet med denna förordning.

2. En krisförebyggande åtgärd eller en resolutionsåtgärd som avses i punkt 1 ska inte användas till att
  - a) utöva eventuella uppsägnings-, uppskjutande-, ändrings-, nettnings- eller kvittningsrättigheter också när det gäller kontrakt som ingåtts av en enhet i en koncern som den centrala motparten tillhör som omfattar korsvisa obeståndsklausuler eller skyldigheter som garanteras eller på annat sätt stöds av någon enhet i en koncern,
  - b) komma i besittning av, utöva kontroll över eller göra gällande säkerhetsrätter avseende egendom som tillhör den berörda centrala motparten eller en någon berörd koncernenhet när det gäller kontrakt som inbegriper korsvisa obeståndsklausuler,
  - c) påverka någon avtalsenlig rättighet som den berörda centrala motparten eller en enhet i koncernen har när det gäller kontrakt som inbegriper korsvisa obeståndsklausuler.

Artikel 55

Befogenhet att skjuta upp vissa skyldigheter

1. Resolutionsmyndigheten får skjuta upp en betalnings- eller leveransskyldighet för båda motparterna i kontrakt som ingåtts av en central motpart i resolution från och med offentliggörandet av en underrättelse om uppskjutande i enlighet med artikel 70 fram till slutet av den arbetsdag som följer efter det offentliggörandet.

I första stycket avses med slutet av arbetsdagen midnatt i resolutionsmyndighetens medlemsstat.

2. Om en betalnings- eller leveransskyldighet skulle ha fullgjorts under perioden för uppskjutandet ska betalnings- eller leveransskyldigheten fullgöras omedelbart efter utgången av perioden för uppskjutandet.
3. Resolutionsmyndigheten ska inte utöva den befogenhet som avses i punkt 1 för betalnings- och leveranskrav gentemot system eller operatörer av system som har betecknats i enlighet med direktiv 98/26/EG, andra *centrala motparter* och centralbanker.

Artikel 56

Befogenhet att begränsa möjligheten att göra säkerhetsrätt gällande

1. Resolutionsmyndigheten får förhindra borgenärer med säkerhetsrätt i en central motpart i resolution att göra säkerhetsrätter gällande avseende eventuella tillgångar i den centrala motparten i resolution från och med offentliggörandet av en underrättelse om uppskjutande i enlighet med artikel 70 fram till slutet av den arbetsdag som följer efter det offentliggörandet.

I första stycket avses med slutet av arbetsdagen midnatt i resolutionsmyndighetens medlemsstat.

2. Resolutionsmyndigheten ska inte utöva den befogenhet som avses i punkt 1 när det gäller eventuella säkerhetsrätter för system eller operatörer av system som har betecknats i enlighet med direktiv 98/26/EG, andra centrala motparter och centralbanker i tillgångar som den centrala motparten i resolution har pantsatt eller tillhandahållit genom marginalsäkerhet eller full säkerhet.

Artikel 57

Befogenhet att tillfälligt skjuta upp uppsägningsrätt

1. Resolutionsmyndigheten får skjuta upp uppsägningsrätten för en avtalspart med en central motpart i resolution från och med offentliggörandet av en underrättelse om uppsägningen i enlighet med artikel 70 fram till slutet av den arbetsdag som följer efter det offentliggörandet, förutsatt att betalnings- och leveransskyldigheterna och tillhandahållandet av säkerhet fortsätter att bedrivas.

I första stycket avses med slutet av arbetsdagen midnatt i resolutionsmyndighetens medlemsstat.

2. Resolutionsmyndigheten ska inte utöva den befogenhet som avses i punkt 1 när det gäller system eller operatörer av system som har betecknats i enlighet med direktiv 98/26/EG, andra centrala motparter och centralbanker.
3. En avtalspart får enligt det kontraktet utöva en uppsägningsrättighet före utgången av den tidsperiod som avses i punkt 1 om den avtalsparten underrättas av resolutionsmyndigheten om att de rättigheter och skyldigheter som omfattas av kontraktet inte ska
  - a) överföras till en annan enhet, eller
  - b) vara föremål för nedskrivning, konvertering eller användning av ett resolutionsverktyg för att fördela förluster eller positioner.
4. Om den underrättelse som avses i punkt 3 inte har lämnats får uppsägningsrättigheterna utövas efter utgången av perioden för uppskjutandet, om inte annat följer av artikel 54, enligt följande:
  - a) Om de rättigheter och skyldigheter som omfattas av kontraktet har överförts till en annan enhet får en motpart endast utöva uppsägningsrättigheter i enlighet med villkoren i det kontraktet vid en fortlöpande eller efterföljande utlösande händelse från den mottagande enhetens sida.
  - b) Om de rättigheter och skyldigheter som omfattas av kontraktet ligger kvar hos den centrala motparten får en motpart utöva uppsägningsrättigheter i enlighet med de villkor för uppsägning som anges i kontraktet mellan den centrala motparten och den relevanta motparten endast om en utlösande händelse inträffar eller fortlöper efter det att en period för uppskjutande enligt punkt 1 har löpt ut.

Artikel 58

Befogenhet att utöva kontroll över den centrala motparten

1. Resolutionsmyndigheten får utöva kontroll över den centrala motparten i resolution för att
  - a) förvalta den centrala motpartens verksamheter och tjänster, utöva dess aktieägares och styrelsens befogenheter,
  - aa) samråda med riskkommittén,
  - b) förvalta och förfoga över tillgångar och egendom som tillhör den centrala motparten i resolution.

Den kontroll som avses i första stycket får utövas direkt av resolutionsmyndigheten eller indirekt av en särskild förvaltare som utsetts av resolutionsmyndigheten i enlighet med artikel 50.1.

2. Om resolutionsmyndigheten utövar kontroll över den centrala motparten ska resolutionsmyndigheten inte anses vara en verklig företrädare eller den person som faktiskt styr företaget enligt nationell lagstiftning.

Artikel 59

Resolutionsmyndigheternas utövande av befogenheter

Om inte annat följer av artikel 72 ska resolutionsmyndigheterna vidta resolutionsåtgärder genom verkställighetsföreskrifter i enlighet med nationella administrativa befogenheter och förfaranden.

KAPITEL V

Skyddsåtgärder

Artikel 60

Principen om ”inte sämre villkor för borgenär”

Om resolutionsmyndigheten använder ett eller flera resolutionsverktyg ska den säkerställa att aktieägare, clearingmedlemmar och andra borgenärer inte åsamkas större förluster än vad de skulle ha åsamkats om resolutionsmyndigheten inte hade vidtagit resolutionsåtgärder avseende den centrala motparten vid den tidpunkt då resolutionsmyndigheten bedömde att villkoren för resolution i enlighet med artikel 22.1 var uppfyllda och den centrala motparten i stället hade avvecklats under normala insolvensförfaranden, efter det att tillämpliga kontraktsskyldigheter eller andra arrangemang i dess verksamhetsregler har tillämpats fullt ut.

Artikel 61

Värdering av tillämpningen av principen om ”inte sämre villkor för borgenär”

1. För bedömning av överensstämmelsen med principen om ”inte sämre villkor för borgenär” i enlighet med artikel 60 ska resolutionsmyndigheten säkerställa att en värdering utförs av en oberoende person så snart som möjligt efter det att resolutionsåtgärden eller resolutionsåtgärderna har verkställts.
2. Den värdering som avses i punkt 1 ska omfatta följande:
  - a) Den behandling som aktieägare, clearingmedlemmar och andra borgenärer skulle ha fått om resolutionsmyndigheten inte hade vidtagit resolutionsåtgärder avseende den centrala motparten vid den tidpunkt då resolutionsmyndigheten bedömde att villkoren för resolution i enlighet med artikel 22.1 var uppfyllda och den centrala motparten hade avvecklats under normala insolvensförfaranden, efter det att tillämpliga kontraktsskyldigheter eller andra arrangemang i dess verksamhetsregler hade tillämpats fullt ut.
  - b) Den faktiska behandling som aktieägare, clearingmedlemmar och andra borgenärer har fått vid resolutionen av den centrala motparten.
  - c) Uppgift om huruvida det finns någon skillnad mellan den behandling som avses i led a och den behandling som avses i led b.
3. Vid beräkningen av de behandlingar som avses i punkt 2 a ska den värdering som avses i punkt 1
  - a) bortse från eventuellt extraordinärt offentligt finansiellt stöd till den centrala motparten i resolution eller akut likviditetsstöd från centralbanker eller likviditetsstöd från centralbanker med icke standardmässiga villkor för säkerheter, löptider och räntesatser,
  - b) grundas på de förluster som clearingmedlemmarna och andra borgenärer realistiskt sett skulle ha åsamkats om den centrala motparten hade avvecklats under normala insolvensförfaranden, efter det att tillämpliga kontraktsskyldigheter eller andra arrangemang i dess verksamhetsregler hade tillämpats fullt ut,
  - c) ta hänsyn till en kommersiellt rimlig uppskattning av de direkta återanskaffningskostnader, inklusive eventuella ytterligare marginalsäkerhetskrav, som clearingmedlemmarna haft för att under en lämplig period återöppna sina jämförbara nettopositioner på marknaden genom att beakta de faktiska marknadsförhållandena, inbegripet marknads djup och förmåga att inom den perioden genomföra handeln med den relevanta volymen av sådana nettopositioner,
  - d) grundas på den centrala motpartens metod för prissättning såvida inte en sådan metod för fastställande av priser inte återspeglar de faktiska marknadsvillkoren.

Längden på den period som avses i första stycket c ska återspegla konsekvenserna av den tillämpliga insolvenslagstiftningen och egenskaperna hos de relevanta nettopositionerna.

4. Den värdering som avses i punkt 1 ska skilja sig från den värdering som genomförs i enlighet med artikel 24.3.
5. Esma ska, med beaktande av tekniska standarder för tillsyn som utarbetats i enlighet med artikel 49.5 och artikel 74.4 i direktiv 2014/59/EU, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar metoden för den värdering som avses i punkt 1, inbegripet beräkningen av de förluster efter likvidation som följer av de kostnader som avses i punkt 3 första stycket c om den centrala motparten hade avvecklats under normala insolvensförfaranden, efter det att tillämpliga kontraktsskyldigheter eller andra arrangemang i dess verksamhetsregler har tillämpats fullt ut.

Esma ska lämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [Publikationsbyrå: för in datumet 12 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 62

Skyddsåtgärder för aktieägare, clearingmedlemmar och andra borgenärer

Om någon aktieägare, clearingmedlem eller annan borgenär, i enlighet med den värdering som avses i artikel 61, har åsamkats större förluster än de skulle ha åsamkats om resolutionsmyndigheten inte hade vidtagit resolutionsåtgärder avseende den centrala motparten och den centrala motparten hade avvecklats under normala insolvensförfaranden, efter det att tillämpliga kontraktsskyldigheter eller andra arrangemang i dess verksamhetsregler hade tillämpats fullt ut, ska den aktieägaren, clearingmedlemmen eller borgenären vara berättigad till utbetalning av mellanskillnaden.

Artikel 62a

Skyddsåtgärder för kunder och indirekta kunder

1. Kontraktsarrangemang som gör det möjligt för clearingmedlemmar att överföra de negativa konsekvenserna av resolutionsverktygen till sina kunder ska även omfatta, på en likvärdig och proportionell grund, kundernas rätt till eventuell ersättning eller kompensation som clearingmedlemmar erhåller i enlighet med artiklarna 20a och 27.5 eller eventuella likvida tillgångar av en sådan ersättning eller kompensation eller eventuella intäkter som de erhåller till följd av en fordran som gjorts i enlighet med artikel 62, i den mån dessa gäller kundpositioner. Dessa bestämmelser ska även gälla kontraktsarrangemang mellan kunder och indirekta kunder som erbjuder sina kunder indirekta clearingtjänster.

2. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att på ett öppet sätt, i den utsträckning sekretessen för kontraktsarrangemang tillåter, ange på vilka villkor en överföring av ersättning, likvida tillgångar av en sådan ersättning eller eventuella intäkter som avses i punkt 1 är nödvändig, samt på vilka villkor det kan anses vara proportionerligt.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [Publikationsbyrå: för in datumet 12 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 62b

Återvinning av betalningar

Resolutionsmyndigheten ska i största möjliga utsträckning återkräva alla rimliga kostnader som uppkommit i samband med en betalning som avses i artikel 62 på ett eller flera av följande sätt:

- a) Som prioriterad borgenär från den centrala motparten i resolution.
- b) Från eventuell ersättning som betalats av köparen om verktyget för försäljning av verksamhet har använts.
- c) Som prioriterad borgenär från eventuella intäkter som uppkommer till följd av att verksamheten i broinstitutet avslutas.

Artikel 63

Skyddsåtgärder för motparter vid delvis överföring

Det skydd som anges i artiklarna 64, 65 och 66 ska tillämpas i följande fall:

- a) Om resolutionsmyndigheten överför vissa men inte alla delar av tillgångarna, rättigheterna, skyldigheterna eller åtagandena i en central motpart i resolution till en annan enhet eller, vid tillämpningen av ett resolutionsverktyg, från ett broinstitut till en köpare.
- b) Om en resolutionsmyndighet utövar de befogenheter som avses i artikel 49.1 g.

Artikel 64

Skydd av avtal om finansiell säkerhet, kvittning och nettning

Resolutionsmyndigheten ska säkerställa att användningen av ett annat resolutionsverktyg än det verktyg för fördelning av positioner som avses i artikel 29 inte leder till en överföring av vissa, men inte alla, rättigheter och åtaganden som omfattas av ett avtal om finansiell äganderättsöverföring, ett kvittningsavtal eller ett nettningsavtal mellan en central motpart i resolution och andra parter i avtalet eller till att rättigheterna och åtagandena enligt dessa avtal ändras eller avslutas genom användningen av kompletterande befogenheter.

De avtal som avses i första stycket ska inkludera alla avtal enligt vilka parterna har rätt att kvitta eller netta dessa rättigheter och åtaganden.

Artikel 65

Skydd av avtal om säkerheter

Resolutionsmyndigheten ska säkerställa att användningen av ett resolutionsverktyg inte leder till något av följande med avseende på avtal om säkerhet mellan en central motpart i resolution och andra parter i dessa avtal.

- a) Överföring av tillgångar som utgör säkerhet för åtagandet om inte det åtagandet och tillgången till säkerheten också överförs.
- b) Överföring av en skuld med säkerhet, såvida inte tillgången till säkerheten också överförs.
- c) Överföring av tillgången till säkerheten, såvida inte åtagandet med säkerhet också överförs.
- d) Ändring eller upphävande av avtalet om säkerheter genom tillämpning av kompletterande befogenheter, om denna ändring eller detta upphävande leder till att åtagandet inte längre har en säkerhet.

Artikel 66

Skydd av avtal om strukturerad finansiering och säkerställda obligationer

Resolutionsmyndigheten ska säkerställa att användningen av ett resolutionsverktyg inte leder till något av följande med avseende på avtal om strukturerad finansiering och säkerställda obligationer:

- a) Överföring av vissa, men inte alla, tillgångar, rättigheter och åtaganden som utgör eller ingår i ett avtal om strukturerad finansiering i vilket den centrala motparten i resolution är en part.
- b) Upphävande eller ändring genom användning av kompletterande befogenheter avseende tillgångar, rättigheter och åtaganden som utgör eller ingår i ett avtal om strukturerad finansiering i vilket den centrala motparten i resolution är en part.

Vid tillämpning av första stycket ska avtal om strukturerad finansiering inbegripa värdepapperiseringar och instrument som används för att säkra tillgångar som ingår som en integrerad del av poolen för säkring och som enligt nationell lagstiftning är säkrade på ett liknande sätt som säkerställda obligationer, som innebär att en avtalspart eller en förvaltare, en agent eller ett ombud ställer och innehar en säkerhet.

Artikel 67

Delvis överföring: skydd av handels-, clearing- och avvecklingssystem

1. Resolutionsmyndigheten ska säkerställa att användningen av ett resolutionsverktyg inte påverkar användningen av system eller regler i system som omfattas av direktiv 98/26/EG när resolutionsmyndigheten
  - a) överför vissa, men inte alla, tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden i en central motpart i resolution till en annan enhet,
  - b) annullerar eller ändrar villkoren i ett kontrakt som den centrala motparten i resolution är part i eller ersätter en köpare eller ett broinstitut som avtalspart.
2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska resolutionsmyndigheten säkerställa att användningen av ett resolutionsverktyg inte leder till något av följande:

- a) Återkallande av ett överföringsuppdrag i enlighet med artikel 5 i direktiv 98/26/EG.
- b) Inverkan på verkställbarheten av överföringsuppdrag och nettning i enlighet med artiklarna 3 och 5 i direktiv 98/26/EG.
- c) Inverkan på användningen av medel, värdepapper eller kreditfaciliteter i enlighet med artikel 4 i direktiv 98/26/EG.
- d) Inverkan på skyddet av en säkerhet i enlighet med artikel 9 i direktiv 98/26/EG.

KAPITEL VI Förfaranderegler

Artikel 68

Krav på underrättelse

1. Den centrala motparten ska underrätta den behöriga myndigheten om den anser att den fallerar eller sannolikt kommer att falla i enlighet med artikel 22.2.
2. Den behöriga myndigheten ska informera resolutionsmyndigheten om alla underrättelser som den har mottagit i enlighet med punkt 1 och om alla återhämtningsåtgärder eller andra åtgärder som den behöriga myndigheten, i enlighet med avdelning IV, kräver att den centrala motparten vidtar.

Den behöriga myndigheten ska informera resolutionsmyndigheten om varje krissituation som avses i artikel 24 i förordning (EU) nr 648/2012 avseende en central motpart och om alla underrättelser som har mottagits i enlighet med artikel 48 i den förordningen.

3. Om en behörig myndighet eller resolutionsmyndighet bedömer att de villkor som avses i artikel 22.1 a och b eller artikel 22.3 är uppfyllda för en central motpart ska myndigheten utan onödigt dröjsmål överlämna den bedömningen till följande organ:
  - a) Den centrala motpartens behöriga myndighet eller resolutionsmyndighet.
  - b) Den behöriga myndigheten för den centrala motpartens moderföretag.
  - c) Centralbanken.
  - d) Det behöriga ministeriet.
  - e) Europeiska systemrisknämnden och den utsedda nationella makrotillsynsmyndigheten.
  - f) Den centrala motpartens tillsynskollegium och resolutionskollegium.

Artikel 69

Resolutionsmyndighetens beslut

1. Efter en underrättelse från den behöriga myndigheten i enlighet med artikel 68.3 ska resolutionsmyndigheten bedöma huruvida någon resolutionsåtgärd är nödvändig.
2. Beslutet om huruvida resolutionsåtgärder ska vidtas eller inte i relation till en central motpart ska innehålla information om följande:
  - a) Resolutionsmyndighetens bedömning av om den centrala motparten uppfyller villkoren för resolution.
  - b) Eventuella åtgärder som resolutionsmyndigheten har för avsikt att vidta, inbegripet beslutet att ansöka om avveckling, tillsättandet av en förvaltare eller en annan åtgärd enligt gällande normala insolvensförfaranden eller nationell lagstiftning, om inte annat följer av artikel 27.1 e.

Artikel 70

Resolutionsmyndigheters formföreskrifter

1. Resolutionsmyndigheten ska underrätta resolutionskollegiet om de resolutionsåtgärder som den avser att vidta. Den underrättelsen ska också ange huruvida resolutionsåtgärderna avviker från resolutionsplanen.

Resolutionsmyndigheten ska så snart som möjligt efter att ha vidtagit en resolutionsåtgärd underrätta samtliga följande:

- a) Den centrala motparten i resolution.
- b) Resolutionskollegiet.
- c) Det utsedda nationella makrotillsynsorganet och Europeiska systemrisknämnden.
- d) Kommissionen, Europeiska centralbanken och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.
- e) Operatörerna av de system som omfattas av direktiv 98/26/EG i vilka den centrala motparten i resolution deltar.

2. Den underrättelse som avses i punkt 1 andra stycket ska inkludera en kopia av alla beslut eller instrument enligt vilka den relevanta åtgärden vidtas och ange datumet för när resolutionsåtgärden får verkan.

I underrättelsen till resolutionskollegiet enligt punkt 1 andra stycket ska eventuella avvikelser från resolutionsplanen motiveras.

3. En kopia av det beslut eller instrument som ligger till grund för en resolutionsåtgärd, eller en underrättelse som redogör för effekterna av en resolutionsåtgärd ska offentliggöras och, i tillämpliga fall, villkoren och perioden för uppskjutandet eller begränsningen enligt artiklarna 55, 56 och 57, på följande sätt:
  - a) Resolutionsmyndighetens webbplats.
  - b) Den behöriga myndighetens webbplats, om denna är en annan än resolutionsmyndighetens och på Europeiska värdepappers- och marknadsmyndighetens webbplats.
  - c) Webbplatsen för den centrala motparten i resolution.
  - d) Om äganderättsinstrument eller skuldinstrument som innehas av den centrala motparten i resolution tas upp till handel på en reglerad marknad, genom de medel som används för offentliggörande av obligatorisk information om den centrala motparten i resolution i enlighet med artikel 21.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG²⁵.
4. Om äganderättsinstrumenten eller skuldinstrumenten inte är upptagna till handel på en reglerad marknad ska resolutionsmyndigheten säkerställa att de dokument som bevisar det beslut som avses i punkt 3 skickas till innehavarna av äganderättsinstrumenten och borgenärer i den centrala motparten i resolution som är kända genom registren eller databaserna i den centrala motparten i resolution och som är tillgängliga för resolutionsmyndigheten.

Artikel 71

Konfidentialitet

1. Kravet på tystnadsplikt ska vara bindande för följande personer:

---

²⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38).

- a) Resolutionsmyndigheter.
  - b) Behöriga myndigheter, Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och Europeiska bankmyndigheten.
  - c) Behöriga ministerier.
  - d) Särskilda förvaltare eller tillfälliga förvaltare som har utsetts i enlighet med denna förordning.
  - e) Potentiella förvärvare som kontaktas av behöriga myndigheter eller som resolutionsmyndigheterna försöker värva, oavsett om kontakten eller värvningen syftat till att använda verktyget för försäljning av verksamhet, och oavsett om värvningen resulterade i ett förvärv.
  - f) Auktoriserade revisorer, revisorer, juridiska och professionella rådgivare, värderare och andra experter som direkt eller indirekt anlitas av resolutionsmyndigheterna, behöriga myndigheter, behöriga ministerier eller av de potentiella förvärvare som avses i led e.
  - g) Centralbanker och andra myndigheter som medverkar i resolutionsprocessen.
  - h) Ett broinstitut.
  - j) Den centrala motpartens verkställande ledning och styrelseledamöter samt anställda inom de organ eller enheter som avses i leden a–k före, under och efter deras tillsättning.
  - k) Övriga medlemmar i resolutionskollegiet som inte avses i leden a, b, c och g.
  - l) Övriga personer som tillhandahåller eller har tillhandahållit tjänster, direkt eller indirekt, permanent eller tillfälligt, till de personer som avses i leden a–k.
2. I syfte att säkerställa att de konfidentialitetskrav som fastställs i punkterna 1 och 3 följs ska de personer som avses i punkt 1 a, b, c, g, h och k säkerställa att det finns interna regler, inbegripet regler för att säkra konfidentialiteten för information som utbyts mellan personer som direkt medverkar i resolutionsprocessen.
  3. De personer som avses i punkt 1 ska förbjudas att röja konfidentiella uppgifter som erhålls i tjänsten eller från en behörig myndighet eller resolutionsmyndighet i samband med tjänsteutövning enligt denna förordning, till personer eller myndigheter, såvida det inte sker inom ramen för utövandet av deras uppgifter enligt denna förordning, i sammandrag eller sammanställning som omöjliggör identifikation av enskilda centrala motparter eller med uttryckligt samtycke på förhand från den myndighet eller centrala motpart som tillhandahöll uppgifterna.

Innan någon information utlämnas ska de personer som avses i punkt 1 bedöma de effekter som utlämningen av information skulle kunna få för allmänintresset när det gäller den finansiella, monetära eller ekonomiska politiken, fysiska och juridiska personers affärsintressen och ändamålet med inspektioner, utredningar och revisioner.

Förfarandet för att kontrollera effekterna av utlämning av information ska inbegripa en specifik bedömning av effekterna av ett röjande av innehållet och de närmare uppgifterna i återhämnings- och resolutionsplaner som avses i artiklarna 9 och 13 och resultatet av eventuella bedömningar som utförts i enlighet med artiklarna 10 och 16.

En person eller enhet som avses i punkt 1 ska, i enlighet med nationell lagstiftning, bli föremål för civilrättsliga förfaranden om denna artikel överträds.

4. Genom undantag från punkt 3 får de personer som avses i punkt 1 utbyta konfidentiella uppgifter med något av följande, förutsatt att mottagaren är föremål för konfidentialitetskrav för det utbytet:
  - a) Andra personer när det är nödvändigt i syfte att planera eller utföra en resolutionsåtgärd.
  - b) Parlamentariska undersökningskommittéer i den egna medlemsstaten, revisionsrätter i den egna medlemsstaten och andra enheter som är ansvariga för undersökningar i den egna medlemsstaten.
  - c) Nationella myndigheter som är ansvariga för att övervaka betalningssystem, myndigheter med ansvar för normala insolvensförfaranden, myndigheter som fått i uppgift att utöva tillsyn över andra enheter inom den finansiella sektorn, myndigheter med ansvar för tillsyn av finansiella marknader och försäkringsföretag samt inspektörer som företräder sådana organ, myndigheter med ansvar för att bevara det finansiella systemets stabilitet i medlemsstaterna genom användning av makrotillsynsregler, myndigheter med uppdrag att bevara stabiliteten i det finansiella systemet och personer med ansvar för i lag föreskriven revision.

5. Denna artikel ska inte förhindra
  - a) anställda vid och experter från de organ eller enheter som avses i punkt 1 a–g och k från att utbyta uppgifter med varandra inom varje organ eller enhet,
  - b) resolutionsmyndigheter och behöriga myndigheter, inklusive deras anställda och sakkunniga, från att utbyta information med varandra och med andra resolutionsmyndigheter i unionen, andra behöriga myndigheter i unionen, behöriga ministerier, centralbanker, myndigheter med ansvar för normala insolvensförfaranden, myndigheter med ansvar för att bevara det finansiella systemets stabilitet i medlemsstaterna genom användning av makrotillsynsregler, personer som har till uppgift att utföra i lag föreskriven revision av räkenskaper, Europeiska bankmyndigheten, Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten eller, om inte annat följer av artikel 78, myndigheter i tredjeland som utövar uppgifter som motsvarar resolutionsmyndigheternas uppgifter eller, i enlighet med strikta konfidentialitetskrav, med en potentiell förvärvare i syfte att planera eller utföra en resolutionsåtgärd.

6. Denna artikel påverkar inte tillämpningen av nationell lagstiftning om utlämning av information i samband med straffrättsliga eller civilrättsliga förfaranden.

KAPITEL VII

Rätten att överklaga och uteslutande av andra åtgärder

Artikel 72

Förhandsgodkännande som ges av en rättslig myndighet och rätten att överklaga

1. Ett beslut om att vidta en krisförebyggande åtgärd eller en resolutionsåtgärd kan bli föremål för förhandsgodkännande av en rättslig myndighet om detta föreskrivs i nationell rätt, om förfarandet för detta godkännande och domstolens behandling är skyndsamma.
2. Alla personer som berörs av ett beslut om att vidta en krisförebyggande åtgärd eller ett beslut om att utöva någon annan befogenhet än en resolutionsåtgärd ska ha rätt att överklaga beslutet.
3. Alla personer som berörs av ett beslut om att vidta en resolutionsåtgärd ska ha rätt att överklaga beslutet.
4. Följande villkor ska gälla för den rätt att överklaga som avses i punkt 3:
  - a) Inlämnande av ett överklagande ska inte innebära att det bestridda beslutets verkan automatiskt skjuts upp.
  - a) Resolutionsmyndighetens beslut ska vara omedelbart verkställbart och skapa en motbevisbar presumtion om att ett uppskjutande av beslutets verkställighet skulle strida mot allmänintresset.
  - b) Förfarandet för överklagande ska vara skyndsamt.
- 4a. Domstolen ska använda de ekonomiska bedömningar av faktauppgifter som utförts av resolutionsmyndigheten som grund för sin egen bedömning.

5. När det är nödvändigt för att skydda tredje parters intressen när dessa parter i god tro har förvärvat äganderättsinstrument, tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden i en central motpart i resolution genom en resolutionsåtgärd, ska upphävandet av en resolutionsmyndighets beslut inte påverka några efterföljande administrativa åtgärder eller transaktioner som den berörda resolutionsmyndigheten har beslutat om och som baserade sig på det upphävda beslutet.

Vid tillämpningen av första stycket ska de rättsmedel som är tillgängliga för den sökande om ett beslut av resolutionsmyndigheten upphävs begränsas till ersättning för den förlust som uppkommit till följd av det beslutet.

Artikel 73

Begränsning av övriga förfaranden

1. Normala insolvensförfaranden ska inte inledas gentemot en central motpart, utom på initiativ av resolutionsmyndigheten eller med dess samtycke i enlighet med punkt 3.
2. Behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter ska utan dröjsmål underrättas om eventuella ansökningar om att få inleda ett normalt insolvensförfarande gentemot en central motpart, oavsett om den centrala motparten är i resolution eller ett beslut har offentliggjorts i enlighet med artikel 70.3.
3. De myndigheter som ansvarar för normala insolvensförfaranden får bara inleda dessa förfaranden efter det att resolutionsmyndigheten har underrättat dem om sitt beslut om att inte vidta några resolutionsåtgärder avseende den centrala motparten eller om ingen underrättelse har mottagits inom sju dagar från den underrättelse som avses i punkt 2.

Om så krävs för en effektiv användning av resolutionsverktygen och resolutionsbefogenheterna får resolutionsmyndigheterna begära att domstolen under en lämplig tidsperiod i enlighet med resolutionsmålen inför ett anstånd för alla rättsliga åtgärder eller förfaranden som den centrala motparten i resolution är eller kan bli delaktig i.

AVDELNING VI FÖRBINDELSER MED TREDJELÄNDER

Artikel 74
Avtal med tredjeländer

1. Kommissionen får i enlighet med artikel 218 i EUF-fördraget lägga fram rekommendationer för rådet i fråga om förhandlingar om avtal med ett eller flera tredjeländer om metoderna för samarbete mellan resolutionsmyndigheterna och de berörda myndigheterna i tredjeländer i samband med återhämtnings- och resolutionsplanering som rör centrala motparter och centrala motparter i tredjeländ med avseende på följande situationer:
  - a) Om en central motpart i tredjeländ tillhandahåller tjänster eller har dotterföretag i en eller flera medlemsstater.
  - b) Om en central motpart som är etablerad i en medlemsstat tillhandahåller tjänster eller har ett eller flera dotterföretag i ett tredjeländ.
2. De avtal som avses i punkt 1 ska särskilt sträva efter att säkerställa inrättandet av förfaranden och arrangemang för samarbete vid genomförandet av uppgifter och utövandet av befogenheter enligt artikel 77, inbegripet det utbyte av information som är nödvändigt för dessa ändamål.

Artikel 75
Erkännande och verkställighet av resolutionsförfaranden i tredjeländ

1. Denna artikel ska tillämpas på resolutionsförfaranden i tredjeländ såvida inte och fram till dess att ett internationellt avtal enligt artikel 74.1 träder i kraft med det berörda tredjeländet. Den ska även tillämpas efter ikraftträdandet av ett internationellt avtal enligt artikel 74.1 med det berörda tredjeländet i den mån som erkännande och verkställighet av resolutionsförfaranden i tredjeländ inte regleras av det avtalet.
2. De berörda nationella myndigheterna ska erkänna resolutionsförfarandena i tredjeländ avseende en central motpart i tredjeländ i följande fall:
  - a) En central motpart i tredjeländ som tillhandahåller tjänster eller har dotterföretag etablerade i en eller flera medlemsstater.
  - b) En central motpart i tredjeländ har tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden som finns i en eller flera medlemsstater eller som regleras av lagstiftningen i de medlemsstaterna.

De berörda nationella myndigheterna ska säkerställa verkställandet av de erkända resolutionsförfarandena i tredjeland i enlighet med sin nationella lagstiftning.

3. De berörda nationella myndigheterna ska åtminstone ha befogenhet att göra följande:
- a) Utöva resolutionsbefogenheterna för följande:
    - i) Tillgångar som innehas av en central motpart i tredjeland och som är belägna i deras medlemsstat eller regleras av lagstiftningen i deras medlemsstat.
    - ii) Rättigheter eller åtaganden som innehas av en central motpart i tredjeland och som bokförts i deras medlemsstat eller regleras av lagstiftningen i deras medlemsstat, eller när fordringar som hänför sig till sådana rättigheter och åtaganden kan göras gällande i deras medlemsstat.
  - b) Genomföra, inklusive att föreskriva att en annan person vidtar åtgärder för att genomföra, en överföring av äganderättsinstrument som innehas av ett dotterföretag som är etablerat i den utseende medlemsstaten.
  - c) Utöva befogenheterna i enlighet med artiklarna 55, 56 och 57 när det gäller rätten för en part att ingå kontrakt med en enhet som avses i punkt 2 i den här artikeln, om sådana befogenheter är nödvändiga för att verkställa resolutionsförfaranden i tredjeland.
  - d) Göra icke verkställbara alla rättigheter att säga upp, avveckla eller påskynda kontrakt eller påverka avtalsenliga rättigheter, som enheter som avses i punkt 2 och andra koncernenheter har om sådana rättigheter härrör från resolutionsåtgärder som har vidtagits avseende den centrala motparten i tredjeland, antingen av resolutionsmyndigheten i tredjeland eller enligt rättsliga eller tillsynsmässiga krav avseende resolutionsarrangemang i det landet, förutsatt att de väsentliga skyldigheterna enligt kontraktet, inbegripet betalnings- och leveransskyldigheter, även fortsättningsvis fullgörs och säkerheter tillhandahålls.
4. Erkännandet och verkställigheten av resolutionsförfaranden i tredjeland ska inte påverka normala insolvensförfaranden enligt tillämplig nationell lagstiftning.

Artikel 76

Rätten att vägra erkänna eller verkställa resolutionsförfaranden i tredjeland

Genom undantag från artikel 75.2 får de berörda nationella myndigheterna vägra att erkänna eller verkställa resolutionsförfaranden i tredjeland i följande fall:

- a) Resolutionsförfarandena i tredjeland skulle få negativa effekter på den finansiella stabiliteten i deras medlemsstat.
- b) Borgenärer, clearingmedlemmar och, i förekommande fall, deras kunder som är belägna i deras medlemsstat skulle inte få samma behandling som borgenärer, clearingmedlemmar och, i förekommande fall, deras kunder i tredjeland med liknande lagliga rättigheter enligt resolutionsförfarandena i det egna tredjelandet.
- c) Erkännandet eller verkställigheten av resolutionsförfarandena i tredjelandet skulle få avsevärda statsfinansiella konsekvenser för deras medlemsstat.
- d) Ett sådant erkännande eller en sådan verkställighet skulle strida mot den nationella lagstiftningen.

Artikel 77

Samarbete med myndigheter i tredjeland

1. Denna artikel ska tillämpas på samarbete med ett tredjeland såvida inte och fram till dess att ett internationellt avtal enligt artikel 74.1 träder i kraft med det berörda tredjelandet. Den ska även tillämpas efter ikraftträdandet av ett internationellt avtal enligt artikel 74.1 med det berörda tredjelandet i den omfattning som innehållet i den här artikeln inte regleras av det avtalet.
2. Behöriga myndigheter eller resolutionsmyndigheter ska, i tillämpliga fall, ingå samarbetsarrangemang med följande berörda myndigheter i tredjeland, med hänsyn till befintliga samarbetsarrangemang som inrättats i enlighet med artikel 25.7 i förordning (EU) nr 648/2012:
  - a) Om en central motpart i tredjeland tillhandahåller tjänster eller har dotterföretag i en eller flera medlemsstater, de berörda myndigheterna i det tredjeland där den centrala motparten är etablerad.
  - b) Om en central motpart tillhandahåller tjänster i eller har ett eller flera dotterföretag i tredjeland, de berörda myndigheterna i de tredjeländer där dessa tjänster tillhandahålls eller där dotterföretagen är etablerade.
3. De samarbetsarrangemang som avses i punkt 2 ska fastställa förfaranden och arrangemang mellan de deltagande myndigheterna för utbyte av nödvändig information och samarbete vid genomförandet av följande uppgifter och vid utövandet av följande befogenheter när det gäller de centrala motparter som avses i punkt 2 a och b eller koncerner som inbegriper dessa centrala motparter:

- a) Utarbetandet av resolutionsplaner i enlighet med artikel 13 och liknande krav enligt de berörda tredjeländernas lagstiftning.
  - b) Bedömningen av sådana instituts och koncerners möjlighet till resolution i enlighet med artikel 16 och liknande krav i de berörda tredjeländernas lagstiftning.
  - c) Tillämpningen av befogenheter att åtgärda eller avlägsna hinder för möjligheten till resolution i enlighet med artikel 17 och eventuella liknande befogenheter enligt de berörda tredjeländernas lagstiftning.
  - d) Tillämpningen av åtgärder för tidigt ingripande i enlighet med artikel 19 och liknande befogenheter enligt de berörda tredjeländernas lagstiftning.
  - e) Användningen av resolutionsverktyg och utövandet av resolutionsbefogenheter och liknande befogenheter som tilldelats de berörda myndigheterna i tredjeland.
4. Samarbetsarrangemang som ingås mellan resolutionsmyndigheter och behöriga myndigheter i medlemsstater och tredjeländer i enlighet med punkt 2 får omfatta bestämmelser om följande:
- a) Utbyte av information som är nödvändig för utarbetandet och uppdateringen av resolutionsplaner.
  - b) Samråd och samarbete vid utarbetandet av resolutionsplaner, inklusive principer för utövandet av befogenheter i enlighet med artikel 75 och liknande befogenheter enligt de berörda tredjeländernas lagstiftning.
  - c) Utbyte av information som är nödvändig för användningen av resolutionsverktyg och utövandet av resolutionsbefogenheter och liknande befogenheter enligt de berörda tredjeländernas lagstiftning.
  - d) Tidig varning eller samråd med samarbetsarrangemangets parter innan några omfattande åtgärder vidtas enligt denna förordning eller de berörda tredjeländernas lagstiftning som påverkar den centrala motpart eller den koncern som arrangemanget gäller.
  - e) Samordning av information till allmänheten vid gemensamma resolutionsåtgärder.
  - f) Förfaranden och arrangemang för utbyte av information och samarbete enligt leden a–e, inklusive, i tillämpliga fall, genom inrättande och användning av krishanteringsgrupper.

För att säkerställa en gemensam, enhetlig och konsekvent tillämpning av punkt 3 ska Esmas utfärda riktlinjer om typer av och innehållet i de bestämmelser som avses i punkt 4 senast den [Publikationsbyrå: för in datumet 18 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande].

5. Resolutionsmyndigheter och behöriga myndigheter ska underrätta Esma om alla samarbetsarrangemang som de har ingått i enlighet med denna artikel.

Artikel 78

Utbyte av konfidentiella uppgifter

1. Resolutionsmyndigheter, behöriga myndigheter, behöriga ministerier och, i förekommande fall, andra berörda nationella myndigheter ska utbyta konfidentiella uppgifter, inbegripet återhämtningsplaner, med berörda myndigheter i tredjeland endast om följande villkor är uppfyllda:
  - a) Dessa myndigheter i tredjeland omfattas av krav på och standarder för tystnadsplikt som av samtliga berörda myndigheter minst anses vara likvärdiga med dem som föreskrivs i artikel 71.
  - b) Uppgifterna är nödvändiga för att de berörda myndigheterna i tredjeland ska kunna fullgöra sina i nationell lagstiftning föreskrivna uppgifter som är likvärdiga med dem som fastställs i denna förordning och används inte för andra ändamål.
2. I den mån utbytet av uppgifter gäller personuppgifter ska hanteringen och överföringen av dessa personuppgifter till myndigheter i tredjeland regleras av tillämplig dataskyddsrätt i unionen och nationell dataskyddsrätt.
3. Om de konfidentiella uppgifterna kommer från en annan medlemsstat ska resolutionsmyndigheter, behöriga myndigheter och behöriga ministerier inte lämna ut de uppgifterna till de berörda myndigheterna i tredjeland, såvida inte följande villkor är uppfyllda:
  - a) Den behöriga myndigheten i den medlemsstat varifrån uppgifterna kommer (nedan kallad *uppgiftslämnande myndighet*) samtycker till att de lämnas ut.
  - b) Uppgifterna lämnas bara ut för de ändamål som den uppgiftslämnande myndighet som avses i led a har godkänt.
4. För tillämpningen av denna artikel bedöms uppgifterna vara konfidentiella, om de omfattas av sekretesskrav enligt unionsrätten.

AVDELNING VIa
ADMINISTRATIVA ÅTGÄRDER OCH SANKTIONER

Artikel 78a
Administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder

1. Medlemsstaterna ska, utan att det påverkar deras rätt att föreskriva och ålägga straffrättsliga påföljder, fastställa regler för administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som ska tillämpas när bestämmelserna i denna förordning inte har uppfyllts, och vidta alla åtgärder som krävs för att se till att de genomförs.

Om medlemsstaterna beslutar att inte fastställa regler om administrativa sanktioner vid överträdelser som omfattas av nationell straffrätt, ska de meddela kommissionen och Esma de relevanta straffrättsliga bestämmelserna. De administrativa sanktionerna och de andra administrativa åtgärderna ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.

Senast den [Publikationsbyrån: för in det datum som avses i artikel 83.2] ska medlemsstaterna i detalj anmäla de regler som avses i första och andra stycket till kommissionen och till Esma. De ska utan dröjsmål underrätta kommissionen och Esma om eventuella ändringar av reglerna.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder som avses i punkt 1 – i fall där de skyldigheter som avses i den punkten gäller för centrala motparter och clearingmedlemmar – kan tillämpas vid en överträdelse, om inte annat följer av de villkor som föreskrivs i nationell rätt, på centrala motparters styrelse och verkställande ledning, clearingmedlemmar och andra fysiska personer som enligt nationell rätt är ansvariga för överträdelsen.
3. Befogenheten att ålägga administrativa sanktioner eller vidta andra administrativa åtgärder som avses i denna förordning ska ges till resolutionsmyndigheterna eller, om det är en annan myndighet och beroende på typen av överträdelse, de behöriga myndigheterna. Resolutionsmyndigheterna och de berörda myndigheterna ska ha alla befogenheter att samla information och alla de utredningsbefogenheter som de behöver för att utföra sina respektive uppgifter. När resolutionsmyndigheterna och de behöriga myndigheterna utövar sina befogenheter att ålägga sanktionerna ska de fungera i nära samarbete för att se till att de administrativa sanktionerna eller de andra administrativa åtgärderna ger önskat resultat, och de ska samordna sina åtgärder när de hanterar gränsöverskridande fall.

4. Resolutionsmyndigheterna och de behöriga myndigheterna ska utöva sina befogenheter att ålägga administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder i enlighet med denna förordning och nationell rätt på något av följande sätt:
- a) Direkt.
  - b) I samarbete med andra myndigheter.
  - c) På eget ansvar genom delegering till sådana myndigheter.
  - d) Genom hänvändelse till de behöriga rättsliga myndigheterna.

Artikel 78b

Särskilda bestämmelser

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att det i deras lagar och andra författningar föreskrivs sanktioner och andra administrativa åtgärder för åtminstone följande situationer:
  - a) Underlåtenhet att utarbeta, upprätthålla och uppdatera återhämtningsplaner, i strid mot artikel 9.
  - b) Underlåtenhet att tillhandahålla alla nödvändiga uppgifter för utarbetandet av resolutionsplaner, i strid mot artikel 14.
  - c) Underlåtenhet av den centrala motparten att underrätta den behöriga myndigheten när den centrala motparten är på väg att fallera eller sannolikt kommer att fallera, i strid mot artikel 68.1.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de administrativa sanktionerna och andra administrativa åtgärder som kan tillämpas i de fall som avses i punkt 1 åtminstone inbegriper följande:
  - a) Ett offentligt uttalande som fastställer ansvariga fysiska personer, centrala motparter eller andra juridiska personer och överträdelsens karaktär.
  - b) Ett föreläggande enligt vilken det krävs att den ansvariga fysiska eller juridiska personen upphör med sitt agerande och inte upprepar detta.
  - c) Ett tillfälligt förbud för medlemmarna i den centrala motpartens verkställande ledning eller för varje annan fysisk person som hålls ansvarig att inneha uppdrag i en central motpart.
  - d) I fråga om en juridisk person: straffavgifter på upp till 10 % av den juridiska personens totala årsomsättning under det föregående räkenskapsåret. I fall där den juridiska personen är ett dotterföretag till ett moderföretag, ska den relevanta omsättningen vara den omsättning som följer av de konsoliderade räkenskaperna för det yttersta moderföretaget under det föregående räkenskapsåret.

- e) I fråga om en fysisk person: straffavgifter på upp till 5 000 000 EUR eller, i medlemsstater där den officiella valutan inte är euro, motsvarande värde i nationell valuta den [dag då förordningen träder i kraft].
- f) Straffavgifter på upp till två gånger beloppet för den fördel som erhållits genom överträdelsen, i fall där denna fördel kan fastställas.

Artikel 78c

Offentliggörande av administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder

1. Resolutionsmyndigheterna eller de behöriga myndigheterna ska på sin officiella webbplats offentliggöra alla administrativa sanktioner eller administrativa åtgärder som ålagts av dem till följd av överträdelser av denna förordning när sådana sanktioner eller åtgärder inte har överklagats eller möjligheterna till omprövning har uttömts. Sådant offentliggörande ska ske utan onödigt dröjsmål, efter det att den fysiska eller juridiska personen har underrättats om denna sanktion eller åtgärd, och ska inbegripa uppgifter om överträdelsens typ och karaktär samt om identiteten på den fysiska eller juridiska person som sanktionen eller åtgärden gäller.

Om medlemsstaterna tillåter offentliggörande av administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder som kan överklagas, ska resolutionsmyndigheterna och de behöriga myndigheterna utan otillbörligt dröjsmål på sin officiella webbplats offentliggöra information om överklagandets status, och om resultatet av detta.

2. Resolutionsmyndigheter och behöriga myndigheter ska offentliggöra de administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder som ålagts av dem på anonym grund, på ett sätt som är förenligt med nationell rätt, under någon av följande omständigheter:
  - a) Om den administrativa sanktionen eller andra administrativa åtgärden har ålagts en fysisk person och ett offentliggörande av personuppgifter visar sig vara oproportionerligt genom en obligatorisk förhandsbedömning av proportionaliteten i ett sådant offentliggörande.
  - b) Om ett offentliggörande skulle utgöra ett hot mot de finansiella marknadernas stabilitet eller äventyra en pågående brottsutredning eller ett pågående straffrättsligt förfarande.
  - c) Om ett offentliggörande skulle orsaka de berörda centrala motparterna eller fysiska personerna oproportionerlig skada, i den mån detta kan fastställas.

Alternativt får i sådana fall offentliggörandet av de berörda uppgifterna skjutas upp under en rimlig tidsperiod, om det förväntas att skälen till att uppgifterna offentliggörs på anonym grund inte längre kommer att föreligga efter denna tidsperiod.

3. Resolutionsmyndigheterna och de behöriga myndigheterna ska säkerställa att alla offentliggöranden som görs i enlighet med denna artikel finns kvar på deras officiella webbplats i minst fem år. Personuppgifter som ingår i den offentliggjorda informationen ska endast ligga kvar på resolutionsmyndighetens eller den behöriga myndighetens officiella webbplats under den tidsperiod som är nödvändig i överensstämmelse med tillämpliga regler om uppgiftsskydd.
4. Senast den [Publikationsbyrån: för in datumet 18 månader efter den dag då denna förordning börjar tillämpas] ska Esma lägga fram en rapport för kommissionen om medlemsstaternas offentliggörande av administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder på anonym grund enligt punkt 2 och särskilt om huruvida det har funnits betydande skillnader mellan medlemsstaterna i det avseendet. Den rapporten ska även behandla alla betydande skillnader i varaktigheten av offentliggörandet av administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder i enlighet med medlemsstaternas nationella rätt om offentliggörande av administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder.

Artikel 78d

Esmas upprätthållande av en central databas

1. Om inte annat följer av konfidentialitetskravet enligt artikel 71, ska resolutionsmyndigheter och behöriga myndigheter informera Esma om alla administrativa sanktioner som åläggs av dem enligt artikel 78a samt om överklagandets status och resultatet av detta.
2. Esma ska upprätthålla en central databas över administrativa sanktioner som rapporteras till den med informationsutbyte mellan resolutionsmyndigheter som enda syfte, och databasen ska vara tillgänglig endast för resolutionsmyndigheter och uppdateras på grundval av den information som dessa lämnar.
3. Esma ska upprätthålla en central databas över administrativa sanktioner som rapporteras till den med informationsutbyte mellan behöriga myndigheter som enda syfte, och databasen ska vara tillgänglig endast för behöriga myndigheter och uppdateras på grundval av den information som lämnas av dessa.

4. Esma ska upprätthålla en webbplats med länkar till varje resolutionsmyndighets offentliggörande av administrativa sanktioner och varje behörig myndighets offentliggörande av administrativa sanktioner enligt artikel 78c, och ange den period för vilken varje medlemsstat offentliggör sanktioner.

Artikel 78e

Utövande av befogenheter att ålägga administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder samt de behöriga myndigheternas och resolutionsmyndigheternas verkningfulla tillämpning av dessa

Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna när de fastställer typen av administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder och nivån på straffavgifter tar hänsyn till alla relevanta omständigheter, inbegripet, i förekommande fall, följande:

- a) Överträdelsens allvar och varaktighet.
- b) Den ansvariga fysiska eller juridiska personens grad av ansvar.
- c) Den ansvariga fysiska eller juridiska personens finansiella ställning, som den indikeras genom exempelvis den ansvariga juridiska personens totala årliga omsättning eller den ansvariga fysiska personens årsinkomst.
- d) Beloppet av de vinster som gjorts eller de förluster som undvikits av den ansvariga fysiska eller juridiska personen, i den mån detta kan fastställas.
- e) De förluster som tredjeparter har orsakats genom överträdelsen, i den mån detta kan fastställas.
- f) Den ansvariga fysiska eller juridiska personens vilja att samarbeta med den behöriga myndigheten och resolutionsmyndigheten.
- g) Tidigare överträdelser som den ansvariga fysiska eller juridiska personen har gjort sig skyldig till.
- h) Överträdelsens eventuella konsekvenser för det finansiella systemet.

AVDELNING VII

ÄNDRINGAR AV FÖRORDNINGARNA (EU) NR 1095/2010, (EU) NR 648/2012, (EU) NR 600/2014, (EU) NR 806/2014 OCH (EU) 2015/2365 SAMT DIREKTIVEN 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2017/1132/EU OCH 2014/59/EU

Artikel 79

Ändringar av förordning (EU) nr 1095/2010

Förordning (EU) nr 1095/2010 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 4.3 ska följande led iv läggas till:
”iv) med beaktande av förordning (EU) [om centrala motparters återhämtning och resolution], en resolutionsmyndighet såsom den definieras i artikel 2.1.3 i förordning (EU) [om centrala motparters återhämtning och resolution].”.
2. I artikel 40.5 ska följande stycke läggas till:
”Ledamöter i tillsynsstyrelsen som avses i punkt 1 b får, när frågor inom tillämpningsområdet för förordning (EU) [om centrala motparters återhämtning och resolution] behandlas, vid behov åtföljas av företrädare (utan rösträtt) för resolutionsmyndigheten i varje medlemsstat.”.

Artikel 80
Ändringar av förordning (EU) nr 648/2012

Förordning (EU) nr 648/2012 ska ändras på följande sätt:

1. Följande artikel 6b ska införas:
”Artikel 6b
Upphävande av clearingkravet i resolution
1. Om en central motpart uppfyller villkoren i artikel 22 i förordning (EU) [*om centrala motparters återhämtning och resolution*] får den resolutionsmyndighet som utsetts för den centrala motparten i enlighet med artikel 3.1 i den förordningen eller den behöriga myndighet som utsetts i enlighet med artikel 22.1 i denna förordning, på eget initiativ eller på begäran från en behörig myndighet som ansvarar för tillsynen av en clearingmedlem i en central motpart i resolution, begära att kommissionen tillfälligt upphäver det clearingkrav som avses i artikel 4.1 för särskilda klasser av OTC-derivat eller för en särskild typ av motpart om följande villkor är uppfyllda:
  - a) Den centrala motparten i resolution är auktoriserad för att cleara särskilda klasser av OTC-derivat som omfattas av det clearingkrav för vilket upphävande har begärts.
  - b) Upphävandet av clearingkravet för dessa särskilda klasser av OTC-derivat eller för en särskild typ av motpart är nödvändigt för att undvika eller åtgärda ett allvarligt hot mot den finansiella stabiliteten eller mot de finansiella marknadernas korrekta funktionssätt i unionen i samband med den centrala motpartens resolution, och att upphävandet står i proportion till dessa syften.

Den begäran som avses i första stycket ska åtföljas av bevis på att villkoren i leden a och b i första stycket är uppfyllda.

Den myndighet som avses i punkt 1 första stycket ska lämna en motiverad begäran till Esma och ESRB samtidigt som begäran översänds till kommissionen.

2. Esma ska inom 24 timmar från underrättelsen om begäran från den myndighet som avses i punkt 1 första stycket, och i den mån det är möjligt, efter samråd med ESRB, avge ett yttrande om det avsedda upphävandet med hänsyn till nödvändigheten av att undvika eller åtgärda ett allvarligt hot mot den finansiella stabiliteten eller mot de finansiella marknadernas korrekta funktionssätt i unionen, de resolutionsmål som fastställs i artikel 21 i förordning (EU) [*om centrala motparters återhämtning och resolution*] samt de kriterier som anges i artikel 5.4 och 5.5 i den här förordningen.
- 2a. Om Esma anser att det tillfälliga upphävandet av clearingkravet är en väsentlig ändring av kriterierna för att handelsskyldigheten ska träda i kraft enligt vad som avses i artikel 32.5 i förordning (EU) nr 600/2014 får Esma begära att kommissionen tillfälligt upphäver handelsskyldigheten i artikel 28.1 och 28.2 i den förordningen för samma särskilda klasser av OTC-derivat som omfattas av begäran om att tillfälligt upphäva clearingkravet.

Samtidigt som begäran översänds till kommissionen ska Esma översända sin motiverade begäran till den myndighet som avses i punkt 1 första stycket och till ESRB.

3. De begäranden som avses i punkterna 1 och 2a och det yttrande som avses i punkt 2 ska inte offentliggöras.
4. Kommissionen ska utan onödigt dröjsmål efter mottagandet av den begäran som avses i punkt 1, på grundval av de skäl och bevis som den myndighet som avses i punkt 1 har lagt fram, antingen genom en genomförandeakt tillfälligt upphäva clearingkravet för särskilda klasser av OTC-derivat, eller avslå begäran om tillfälligt upphävande.

Vid antagandet av den genomförandeakt som avses i första stycket ska kommissionen beakta det yttrande från Esma som avses i punkt 2, de resolutionsmål som avses i artikel 21 i förordning (EU) [*om centrala motparters återhämtning och resolution*], de kriterier som anges i artikel 5.4 och 5.5 i denna förordning avseende dessa klasser av OTC-derivat och hur nödvändigt upphävandet är för att undvika eller åtgärda ett allvarligt hot mot den finansiella stabiliteten eller mot de finansiella marknadernas korrekta funktionssätt i unionen.

Om kommissionen avslår begäran om tillfälligt upphävande ska den lämna en skriftlig motivering till den begärande myndighet som avses i punkt 1 första stycket och till Esma. Kommissionen ska omedelbart informera Europaparlamentet och rådet om detta och till dem vidarebefordra den motivering som lämnats till den begärande myndighet som avses i punkt 1 första stycket och till Esma. Uppgifterna ska inte offentliggöras.

Den genomförandeakt som avses i första stycket i denna punkt ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 86.3.

- 4a. Den genomförandeakt genom vilken clearingkravet tillfälligt upphävs får också innebära ett tillfälligt upphävande av handelsskyldigheten i artikel 28.1 och 28.2 i förordning (EU) nr 600/2014 för samma särskilda klasser av OTC-derivat som omfattas av det tillfälliga upphävandet av clearingkravet, om Esma begär det i enlighet med punkt 2a.
5. Det tillfälliga upphävandet av clearingkravet och, i förekommande fall, av handelsskyldigheten ska meddelas till den begärande myndighet som avses i punkt 1 första stycket och till Esma, och ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*, på kommissionens webbplats och i det offentliga register som avses i artikel 6.
6. Det tillfälliga upphävande av clearingkravet enligt punkt 4 ska vara giltigt under en inledande period på högst tre månader från tillämpningsdagen för det tillfälliga upphävandet. Det tillfälliga upphävande av handelsskyldigheten som avses i punkt 4a ska vara giltigt under samma inledande period.
7. Om skälen för tillfälligt upphävande fortsätter att gälla, får kommissionen genom en genomförandeakt förlänga det tillfälliga upphävande som avses i punkt 4 med fler perioder, som inte får överstiga tre månader, upp till en total period för det tillfälliga upphävandet på högst tolv månader. Förlängningar av det tillfälliga upphävandet ska offentliggöras i enlighet med punkt 5.

Den genomförandeakt som avses i första stycket i denna punkt ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 86.3.

- 7a. En av de myndigheter som avses i punkt 1 första stycket får utfärda en begäran till kommissionen om att förlänga det tillfälliga upphävandet av clearingkravet, i tillräckligt god tid före utgången av den ursprungliga upphävandeperiod som avses i punkt 6 eller den förlängningsperiod som avses i punkt 7.

Begäran ska åtföljas av bevis på att villkoren i punkt 1 första stycket led a och b är uppfyllda.

Den myndighet som avses i första stycket ska lämna en motiverad begäran till Esma och ESRB samtidigt som begäran inges till kommissionen.

Den begäran som avses i första stycket i denna punkt ska inte offentliggöras.

Esma ska utan onödigt dröjsmål efter mottagande av underrättelsen om begäran och, om det anses nödvändigt, efter samråd med ESRB, till kommissionen avge ett yttrande om huruvida skälen till det tillfälliga upphävandet fortsätter att vara tillämpliga med hänsyn till nödvändigheten av att undvika eller åtgärda ett allvarligt hot mot den finansiella stabiliteten eller mot de finansiella marknadernas korrekta funktionssätt i unionen, de resolutionsmål som fastställs i artikel 21 i förordning (EU) [om centrala motparters återhämtning och resolution] samt de kriterier som anges i artikel 5.4 och 5.5 i denna förordning. Esma ska översända en kopia av detta yttrande till Europaparlamentet och rådet. Det yttrandet ska inte offentliggöras.

Perioden för det tillfälliga upphävande av handelsskyldigheten som avses i punkt 4a får förlängas genom genomförandeakten om förlängning av det tillfälliga upphävandet av clearingkravet.

Förlängningen av det tillfälliga upphävandet av handelsskyldigheten ska gälla för samma period som förlängningen av det tillfälliga upphävandet av clearingkravet.”.

- 1a. Följande artikel ska införas som artikel 13a:

”Artikel 13a

Ersättning av referensräntor för äldre transaktioner

1. De motparter som avses i artikel 11.3 får fortsätta att tillämpa de riskhanteringsförfaranden som de har inrättade den dag då denna förordning börjar tillämpas för sådana OTC-derivatkontrakt vars clearing inte sker centralt och som har ingåtts eller förnyats före den dag då skyldigheten att ha riskhanteringsförfaranden enligt artikel 11.3 börjar gälla, om dessa kontrakt har förnyats, efter det att denna förordning har trätt i kraft, i det enda syftet att ersätta de referensräntor som de hänvisar till eller att införa skyddsbestämmelser för det referensvärdet.
  2. Transaktioner som ingåtts eller förnyats före dagen då clearingkravet börjar gälla i enlighet med artikel 4 och som, efter det att denna förordning har trätt i kraft, har förnyats i det enda syftet att ersätta de referensräntor som de hänvisar till eller att införa skyddsbestämmelser för det referensvärdet, ska av den anledningen inte omfattas av det clearingkrav som avses i artikel 4.”
- 1b. Artikel 24a.7 b ska ändras på följande sätt:
- ”b) Åtminstone årligen ta initiativ till och samordna unionsomfattande utvärderingar av de centrala motparternas motståndskraft mot ogynnsam utveckling på marknaden i enlighet med artikel 32.2 i förordning (EU) nr 1095/2010, om möjligt med beaktande av den aggregerade effekten av centrala motparters återhämtnings- och resolutionsarrangemang på unionens finansiella stabilitet.”
2. I artikel 28 ska punkt 3 ersättas med följande:
- ”3. Riskkommittén ska ge råd till styrelsen om omständigheter som kan påverka den centrala motpartens riskhantering, exempelvis en betydande ändring av dess riskmodell, obeståndsförfarandena, kriterierna för godkännande av clearingmedlemmar, clearing av nya klasser av instrument eller utkontraktering av funktioner. Riskkommittén ska informera styrelsen i god tid om eventuella nya risker som påverkar den centrala motpartens resiliens. Riskkommitténs råd ska inte krävas för den centrala motpartens löpande verksamhet. Rimliga ansträngningar ska göras för att samråda med riskkommittén om utveckling som kan påverka den centrala motpartens riskhantering i krissituationer, inbegripet den utveckling som är relevant för clearingmedlemmars exponeringar mot den centrala motparten och beroendeförhållanden med andra centrala motparter.”

3. I artikel 28 ska punkt 5 ersättas med följande:

”5. En central motpart ska skyndsamt underrätta den behöriga myndigheten och riskkommittén om alla beslut där styrelsen beslutar att inte följa riskkommitténs råd och förklara dessa beslut. Riskkommittén eller ledamöter av riskkommittén får informera den behöriga myndigheten om eventuella områden där den anser att riskkommitténs råd inte har följts.”.

4. I artikel 38 ska följande punkt 6 läggas till:

”Den centrala motpartens clearingmedlemmar ska klart och tydligt informera sina befintliga och potentiella kunder om eventuella förluster eller andra kostnader som de kan komma att få bära till följd av tillämpningen av förfaranden för hantering av obestånd och arrangemang för fördelning av förluster och positioner enligt den centrala motpartens verksamhetsregler, inbegripet vilken typ av ersättning de kan komma att få, med beaktande av artikel 48.7. Kunderna ska få tillräckligt detaljerad information för att säkerställa att de förstår de sämsta tänkbara förluster eller kostnader som de kan komma att få bära om den centrala motparten vidtar återhämtningsåtgärder.”.

4a. Följande artikel ska införas som artikel 45a:

”Artikel 45a

Tillfälliga begränsningar vid en betydande icke-obeståndshändelse

1. Vid en betydande icke-obeståndshändelse enligt definitionen i artikel 2.7 b i [förordningen om centrala motparters återhämtning och resolution] får den behöriga myndigheten kräva att den centrala motparten ska avstå från någon av följande åtgärder under en period som fastställs av den behöriga myndigheten, och som inte får överstiga 5 år:

- lämna utdelning eller ge en oåterkallelig utfästelse om utdelning, med undantag för rätt till utdelning som särskilt avses i förordningen [om centrala motparters återhämtning och resolution] som en form av kompensation,
- köpa tillbaka stamaktier,

- upprätta ett åtagande om att betala ut rörlig ersättning enligt vad som fastställs i den centrala motpartens lönepolitik enligt artikel 26.5 i denna förordning, diskretionära pensionsförmåner eller avgångsvederlag till den verkställande ledningen enligt definitionen i artikel 2.29 i denna förordning.

Den behöriga myndigheten ska inte hindra den centrala motparten från att vidta någon av de åtgärder som anges i första stycket om den centrala motparten har en rättslig skyldighet att vidta åtgärden och skyldigheten föregår de händelser som avses i första stycket.

2. Den behöriga myndigheten får besluta att göra undantag från begränsningarna i punkt 1 om den anser att undantag från dessa begränsningar inte skulle minska mängden eller tillgängligheten av den centrala motpartens egna medel, särskilt egna medel som är tillgängliga för användning som en återhämtningsåtgärd.
3. Esma ska senast den ... [12 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] utarbeta riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010 som närmare anger under vilka omständigheter den behöriga myndigheten får kräva att den centrala motparten avstår från att vidta någon av de åtgärder som avses i punkt 1.”
- 4a. I artikel 37.2 ska följande stycke läggas till:

”Den centrala motparten ska underrätta den behöriga myndigheten om varje betydande negativ utveckling avseende varje clearingmedlems riskprofil som fastställs inom ramen för den centrala motpartens bedömning enligt första stycket eller annan bedömning med liknande slutsats, inbegripet varje ökad risk som varje clearingmedlem medför för den centrala motparten, och som den centrala motparten anser kan utlösa ett obeståndsförfarande.”.
5. I artikel 81.3 ska följande led q läggas till:

”q) De resolutionsmyndigheter som har utsetts i enlighet med artikel 3 i förordning (EU) nr [om centrala motparters återhämtning och resolution].”.

Artikel 81

Ändring av förordning (EU) 2015/2365

I artikel 12.2 ska följande led n läggas till:

- ”n) De resolutionsmyndigheter som har utsetts i enlighet med artikel 3 i förordning (EU) [om centrala motparters återhämtning och resolution].”.

Artikel 81a
Ändringar av direktiv 2002/47/EG

Direktiv 2002/47/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 ska punkt 6 ersättas med följande:

”6. Artiklarna 4–7 i detta direktiv ska inte tillämpas på någon restriktion av verkställigheten av avtal om finansiellt säkerhetsställande eller någon restriktion av verkan av ett avtal om finansiell säkerhet, slutavräknings- eller kvittningsbestämmelse med stöd av avdelning IV kapitel V eller VI i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU, eller av avdelning V kapitel III avsnitt III eller kapitel IV i förordning (EU) nr [om centrala motparters återhämtning och resolution], eller på någon restriktion med stöd av liknande befogenheter i en medlemsstats rätt för att underlätta en ordnad resolution av en enhet som avses i punkt 2 c iv eller 2 d i denna artikel och som är föremål för skyddsåtgärder som åtminstone är likvärdiga med dem som fastställs i avdelning IV kapitel VII i direktiv 2013/59/EU eller i avdelning V kapitel V i förordning (EU) nr [om centrala motparters återhämtning och resolution].”

2) Artikel 9a ska ersättas med följande:

”Artikel 9a

Direktiven 2008/48/EG och 2014/59/EU och förordning (EU) [om centrala motparters återhämtning och resolution]

Detta direktiv ska inte påverka tillämpningen av direktiven 2008/48/EG och 2014/59/EU och förordning (EU) [om centrala motparters återhämtning och resolution].”

Artikel 81b
Ändring av direktiv 2004/25/EG

I artikel 4 ska punkt 5 tredje stycket ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska säkerställa att artikel 5.1 i detta direktiv inte tillämpas om de resolutionsverktyg, resolutionsbefogenheter och resolutionsmekanismer som fastställs i avdelning IV i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU eller i avdelning V i förordning (EU) [om centrala motparters återhämtning och resolution] används.”

Artikel 81c
Ändring av direktiv (EU) 2017/1132

I artikel 120 ska punkt 4 ersättas med följande:

- ”4. Medlemsstaterna ska säkerställa att detta kapitel inte tillämpas på det företag eller de företag som är föremål för användningen av resolutionsverktyg, resolutionsbefogenheter och resolutionsmekanismer som fastställs i avdelning IV i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU eller i avdelning V i förordning (EU) nr [om centrala motparters återhämtning och resolution].”.

Artikel 81d
Ändringar av direktiv 2007/36/EG

Direktiv 2007/36/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 ska punkt 4 ersättas med följande:

”4. Medlemsstaterna ska säkerställa att detta direktiv inte tillämpas om resolutionsverktyg, resolutionsbefogenheter och resolutionsmekanismer som fastställs i avdelning IV i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU eller i avdelning V i förordning (EU) nr [om centrala motparters återhämtning och resolution] används.”.
2. I artikel 5 ska punkt 5 ersättas med följande:

”5. Medlemsstaterna ska för tillämpningen av direktiv 2014/59/EU och förordning (EU) [om centrala motparters återhämtning och resolution] se till att bolagsstämman, med en majoritet av två tredjedelar av de avlagda giltiga rösterna, får besluta eller ändra bolagsordningen för att föreskriva att en kallelse till bolagsstämma för att fatta beslut om en kapitalökning ska utfärdas med kortare varsel än vad som föreskrivs i punkt 1 i den här artikeln, förutsatt att stämman inte äger rum inom tio kalenderdagar från kallelsen och att villkoren i artiklarna 27 eller 29 i direktiv 2014/59/EU eller artikel 19 i förordning (EU) nr [om centrala motparters återhämtning och resolution] uppfylls samt att kapitalökningen är nödvändig för att undvika de villkor för resolution som föreskrivs i artiklarna 32 och 33 i direktiv 2014/59/EU eller artikel 22 i förordning (EU) nr [om centrala motparters återhämtning och resolution].”.

Artikel 81e
Ändring av direktiv (EU) 2017/1132

I artikel 87 ska punkt 4 ersättas med följande:

- ”4. Medlemsstaterna ska säkerställa att detta kapitel inte tillämpas på det företag eller de företag som är föremål för användningen av resolutionsverktyg, resolutionsbefogenheter och resolutionsmekanismer som fastställs i avdelning IV i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU eller i avdelning V i förordning (EU) nr [om centrala motparters återhämtning och resolution].”.

Artikel 81f
Ändring av direktiv (EU) 2017/1132

I artikel 84 ska punkt 3 ersättas med följande:

- ”3. Medlemsstaterna ska säkerställa att artiklarna 49, 58.1, 68.1, 68.2 och 68.3, artikel 70.2 första stycket, artiklarna 72–75 och artiklarna 79, 80 och 81 i det här direktivet inte tillämpas om de resolutionsverktyg, resolutionsbefogenheter och resolutionsmekanismer som fastställs i avdelning IV i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU eller i avdelning V i förordning (EU) nr [om centrala motparters återhämtning och resolution] används.”.

Artikel 81h
Ändring av direktiv 2014/59/EU

I artikel 1 ska följande punkt 3 läggas till:

- ”3. Detta direktiv ska inte tillämpas på enheter som också är auktoriserade i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012.”.

Artikel 81i
Ändring av förordning (EU) nr 806/2014

I artikel 2 ska följande punkt 2 läggas till:

- ”2. Denna förordning ska inte tillämpas på enheter som också är auktoriserade i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012.”.

Artikel 81j
Ändring av förordning (EU) nr 600/2014

I artikel 54.2 ska första stycket ändras på följande sätt:

”Om kommissionen bedömer att börshandlade derivat inte behöver undantas från tillämpningsområdet för artiklarna 35 och 36 i enlighet med artikel 52.12 får en central motpart eller en handelsplats, innan denna förordning börjar tillämpas, ansöka hos sin behöriga myndighet om tillstånd att använda sig av övergångsarrangemang. Den behöriga myndigheten får, med beaktande av att tillämpningen av rätten till tillträde enligt artikel 35 eller 36 när det gäller börshandlade derivat medför risker för den centrala motpartens eller handelsplatsens korrekta funktionssätt, besluta att artikel 35 eller 36 under en övergångsperiod till och med den 3 juli 2021 inte ska gälla den berörda centrala motparten respektive handelsplatsen i fråga om börshandlade derivat. När en sådan övergångsperiod har godkänts kan den centrala motparten eller handelsplatsen under denna övergångsperiod inte utnyttja rätten till tillträde enligt artikel 35 eller 36 när det gäller börshandlade derivat. Den behöriga myndigheten ska underrätta Esma och – när det gäller centrala motparter – den centrala motpartens kollegium av behöriga myndigheter när en övergångsperiod har godkänts.”

AVDELNING VIII
SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 82

Översyn

Senast den ... [tre år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska Esma bedöma personal- och resursbehoven till följd av de befogenheter och uppgifter Esma får i enlighet med denna förordning, och förelägga Europaparlamentet, rådet och kommissionen en rapport.

Senast den ... [Publikationsbyrå: för in datumet 5 år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen se över genomförandet av denna förordning och lämna en rapport om detta till Europaparlamentet och rådet. Bedömningen ska omfatta åtminstone följande:

- a) Huruvida resolutionsmyndigheten har lämpliga och tillräckliga finansiella resurser att tillgå för att täcka förluster som uppstår till följd av en icke-obeståndshändelse.
- b) Vilket belopp av den centrala motpartens egna medel som ska användas för återhämtning och resolution och de metoder som ska användas för dess nyttjande.
- c) Huruvida de resolutionsverktyg som resolutionsmyndigheten har att tillgå är tillräckliga.

Rapporten ska vid behov åtföljas av förslag till översyn av denna förordning.

Senast den 31 december 2021 ska kommissionen se över tillämpningen av artikel 27.6. Kommissionen ska särskilt bedöma behovet av ytterligare ändringar med avseende på användningen av verktyget för nedskrivning och konvertering vid resolution av centrala motparter i kombination med andra resolutionsverktyg som gör att clearingmedlemmarna får bära ekonomiska förluster. Kommissionen ska överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljd av förslag till översyn av denna förordning.

Senast den ... [Publikationsbyrån: för in datumet 5 år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen se över denna förordning och dess genomförande och bedöma effektiviteten hos styrformerna för återhämtning och resolution av centrala motparter i unionen samt lämna en rapport om detta till Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljd av förslag till översyn av denna förordning.

Artikel 83

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den [Publikationsbyrån: för in datumet 18 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] med undantag av följande:

- a) Artikel 81j, som ska tillämpas från och med den 4 juli 2020.
- b) Artikel 80.1a, som ska tillämpas från och med den [Publikationsbyrån: för in datumet för denna förordnings ikraftträdande].

- c) Artiklarna 9.1, 9.2., 9.3, 9.3, 9.3a, 9.4, 9.6, 9.7, 9.7 c, 9.7 d, 9.7 j, 9.8, 9.8 a, 9.9, 10.1, 10.2, 10.3, 10.7, 10.8, 10.9, 10.10, 10.10a, 12 som ska tillämpas från och med den [Publikationsbyrå: för in datumet 12 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande].
- d) Artiklarna 9.7 f, 9.7 g, 9.7 i och 20a, som ska tillämpas från och med den [Publikationsbyrå: för in datumet 24 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

BILAGA

AVSNITT A

Krav för återhämtningsplaner

Återhämtningsplanen ska innehålla följande uppgifter:

1. En sammanfattning av huvudinslagen i planen och en sammanfattning av den totala återhämtningskapaciteten.
2. En sammanfattning av de väsentliga förändringarna för den centrala motparten sedan den senast inlämnade återhämtningsplanen.
3. En kommunikations- och informationsplan som beskriver hur den centrala motparten avser att hålla sin behöriga myndighet informerad om återhämtningen och hantera eventuellt negativa marknadsreaktioner med iakttagande av största möjliga transparens.
4. En övergripande samling åtgärder avseende kapital, förlustfördelning, positionsfördelning och likviditet som krävs för att upprätthålla eller återställa den centrala motpartens bärkraft och finansiella sundhet, inbegripet för att återställa dess avstämde bankbok och kapital samt fylla på förfinansierade medel och upprätthålla tillgången till tillräcklig likviditet som krävs för att den centrala motpartens bärkraft ska upprätthållas enligt fortlevnadsprincipen, och för att fortsatt tillhandahålla kritiska tjänster i enlighet med artikel 1.2 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 152/2013 och artikel 32.2 och 32.3 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 153/2013. Åtgärderna för förlustfördelning får omfatta infordran av medel vid resolution och en värdeminskning av de vinster som den centrala motparten ska betala ut till clearingmedlemmar som inte är på obestånd, om detta anges i den centrala motpartens verksamhetsregler; de initialsäkerheter som ställts av clearingmedlemmar som inte är på obestånd får därvid inte användas för att fördela förluster i enlighet med artikel 45.4 i förordning (EU) nr 648/2012.
- 4a. En bedömning av återhämtningsalternativen med avseende på
  - i) de effekter som deras genomförande har på den centrala motpartens solvens, likviditet, finansieringspositioner, lönsamhet och operationer,
  - ii) de externa effekter och systemkonsekvenser som deras genomförande har på den centrala motpartens kritiska funktioner, aktieägare, clearingmedlemmar, borgenärer och andra intressenter samt, i tillämpliga fall, resten av koncernen och, i den mån informationen är tillgänglig, den centrala motpartens kunder och indirekta kunder,
  - iii) möjligheten för deras genomförande efter en detaljerad analys av risker, hinder och lösningar för hindren.

- iv) de effekter som deras genomförande har på verksamhetens kontinuitet (särskilt i fråga om it och personal) och tillgången till annan finansiell infrastruktur.
- 5. Lämpliga villkor och förfaranden för att säkerställa att återhämtningsåtgärder genomförs i god tid, inbegripet en uppskattning av tidsramen för att genomföra varje väsentlig del av planen.
- 6. En närmare beskrivning av alla väsentliga hinder för ett effektivt och snabbt genomförande av planen, inbegripet beaktande av följderna för clearingmedlemmar och kunder i de fall där clearingmedlemmar antas vidta åtgärder i enlighet med de återhämtningsplaner som avses i artiklarna 5 och 7 i direktiv 2014/59/EU och i förekommande fall för resten av koncernen.
- 6a. En bedömning av återhämtningsalternativens lämplighet att bemöta varje relevant scenario enligt återhämtningsplanen på grundval av hur dessa alternativ
  - i) säkerställer transparens och gör det möjligt för de som skulle kunna exponeras för förluster och likviditetsbrister att mäta, hantera och kontrollera sådana potentiella förluster och brister,
  - ii) ger incitament till aktieägare, clearingmedlemmar och deras kunder samt det finansiella systemet, och
  - iii) minimerar de negativa effekterna på clearingmedlemmar och deras kunder och på det finansiella systemet,
- 7. Identifiering av kritiska funktioner.
- 8. En detaljerad beskrivning av förfarandena för att fastställa värdet på och möjligheten att avyttra den centrala motpartens centrala affärsområden, verksamhet och tillgångar.
- 9. En detaljerad beskrivning av hur återhämtningsplaneringen införlivas i den centrala motpartens ledningsstruktur, hur den ingår i den centrala motpartens operativa regler som clearingmedlemmarna har enats om samt politiken och förfarandena för godkännandet av återhämtningsplanen och fastställande av vilka personer i organisationen som ska ansvara för att utarbeta och genomföra planen.
- 10. Arrangemang och åtgärder som uppmuntrar clearingmedlemmar som inte är på obestånd att lägga konkurrenskraftiga bud i auktioner på positioner som innehas av medlemmar som är på obestånd.
- 11. Arrangemang och åtgärder för att säkerställa att den centrala motparten har tillräcklig tillgång till beredskapsfinansieringskällor, däribland potentiella likvida medel, så att den kan fortsätta att bedriva sin verksamhet och fullgöra sina åtaganden när de förfaller till betalning.
- 11a. Bedömning av tillgängliga säkerheter och av möjligheterna att föra över likvida medel mellan koncernenheter och affärsområden.
- 12. Arrangemang och åtgärder

- i) för riskminskning,
  - ii) för omstrukturering av avtal, rättigheter, tillgångar och åtaganden,
  - iii) för omstrukturering av affärsområden,
  - iv) som är nödvändiga för att upprätthålla kontinuerlig tillgång till finansmarknadsinfrastrukturer och handelsplatser,
  - v) som är nödvändiga för att fortlöpande upprätthålla den centrala motpartens operativa verksamhet, däribland infrastruktur och it-tjänster,
  - vi) för att helt eller delvis säga upp kontrakt,
  - vii) för att minska värdet av eventuella vinster som den centrala motparten ska betala ut till en clearingmedlem som inte är på obestånd, i tillämpliga fall, beroende på vilken typ av instrument den centrala motparten clearar,
  - viii) som ålägger clearingmedlemmar som inte är på obestånd en skyldighet att lämna kontantbidrag till den centrala motparten som åtminstone motsvarar clearingmedlemmens bidrag till obeståndsfonden. Denna skyldighet i form av infordran av medel vid återhämtning ska också ingå i och hänvisas till i den centrala motpartens regler och andra kontraktsarrangemang.
13. Förberedande åtgärder för att underlätta försäljningen av tillgångar eller affärsområden med en lämplig tidsfrist för återställandet av den finansiella sundheten, inbegripet en bedömning av dess potentiella effekter på den centrala motpartens verksamhet.
14. Om andra förvaltningsåtgärder eller förvaltningsstrategier för att återställa den finansiella sundheten planeras, en beskrivning av dessa åtgärder eller strategier och deras förväntade finansiella effekter.
15. Förberedande åtgärder som den centrala motparten vidtagit eller planerar att vidta för att underlätta genomförandet av återhämtningsplanen – däribland åtgärder som är nödvändiga för att snabbt rekapitalisera den centrala motparten, återställa dess avstämde bankbok och fylla på förbetalda medel – liksom dess verkställighet över gränserna.
16. En ram med kvantitativa och kvalitativa indikatorer som anger när lämpliga åtgärder i planen får vidtas.
17. I tillämpliga fall, en analys av hur och när en central motpart, i enlighet med de villkor som tas upp i planen, får ansöka om att utnyttja centralbanksfaciliteter och identifiera de tillgångar som kan förväntas godtas som säkerhet enligt centralbanksfacilitetens villkor.
18. Med beaktande av bestämmelserna i artikel 49.1 i förordning (EU) nr 648/2012, en rad scenarier som allvarligt skulle påverka den centrala motpartens finansiella sundhet eller operativa bärkraft och som är relevanta för den centrala motpartens specifika förhållanden, såsom dess produktmix, affärsmodell och ram för likviditets- och riskhantering, bland annat scenarier som innebär systemomfattande händelser eller händelser som särskilt avser den juridiska personen och den koncern som företaget tillhör och specifik stress för den enskilda centrala motpartens clearingmedlemmar eller, i tillämpliga fall, en anknuten finansmarknadsinfrastruktur.

19. Med beaktande av bestämmelserna i artikel 34 och artikel 49.1 i förordning (EU) nr 648/2012, en rad scenarier som allvarligt skulle påverka den centrala motpartens finansiella sundhet eller operativa bärkraft och som uppstår både till följd av stress eller obestånd hos en eller flera av dess medlemmar, däribland scenarier som går utöver stress eller fallissemang hos åtminstone de två clearingmedlemmar som den centrala motparten har störst exponering mot under extrema men möjliga marknadsförhållanden, och av andra orsaker, däribland förluster från den centrala motpartens investeringsverksamhet eller från operativa problem (inbegripet allvarliga yttre hot mot den centrala motpartens verksamhet på grund av en yttre störning, extern chock eller it-relaterad incident).

AVSNITT B

Information som resolutionsmyndigheter får begära från centrala motparter i syfte att utarbeta och upprätthålla resolutionsplaner

För att utarbeta och upprätthålla resolutionsplaner får resolutionsmyndigheterna begära att de centrala motparterna tillhandahåller åtminstone följande information:

1. En detaljerad beskrivning av den centrala motpartens organisationsstruktur, däribland en förteckning över samtliga juridiska personer.
2. Uppgifter om varje juridisk persons direkta ägare och andelen med och utan rösträtt.
3. Varje juridisk persons etableringsort, registreringsland, verksamhetstillstånd och ledning.
4. En översikt över den centrala motpartens kritiska funktioner och centrala affärsområden, däribland balansräkningsuppgifter för sådana funktioner och affärsområden, redovisat per juridisk person.
5. En detaljerad beskrivning av komponenterna i den centrala motpartens och samtliga juridiska personers verksamhet, åtminstone uppdelat efter typer av tjänster och respektive belopp för godkända volymer, öppen ränta, initialsäkerhet, tilläggsäkerhetsflöden, obeståndsfonder och alla därmed förbundna bedömningsrättigheter eller andra återhämtningsåtgärder som gäller sådan verksamhet.
6. Uppgifter om kapital- och skuldinstrument som utfärdats av den centrala motparten och dess rättsliga enheter.
7. Identifiering av från vem den centrala motparten har erhållit säkerhet och i vilken form (äganderättsöverföring eller säkerhetsrätt), och till vem den ställt säkerheter och i vilken form och den person som innehar säkerheten, och i båda fallen den jurisdiktion där säkerheten är belägen.
8. En redogörelse för den centrala motpartens och dess juridiska enheters exponeringar utanför balansräkningen, bland annat en översikt över dess kritiska funktioner och centrala affärsområden.

9. Den centrala motpartens väsentliga säkringar, inklusive en översikt över juridiska personer.
10. Identifiering av den centrala motpartens clearingmedlemmars relativa exponeringar och betydelse samt en analys av effekterna av de största clearingmedlemmarnas fallissemang på den centrala motparten.
11. Varje system i vilket den centrala motparten har en siffer- eller värdemässigt betydande handelsvolym, inklusive en översikt över den centrala motpartens juridiska personer, kritisk verksamhet och centrala affärsområden.
12. Varje betalnings-, clearing- eller avvecklingssystem som den centrala motparten direkt eller indirekt ingår i, inklusive en översikt över den centrala motpartens juridiska personer, kritiska verksamhet och centrala affärsområden.
13. En detaljerad uppräknings- och beskrivning av de centrala styrinformationssystem, inklusive system för riskhantering, redovisning, finansiell och lagstadgad rapportering, som används av den centrala motparten, inklusive en översikt över den centrala motpartens juridiska personer, kritiska verksamhet och centrala affärsområden.
14. Identifiering av ägarna till de system som avses i led 13, tillhörande servicenivåavtal och alla datorprogram, system eller verksamhetstillstånd, inklusive en översikt över deras juridiska enheter, kritiska verksamhet och centrala affärsområden.
15. Identifiering av och översikt över juridiska personer och kopplingar och ömsesidigt beroende mellan de olika juridiska personerna, till exempel
  - gemensam eller delad personal, gemensamma eller delade anläggningar och system,
  - kapital-, finansierings- eller likviditetsarrangemang,
  - befintlig eller villkorad kreditexponering,
  - korsvisa garantiavtal, korsvisa arrangemang för säkerheter, korsvisa obeståndsklausuler och korsvisa nettningsavtal,
  - risköverföring och back-to-back-handelsavtal, servicenivåavtal,
16. behörig myndighet och resolutionsmyndighet per juridisk person, om andra än de som utsetts enligt artikel 22 i förordning (EU) nr 648/2012 och enligt artikel 3 i denna förordning.
17. Den person i ledningsorganet som har ansvar för att tillhandahålla den information som är nödvändig för att utarbeta den centrala motpartens resolutionsplan samt ansvariga personer (om det rör sig om andra personer) för de olika juridiska personerna, den kritiska verksamheten och centrala affärsområden.
18. Beskrivning av den centrala motpartens befintliga arrangemang för att säkerställa att resolutionsmyndigheten i händelse av resolution har tillgång till all nödvändig information, enligt vad som fastställts av resolutionsmyndigheten, för att använda resolutionsverktygen och utöva resolutionsbefogenheterna.
19. Alla avtal som den centrala motparten och dess juridiska enheter har ingått med tredjeparter och som skulle kunna avslutas till följd av ett beslut från myndigheten att använda ett resolutionsverktyg, och huruvida uppsägningen skulle kunna påverka tillämpningen av resolutionsverktyget.

20. En beskrivning av möjliga likvida medel till stöd för resolution.
21. Information om in-teckning av tillgångar, likvida tillgångar, poster utanför balansräkningen och konteringspraxis.

AVSNITT C

Frågor som resolutionsmyndigheten ska beakta vid bedömning av en central motparts möjlighet till resolution

Vid bedömning av en central motparts möjlighet till resolution ska resolutionsmyndigheten beakta följande:

1. I vilken utsträckning den centrala motparten kan hänföra centrala affärsområden och kritisk verksamhet till juridiska personer.
2. I vilken utsträckning juridiska strukturer och företagsstrukturer är anpassade till centrala affärsområden och kritisk verksamhet.
- 2a. I vilken utsträckning den centrala motpartens juridiska struktur förhindrar att resolutionsverktygen används på grund av antalet juridiska personer, koncernstrukturens komplexitet eller svårigheter att anpassa affärsområden till koncernenheter.
3. I vilken utsträckning det har gjorts arrangemang för att tillhandahålla nödvändig personal, infrastruktur, finansiering, likviditet och kapital för att stödja och upprätthålla centrala affärsområden och kritisk verksamhet.
- 3a. Huruvida det finns servicenivåavtal, och hur stabila de är.
4. I vilken utsträckning serviceavtal som den centrala motparten ingått kan hävdas fullt ut om motparten försätts i resolution.
5. I vilken utsträckning den centrala motpartens styrningsstruktur är lämplig för att hantera och säkra efterlevnaden av den centrala motpartens interna riktlinjer för servicenivåavtal.
6. I vilken utsträckning den centrala motparten har ett förfarande för överföring av tjänster som tillhandahålls till tredjeparter inom ramen för servicenivåavtal, om kritiska funktioner eller centrala affärsområden åtskiljs.
7. I vilken utsträckning det finns beredskapsplaner och åtgärder för att garantera fortsatt tillgång till betalnings- och avvecklingssystem.
8. Huruvida ledningsinformationssystemen är tillräckliga för att säkerställa att resolutionsmyndigheterna kan inhämta korrekt och fullständig information om centrala affärsområden och kritisk verksamhet i syfte att påskynda beslutsprocessen.

9. Huruvida ledningsinformationssystemen har kapacitet att tillhandahålla väsentlig information för att när som helst på ett effektivt sätt kunna försätta den centrala motparten i resolution, även under mycket föränderliga förhållanden.
10. I vilken utsträckning den centrala motparten har testat sina ledningsinformationssystem i de stressscenarier som fastställts av resolutionsmyndigheten.
11. I vilken utsträckning den centrala motparten kan säkerställa kontinuiteten hos dess ledningsinformationssystem för både den berörda och den nya centrala motparten, om den kritiska verksamheten och de centrala affärsområden är åtskilda från den övriga verksamheten och övriga affärsområden.
12. I vilken utsträckning koncerninterna säkerheter tillhandahålls på marknadsvillkor, och riskhanteringssystemen för dessa säkerheter är stabila, om den centrala motparten drar fördel av eller är exponerat för sådana säkerheter.
13. I vilken utsträckning koncerninterna transaktioner görs på marknadsvillkor och riskhanteringssystemen för denna transaktionsverksamhet är stabila, om den centrala motparten tillämpar sådana transaktioner.
14. I vilken utsträckning användningen av koncerninterna säkerheter eller transaktioner ökar spridningseffekten inom koncernen.
16. I vilken utsträckning resolutionen av den centrala motparten, i tillämpliga fall, kan påverka en annan del av koncernen negativt, särskilt om andra finansmarknadsinfrastrukturer ingår i koncernen.
18. Huruvida myndigheter i tredjeland har de resolutionsverktyg som krävs för att stödja resolutionsåtgärder som unionens resolutionsmyndigheter vidtagit, och möjligheterna för samordnade åtgärder mellan myndigheterna i unionen och myndigheterna i tredjeland.
19. Möjligheten att använda resolutionsverktyg på ett sätt som uppfyller resolutionsmålen med tanke på de tillgängliga verktygen och den centrala motpartens struktur.
20. Särskilda krav för att utfärda nya äganderättsinstrument som avses i artikel 33.1.
21. De arrangemang och åtgärder som kan underlätta resolutionen när det gäller centrala motparter med clearingmedlemmar eller säkerhetsarrangemang som är etablerade i olika jurisdiktioner.
22. Trovärdigheten i att använda resolutionsverktyg på ett sätt som uppfyller resolutionsmålen, med tanke på eventuella följder för clearingmedlemmar och, i förekommande fall, deras kunder, andra motparter och anställda samt eventuella åtgärder som myndigheter i tredjeländer kan vidta.
23. I vilken utsträckning det kan göras en korrekt utvärdering av effekterna av den centrala motpartens resolution på det finansiella systemet och på förtroendet för den finansiella marknaden.
24. I vilken utsträckning resolutionen av den centrala motparten skulle kunna ha en betydande direkt eller indirekt negativ effekt på det finansiella systemet, marknadens förtroende eller ekonomin.

25. I vilken utsträckning spridning till andra centrala motparter eller till de finansiella marknaderna skulle kunna begränsas genom tillämpning av resolutionsverktygen och resolutionsbefogenheterna.
  26. I vilken utsträckning resolutionen av den centrala motparten skulle kunna ha en betydande effekt på betalnings- och avvecklingssystem.
-